

கல்கி



காக்கை:
வீரர்
சின்னம்
கிருஷ்ணன்

புதிய

கோல்கேட் ஃப்ளோரிகார்ட் டீத் பேஸ்ட்

பஸ்ஸுக்கு ஊறுதி தருவது



காந்தகமனுடைய பற்களில் விரை-
விலான ஊறுகள் ஏற்படும் துரவரம்
கருவிகளும் கிழம்களும் உண்டாகித்து
பெரிபெரிசெய்து உயிரிழந்திருக்க
எதிராக மாதுமாய் வேலை
புதிய ஃப்ளோரிகார்ட் டீத் பேஸ்ட்
பயன் துரவரங்களுக்கும், பற்கிழந்தல்
தரும் எதிராக உங்கள் குழந்தை
எடுத்துக் கொள்ளுமா? பற்கிழந்தல்
தரும் உண்டாகும் உயர் விரை
கருவிகளும் கிழம்களும் உண்டாகும்
பற்கிழந்தல்களைப் பயன் எடுத்துக்கொ
டுகின்றது. கோல்கேட் டீத் பேஸ்ட்
கோல்கேட் ஃப்ளோரிகார்ட் டீத் பேஸ்ட்
கொள்வது உங்கள்
கோல்கேட் ஃப்ளோரிகார்ட்
பற்கிழந்தல் உண்டாகும்
பற்கிழந்தல் உண்டாகும்
பற்கிழந்தல் உண்டாகும்



உங்கள் உயர் விரை
கருவிகளும் கிழம்களும்
உண்டாகும் உண்டாகும்
உண்டாகும் உண்டாகும்
உண்டாகும் உண்டாகும்
உண்டாகும் உண்டாகும்
உண்டாகும் உண்டாகும்
உண்டாகும் உண்டாகும்



ஃப்ளோரிகார்டில் உள்ள எம்
எஃப்பி ஃப்ளோரைட் எழுமலுடன் இணைந்து துவாரங்களுக்கும்,
கிழம்களும் எதிராக உங்கள் பற்களை உறுதிப்படுத்துகிறது.

தமிழ்நாடு, கேரள மாநிலங்களிலும், கர்நாடகத்தில் குறிப்பிட்ட சில மார்க்கெட்டுகளிலும் இப்போது கிடைக்கும்.
CFT.GJ.TM

ஆர்.ஆர். ஆர்.



ஒவ்வொரு ஆட்டோரீக்ஸுமே சிவபுறமும் மக்களைக் கவரும் சித்திரங்கள் உண்டாக. ஆர் சித்திரங்களில் சிவபுறமையும் அவற்றுக்கான விளக்கங்களையும் இங்கு காண்கிறீர்கள். இந்த விளக்கங்களில் எவை உற்பனை? எவை நெய்யாழிமே ஆட்டோ ரிட்ஷன் கூறிவதை? கண்டு பிடிப்பதில் ஸர்க்காவும்! மீட்டை 51ம் பக்கம்



"காரை மாடுகளைப் பார்த்ததும் எல்லா மனிதர்களுக்கும் வீரமும் வேகமும் வளர வேண்டும்."

"என் கைக் கவர்ந்த நெடுநிலை ஞாபகமாக நோதாப் படம் கவரவத் தெரியுதல்."



"பிள்ளையாரைப் பார்த்த தாயே என்வா கஷ்டமும் போகட்டும். இன்னிலைக்கும் என் வண்டியில் நோதாபுரம்."

"பணம் எங்கேயுக்கும் முக்கியம். தனலட்சியைப் பார்த்து நம்மை என்னம் என்று கருதி ஏறிடுவாங்க."



"நம் நாட்டில் உழவர் களுக்குத்தான் மதிப்பு என்று அனைவரும் உணர்வதற்காக இந்தப் படத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தோம்."

"சுரு பின் மாதிரி எந்தத் தடங்கலையும் தானடி யோசனைப் போகும் என் வண்டி!"



"மேலி மாதா என் வண்டியில் ஏறுபவர்களை நிச்சயம் எட்டிப்பாள்."

"நான் தேர்ந்த கட்சிக்கு என்னுடைய பிரகாரப் பணி இதுதான்!"



"நம் தேசிய மலரே தாமரை தானே!"



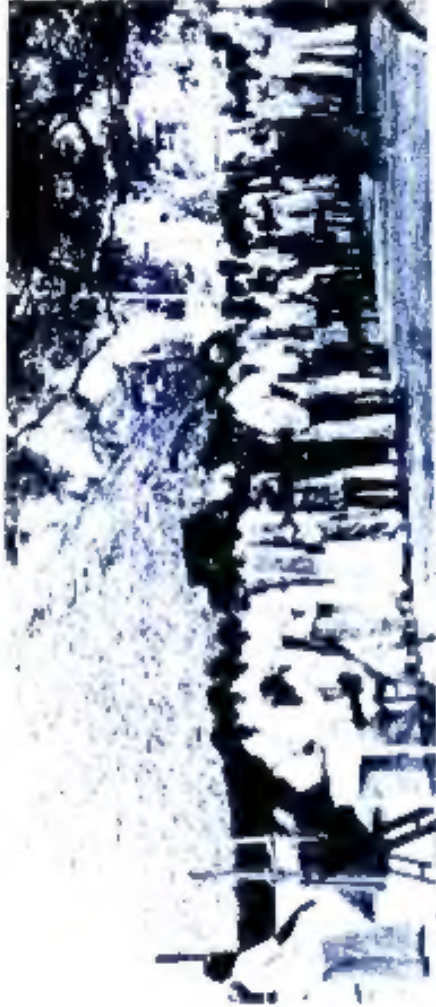
"சுருட்டி எவர்க்கு ரொம்ப படிம் பிடிக்கும். உலகமே எட்டிப்பது மகா விஷ்ணுதான் என்ற அரித்தத் திவே அகர் வானத்தை என் வானத்தின் சித்திரமாகியிருக்கிறோம்!"



புதுச்சேரியில் ஓர் ஆஸ்பத்திரி

சேலம் ஸார்ந்தநகரைய உச்சரிக்கும் உதய சிவானி... உதயிகள் புரிவும் ஊகவும் மேலா னகை... என்ற சத்ய சாஸி யாபா கூறி விடுபதை மேலும் உபிதமமாக மட்டும் எடுத்துக்கொள்ளாமல், சத்யசாஸி ஊர்ப்பட்டினம் ஈடுகொண்டது முன்னால் நீதியாகக் குறித்து குரு ஊடுபெண்ணி ஊர்ப்பித்தாரர்கள் பித்த தெருப்பிடம்... ஊடுபெண்ணில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு முன்னால்... ஊடுபெண்ணில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு முன்னால்... ஊடுபெண்ணில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு முன்னால்...

மருத்துவ உதவி புரியும் பாட்கர்கள் குழுமிக் தற்போது 40 பேர் இருக்கிறார்கள். நோயாளிகளுக்குத் தரப் போகக்கூடிய இரத்தப் பாக்டீரியாகத் தங்கள் மனைவியைக் விடுக்கிறார்கள். தங்கள் சேவைகள் பயன்படுத்திக் கொள்ளும்படி வேறு பாட்கர் குழுமிக், தமக்கு மாதம் இரண்டு ரூபாய்த் தொகையளவு இதே மணியை நற் சத்தர்ப்பம் தருமாறு கேட்டுக்கொண்டனர். இதற்கு அடுத்த வாரம் ஸ்டான்லிவிகிடுதல் டீர் இனம் திருரோ கர்தும், தலைமாட பக்கமா மேல் அழகி, சிறு பெயலாயும், துறையையும் கொள்வி.



வட்டமளவு

சென்செக்டி ஓடு தியூ!

ஓ இந்த நாட்டில் அன்றாடத் தேவைகளுக்குக் காகத் தினசரி வாங்குகையில் நூறு அல்லது ஐந்து மணி நேரம் விலையில் நிற்கும் மனிதர்களைப் பார்க்கும்போது, கொள்ளைக்காக மக்களை அல்லது மக்களுக்குக் கொள்வைவா என்று புரியவில்லை. மக்களிடம் நிறையப் பணம் இருக்கிறது. (போலிஷ் ரென்சி) ஆனால் கடைகளில் பொருள்கள் இல்லை. ஆகவே எது விடைத்தாலும் வாங்க மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். நீங்கள் நம்பமாட்டீர்கள். பதிலளித்து நாட்களுக்கு முன்பு ஒரு கடையில் குண்டு விடக்கொண்டு பெரிய விலை இன்றைக்குக் விடைக்கிறது நாளைக்குக் விடைக்காவிட்டால்?

கம்ப்யூட்டர் ஆட்சியாளனாக இதை யுணர்வை நீக்க முடியவில்லை. எட்டு வயதுப் பையன் தடுக்கி விழும்போது கூட மாதாளை அழைக்கிறான்! வாரணா இந்திரா பார்த்தசாரதி

ஓ அட்டைப் பெண்மணியின் பெயர் அஞ்சலி என்று தெரிகிறது. ஆனால், அவள் கையில் வைத்துள்ளது என்னவென்று தெரியவில்லை. நாயாபிந்தால் அதன் மூலம், என்ன எதுவும் தெரியவில்லை. இப்படி இருந்தால் அது யானைப் பார்த்துக் குரைக்க...! பெரம்பூர் அபிராமிநாதன்

ஓ கம்மா சொல்வதுகூடாது சார். உப்புச் சப்பில்லாத விஷயத்தைப் பற்றி முதல் பக்கத்திலே நன்றாகவே "கரடி விட்டிருக்கிறார்" எட்டுரை ஆசிரியர். தக்கலை உ. சங்கரசுப்பு

ஓ மகாராஷ்டிர அமைச்சரவையில் நிதி யமைச்சர் பொறுப்பு வகிக்கும் கைத்திய நாடன் சுப்பிரமணியம் பற்றிய எட்டுரை அருமை. அவரது சீரிய உறுழப்பு, சமூகப் பணி இவைகளைப் பார்க்கும்போது இப்போது ஏற்றுக்கொண்ட பதவியிலும் தமிழகத்துக்குப் பெருமை சேர்ப்பார் என்ற நிச்சயம் நம்பலாம். 'தமிழன்' என்று சொல்வதா தமிழ்மிருந்து தில்லடா' என்ற வரிகள் நினைவுக்கு வருகின்றன. உடுமலைப்பேட்டை ஏ. சாகுல் அமீது

ஓ நாட்டு மக்களிடம் தங்க பெயர் காங்கிரஸில் காத்தி நடத்திய நாடகம் முழு வேற்றி பெற்று விட்டது! அதுதான், கல்வி ஆசிரியர்கட மயங்கிப் போய் மெழ்ச்சித் தலையங்கம் தீட்டிவிட்டாரே! (அஞ்சலியா போய் ராஜீவ் காதலியைப் பரிசூரண ஆதரவாளர் முதல்வராகப் போகிறார் பாருங்கள்!) கெங்கவல்லி டி. முருகேசன்

ஓ "செவிலிவன்" நிறுவனத் தளத்தில்வாத ஓர் அணைப் பதார்த்தமாக விளக்கும் வகையில் அமைத்தது நன்றாய் இருந்தது. எங்கே எல்லாறையும் போல் 'மிரா'-கண்ணலில் உறவைக் கொஞ்சைப் படுத்திவிடுவாரோ என்றிருந்தேன். நல்லவிடை இல்லை. மிராவிமல எஸ். நாகராஜன்

ஓ "மிரபெசியன் சேனை" அமர்க்களம். ஜே. எஸ். ராகவன் அழகாகக் கதைவைக் கொண்டு சென்றுள்ளார். சரித்திரக் காவத்துக் கதை எந்தவுடன "செவ்வத்" திருத்த நாள் எல்லாவு குஷி! புழுத்து விடையாடி விட்டார் மனுஷன். பெருங்கனத்தூர் சி. கோமல்வரன்

ஓ செவ்வரைப் பெருமானாகவிட்டார்சுரே! புரோபனர் அர்ச்சுனரைப் பற்றி எழுதிய அமரரின் பெயர் ராமேசன்: ரமேசன் அவ்வ. ரமேசன் என்றும் திருமாமனுஷன்; ராமேசன் என்பது திருவிசுவநாதராமேசுவரையாராவிய ரீமநாத ஸ்வாமியின் மற்றொரு பெயர். சென்னை-53 ரா. கணபதி

ஓ 'தெரியுமா - ஆலயங்கள்' பகுதியில் 'பெல்பாஸ்' என்பவரால் "இடிவிலுத்து யீன வுண்ட" நினைவில் இன்றும் இருக்கும் ராஜ கோபுரத்தென்காவி

ஆலய ராஜ கோபுரம் என்று குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. அது தவறு. இடிவிலுத்து யீனவுண்ட ராஜ கோபுரத்தை முழு கோபுரமாகக் கட்டுவதற்கு 1985-86ல் திரு. பி. டி. ராஜன் தலைமையில் திருப்பணிக் குழு அமைத்து, அதை இடித்து முடித்ததுடன் திருப்பணிக் குழு செயல்பாட்டிலிருந்து விலகிவிட்டது. டிட்டத் தட்ட 15



செவ்வி ஆதிதன்

ஆன்ருகளுக்குப்பின் இப்போது தற்போதைய சென்னை நகர ஷேரீப் திரு செவ்வி ஆதிதன் அவர்கள் தலைமையில் திருப்பணிக் குழு யீனும் செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது. கொளத்தூர் ஆர். பாலசுப்பிரமணியன்



அரப்பட்டார். அப்பறம்தான் தெரிந்தது எத்தனையும் தடிப்பு என்று. உடுவா மணி பீட்ச அருகில் சென்று வந்தபோது இவர் அடித்த கமெண்ட்: "ரோயர் உருட்டப்படு கிறது."

இடைவிக் எவ்வாறு மீதிய ஆயினாலு மென்களின் இடைபூறு. போயில் தடிப்பு- (இந்தக் கட்டுரையில் இரிக்கெட், இரிக்கெட் என்று எத்தனை முறை வந்திருக்கிறது? சரி யாக எழுதுகிற அதிர்த்துடலாவி தனக்குத் தானே ஒரு பட்டுக் கைக்குட்டை பரிசாக வழங்கிக் கொள்ளலாம்!)

உயலாகக்

உ 'தாமோ' பாண்டியன், சீட்டை கர்ச்சி போட்டு வைப்பீ. அப்பறம் எடம் இடைத் தாது. மீளையாட்டைச் சரிவாய் பார்த்து முடியுமாது!"

நட்சத்தர் சந்தோஷங்கள்!

திருச்சி திடீரென்று கோடம் பாகம் ஆகிவிட்டது. விவாசர வந்ததக் கடி எத்தன் சார்பில் நடத்தப்பட்ட நட்சத்திரக் கிரிக்கெட், கவிதிரா இவற்றில் பங்கேற்க எத்தனை நட்சத்திரங்களும் வந்து குவிந்து விட்டனர்.

விழாக் காலம்

(காலையில் ஆரம்பித்து மதியம் முடிந்த கிரிக்கெட் மேட்ச்)

ஒரு மழுக்கு எத்தனை பேர்? கேட்கா தீர்ச்சன். மற்ற சட்ட திட்டங்கள்? அதைப் பற்றிக் கவியவில்லை. நட்சத்திரங்கள் கிரிக்

கெட் மீளையான் டார்ச்சன். கரேஷும் பிரபுவும் (செவாஜி வீண்மகள்) இரண்டு கேட்டார்கள்.

பிரபு அனலியின் ஒப்பனில் பேட்டன் உயர் கதறானிவி. அவருக்கு ஜோடி டம். ஜி. மகேத் திரம். தம்முட கவிதிராவுக் கொண் டு கு த்த இந்த ஆசாமி திடீரென்று மயங்கி விழுந்தார். ஐரே பரபரப்பாகி விட்டது. கட்டுரேச் சர்வைததுப் பெவி விவாசுக்குத் துக்கி



"அடேடே! நம்ப சாருநாராயண்தான் அம் பரி போயிருக்கோ!"

"எவ்வப்பா" நம்ப நானேக் கோகமான முகத்தோட இருக்காரி! உடம்பு ஏதும் சரி யிக்கிறதோ?"

"மஞ்சனா குழந்தையைப் போட்டோ எடுத்துக்கிட்டியா?"

"இவ்வப்பா! போட்டோ எடுத்தாக் குழந்தைக்கு உடம்பு சரியின்னாமப் போயிரு தாம். பரியைத் தரிசு!"

"நான் துத்தாது ருபா கொடுத்து டிக்கட் வாங்கியிருக்கேன். சரிவான அக்காமடுஷன் இவ்வா சார். குழம்புத்தோட வந்து தொண்ட் சாக்க. போயில் தொண்டி தாய்க்கி!"



'விவாபார வர்த்தகக் கழகத் தலைவர் ஜாணராஜ் எங்கிருந்தாலும் மேடைக்கு வரவும்.'

'புள்ளைகளா சூட்டுகெய் மத்த சாமான் களை வண்டியில் ஏத்திடும்புகளா? அப்பறம் கண்டி நேரத்திலே தொடங்குக.'

'டேய்! அங்கே பேசிட்டு இருக்கிறது சிவாஜிடா!'

நட்சத்திரங்கள் வெட்டுகிறார்கள்

ஓ செவிமா கிரிக்கெட் வீரர்களுக்கு உணவு அளித்த ஆஸ்பி நேராட்டஸ் மாணேஜர் பாயன். நட்சத்திரங்களின் உணவு பழக்கம் பற்றி விசாரிக்கையில்,

சிவாஜி காவியில் விரும்பிச் சாப்பிட்டது இட்லி, ரவா தோசை, சாப்பிடுமப்போது இடது கையில் எப்போதும் கர்சீப் இருக்கும். அடிக்கடி வாயை ஒற்றிக் கொண்டு சாப்பிடுவது இவரது மானசியம்.

அன்றைய மெனு மட்டல் பிரியாணி, பாய்லட் எக், பக்ளாபாத், ஸ்டோவ் லெஸ் லைஸ் இன்னும் பிற.

(அது என்ன ஸ்டோவ் லெஸ் லைஸ்? 'கல் இல்லாத அரிசி'யா!)

ரஜினி விரும்பிச் சாப்பிட்டது மட்டல் பிரியாணி.

விஜய் குமார் அன்றைய மெனு கில் இடம்பெறாத ஆம்ஸெட் ஆர்டர் செய்துகாத்திருந்து சாப்பிட்டாராம்.

மனோகாருக்குப்பரிதாங்காத என்ரு சிவாஜி சொன்னதாய் இவர் சொல்விறார்.

முதல் பத்தியில் சாப்பிட உட்கார்த்து, கடைசி பத்தியைர திதான மாய் அமர்ந்து சாப்பிட்ட மனிதர் தாகேஷ் - இவர் சாப்பிட எடுத்துக் கொண்டது இரண்டு மணி நேரம்.

சூதாத்த உணவு உணவு எடுத்துக்கொண்ட வர்களில் ஒருவர், அது சரி, கதூரகினி! ஒச்ச!

•மீன் கதூரக புனைப்படங்கள்! திருமயாத்திரன்



1. கேள்விகளை நீங்கள் கேட்கும்போது அவை குழத்தைத்தனமாக இருக்க வேண்டும். தெரிந்த விஷயங்களையும் தெரியாதது மாதிரிக் கேட்க வேண்டும். உதாரணமாக பேனாவுக்கு இங்கிப் போடுவது யற்றி விளக்கமாகச் சொல்ல ஒருவர் வந்திருக்கிறார், அவரைக் கேள்வி கேட்க வேண்டும் என்றால், "சார் இதுதான் பேனுவா? இது என்ன நிப்பா?, பேனுவாஸே பெப்பர்ஸ்தானே எழுதுணும், தலையில் எழுதக் கூடாதுதானே?" என்கிற பாணியில் கேள்விகளைக் கேட்க வேண்டும். பார்ப்பவர்கள் இதையும் மெய்சிவிர்த்துப் போவார்கள். பேட்டியும் சிறப்பாக அமையும்.

2. வெறும் கேள்வி மட்டும் உங்களுக்குத் தெரிந்தால் போதாது. அதற்கான பதிலும் தெரிந்திருக்க வேண்டும். கேள்வியைக் கேட்டு விட்டு எதிரிவிருப்பவர் பதில் சொல்லுமுன், எத்தமாக அவர் குரலுக்கு மேல் பதிலையும், நீங்களே சொல்லிவிட வேண்டும். அவர்

எத்தனையோ முயன்றும், பதில் சொல்ல முடியாமல் பேசாமல் அடங்கி விடுவார். சேட்டென்று அடுத்த கேள்விக்கு நீங்கள் சென்றுவிடலாம். உதாரணமாக ஒரு தொழிலதிபரைப் பேட்டி காண்கையில் "இந்தத் தொழிலுக்கான மூலப்பொருள் எங்கிருந்து கிடைக்குது?" என்று கேட்டுவிட்டு, "அதாவது வெளிநாடுகளிலிருந்து கிடைக்குதுன்னு சொல்ல வரநீங்க இல்லையா?" என்று நீங்களே முடித்துவிட வேண்டும்.

3. பேட்டி முடிய ஒருசில நிமிஷங்கள் இருக்கும். நீங்கள் ஏதோ கேள்வி கேட்டு எதிரிவிருப்பவர் மும்முரமாகப் பதில் சொல்லிக்கொண்டிருப்பார், கொஞ்ச நேரம்தான் பாக்வி இருக்கிறது என்பதைக் காரிரா அருகிலிருந்து உங்களுக்கு வாறேனும் உணர்ந்து வாரர்கள், உடனே பதில் சொல்பவரை 'அப்போ' என்று விட்டு விட்டு காரிரா பக்கம் திரும்பி, "இதோ முடிச்சேடறேன் ஆயிடுத்து. முடிஞ்சு போச்சு" என்கிற பாணியில் தலைவர் அட்டைக் கொண்டு வேண்டும். இது பார்ப்பதற்கு ரமியமாக இருக்கும்.

4. நேரம் கிடைக்கும்போதெல்லாம் அடிக்கடி புள்ளை புரிய மறக்கக் கூடாது. அது அசட்டுப் புள்ளைகளாகவோ அசத்தர்ப்பப் புள்ளைகளாகவோ இருத்தாய்கூடப் பாதகமில்லை. புள்ளிரிப்பு ரொம்ப முக்கியம். அதிலும் வருமான வரி அதிகாரிகள், ரயில்வே அதிகாரிகள், போலீஸ் அதிகாரிகள் பேட்டி காணும்போது பார்வைவர எழுத்து ஏற்படும் மனக் கசப்பை நீக்கி அவர்களைச் சிரிக்க வைப்பது இந்தப் புள்ளைதான் என்பதை மறந்து விடவே கூடாது.

-யாபு

**வீட்டில் அனைவரின்
கேசப் பராமரிப்புதானே?
அதற்கு நம்பகமானது,
விசேட : பேயிலி ஷாம்பூ
பாமோலிவ்.**



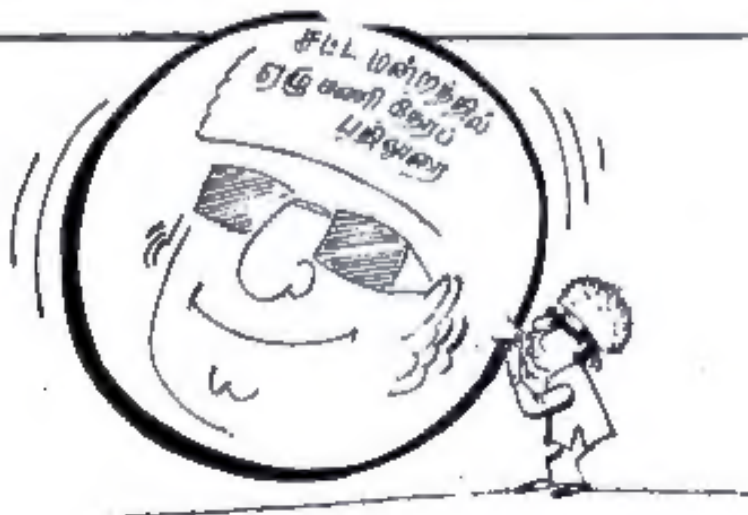
**பாமோலிவ் ஷாம்பூ:
செஷன், அந்த
கட்டுமான
பாடிக்கிட்டு எம்**

பாமோலிவ், எல்லா வகைக் கேசத்திற்கும்
ஏற்ப விசேட முறையில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது.
அது, வளம்பயான கவீன ஷாம்பூ, உங்கள்
கேசத்தை உங்கு தாய்மை துலக்க வைக்கிறது.
குழந்தைகளின் மென்மையான கேசத்திற்கோ
யிகவும் ஏற்றது.

அது மட்டுமா? இவ்வகை ஷாம்பூக்களிலே
சிக்கனமானது. பாமோலிவ் ஷாம்பூ—குடும்ப
பட்ஜெட்டிற்கும் ஏற்றது.

**குடும்பத்தினர் கேசப் பராமரிப்புக்கு
கேசமானது—உங்கள் பட்ஜெட்டிற்கும் ஏற்றது**







“தனது தேர்தல்ப் பத்திரிகைகள் சுதந்திரமாக இயங்கவில்லை; எதிர்க்கட்சிகளையும் செயல்படுத்தினது; எப்போது மத்தியமும் மூலதன கூழ் சமூகமும் தகுமூலியப் போய்விட்டது போன்றவை செய்திகளை வெளியிடுவதும் பெருங்குறையும். நாங்கள் எங்கள் தனதுகளை மகதகக் குயாவில்லை, ஆனால் பத்திரிகைகள் வித்யம் களைச் சரியானபடி சித்திரிக்க வேண்டும்.” — இத்திரிபகசந்தி

இதர செய்திகள் வரக் குங்குமப்பா 95

‘சரியான சித்திரம்!’

అధికారిని పూర్తి అవస్థలో ఉంచుతూ చివరికి
అధికారిని ఉద్దేశించి, మరియు అధికారిని

1993-2001 50

पुनर्वि 18

Count: 40 Size: 51

1014 தில் அரசப்பணிகளுக்கு என மத்திய அரசினால் ஒதுக்கப் பட்ட பத்தாவிரம் டன் சிமெண்டிக்குத் து நாகாவிரம் டன் சிமெண்டைப் பயன்படி குடிவிருப்புக்காகக் கட்டும் தனியார் திருவனங் களுக்குத் திசை திருப்பியிட்டார் குண்டுராய் என்பது பொதுக்கணக் குத் த தீக்கைக்குழுயின் குற்றசாட்டு. பயங்கரமான குற்றமாகத் தொன்றினால் குண்டுராய் இதற்காக வஞ்சம் வாங்கினார் என்ப தாக திருபிக்கப்படவில்லை என்பதைக் கவனித்த வேண்டும். அத்துமே செய்ததுபோல் ஓர் அறக்கட்டளைக்குப் பணம் சேர்ப்பதில் தவறில்லை என ராஜீவ் காந்தியே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார் என்றாலும் குண்டு ராய் அளதக்கட்டச் செய்ததாகக் கருத ஆதாரமில்லை. 'தேர்தல் சமயத்தில் கவனித்துக் கொள்ளுங்கள்' என்றே அல்லது 'என் கற வினாக்களுக்கு தாது. 'தர் பெட்டும் விபிளாட்'டுக்கினதூக்கி விடுங்கள்' என்றே குண்டுராய் சொன்னதாக நாம் பின்னிப் படவுமில்லை. எனவே எதற்காக இதைப் பேசின பகுத்தவேண்டும்?

மேலும் இப்படி தாலாயிரம் டக் செமெண்டைப் பல மாத குடிவிருப்புக்காக கட்டத் தாம் திசை திருப்பி விட்டதுபற்றி மத்திய அரசுக்கு அவரே சுடிதம் எழுதிவிட்டார் என்பதும் அதற்கு மத்திய அரசு 'கூடா' என்று பதில் எழுதவில்லை என்பதும் கவனத்துக்குரியது. அந்தச் சுடிதம் மத்திய அரசுக்குப் போய்ச் சேராமலேயே அங்குது கவனிக்கப் படாமலேயே இருந்தால் அது தபால்துறை அல்லது சிலப்பு தாடாயில் தவறேயன்றி, குளஞ்சாலைக் குற்றமல்ல.

தாவரவிரும்புடன் இமென்ட் திசை திரும்பப்பட்டதால் அரசுப் பணிகள் பல தாமதமாகி அதனால் பொதுமக்கள் பாதிப்புக்கு உள் ளாகவாம் என்பது உண்மையேயாவியும் இதே நேரத்தில் 'தனிமார் துறைக்கு ஊக்கமளிக்கப்படுவதில்லை' என்ற குறிஞ்சிசாட்டு ருண்டு ராசின் இச் செங்கையால் வலுவிறந்து போகிறது என்பதும் மாநிலத் தலைநகரில் மக்களுக்கு குடிவிரும்பு வசதி அதிகரிக்க அவர் உதவி யீடுக்கிறார் என்பதும், பலமாடி சுட்டிடங்களை எழுப்பி கிபிசாட்டு களை விற்கும் முதுவாணிகள் பெரும் லாபமடைந்ததாலும் அதிலிருந்து அரசுக்கு வரி செலுத்தப்படுகிறது என்பதும், கட்டுமானப் பணியில் ஈடுபட்டிருந்த தொழிலாளர்களுக்கு தான் கூலி தப்பாமல் விட்ட துண்டுபோத வசதி செய்திருக்கிறார் என்பதும் மறக்கப்படக் கூடுமா?

அடுக்குமாடி கட்டிட முதலாளிகளுக்குத்தான் குண்டிராய் உதவியுரேயன்றி வீடுகட்டிக்கொள்ள விலையுமில்லாத தனி தபர்களுக்கான ஒதுக்கீட்டை ஆண்டுக்கு ஆண்டு குறைத்து வந்திருக்கிறார் என்பதும் அதனும் பல தொழிலாளிகள் தாடி கூலி இழந்த தனித்தனம் என்பதும் அப்படி யொன்றை பெரிய விஷயமா?

எனவே பொது கணக்குத் தனித்தனிக் குழு எடுத்துக்காட்டிய ஒரு தவறு நிகழவில்லை என்று மறைக்கவேண்டிய அபிப்பிராயம் என்று அக்குழு தன் கடமைமைச் செய்ததை காரணமாகக் கொண்டே செய்யலாம் என்றாலும் குன்றொன் செய்த காரியத்தால் ஒன்றும் குடியுழுவிடப் போய் விடவில்லை. சீர்தாடகாவாகத் தொழங்கப்பட்ட சிமெண்ட் சர் தாடகாவிலேயேதான் பயனுபவிக்கிறது என்பதைச் சித்திக்கவும்.

இவ்வாணவரும் மீதி தானே குன்றிராய் மீது அகிருப்தி ஏற்
பட்டு அவரைப் பிரதமர் பதவி இறக்கம் செய்ய விரும்பினும் அதிலும்
நியாயம் இல்லாமல் போகாது என்றும் பிரதமரின் இருபது அம்சத்
திட்டத்தை அம்சப்படுத்தி தாரு முன்வைரைப் பாடுபடுவோம் என்றும்
கூறி முடிக்கிறோம். வாங்கு கித்திரா! வளரிக ராஜீவ்!



கிரிக்கெட்டில் ஒப்பனின் பாடல்சம்
எனின் பணி மிகவும் கஷ்டமானது. பத்து புத்தம் புதிதாய் பண்பனக்கும்போது ஸ்கிரிப்டுக்கும். பேசும் பத்து விச்சானுக்குப் பேசினும் உதவும். அதை ஆளுதற்குப் பிரத்தியேகக் கலை நுணுக்கமும் ஆழ்ந்த ஸைனமும் தேவை. பொறுமைமாக, நீண்ட தேரம் ஆடி, படிப்படியாக ரன்சை உயர்த்தி, பன்மான அன்புதாரம் அமைப்பதன், பத்திரிகைய பண்பனப்பைக் குறைத்து மிகுக் ஆட்டி பாடல்சம்களுக்கு வசதி செய்து தர வேண்டும். இதற்கெல்லாம் உடனுறுதியும் மன உறுதியும் தேவை.

இந்தக் குண நயங்கள் அனைத்தையும் பெற்றுத் தமிழக ஒப்பனின் பாடல்சம்களுக்குத் தனித்த ஒருவராக விளங்கும் சிவராம கிருஷ்ணனின் இலகத்துக்குள் குறைந்ததாய் முதலில் நம் கவனத்தைக் கவர்வது பெரிய அசைமான கண்ணாடி அமைந்திருந்தது. அருட்க இடமின்றித் திணிக்கப்பட்டுள்ள கேடயங்கள், கோப்பைகள்.

கம்பீரத் தோற்றமும், மாறாத புன்னைகவுமாய் நம்மை வரவேற்கும் சிவராம கிருஷ்ணனுக்குக் கிரிக்கெட்டில் எப்போது எழுப்பிடு ஏற்பட்டது?

"அதைக் குறிப்பிட்டுக் கொள்வது ரொம்பக் கஷ்டம்" என்கிறார் அவர். "எங்கள் குடும்பமே கிரிக்கெட் குடும்பம்தான். ரஞ்சி டிராபீய் மாட்க் முதன் முதலாக ஆட்டப்பட்ட வருஷத்தில் என் தகப்பனாரின் மாமா பி.என். ராமச்சந்திரன் எம்ஸ்குக்கு எதிராகச் சென்னை அணிக்கு ஆடியிருக்கிறார். என் அப்பா பி.என். வேங்கடராமனார் அந்தரணில் தங்க கிரிக்கெட் ஆட்டக்காரர்தான். என். பெரியப்பா பி.என். சுந்தரிரசனும் அப்படியே. தமிழ் அவர் மிகப் பிரபலமான கிரிக்கெட் விமர்சனரும் உட. கிரிக்கெட் குற்றியலியேயே நான் பிறந்து வளர்ந்ததாய் எப்போது ஆட ஆரம்பித்தேன் என்று எனக்கு தெரிகாது. யாரும் துண்டுகூட அளியவில்லி கிரிக்கெட் ஆரம்பம் இயல்பாகவே என்னிடம் குடிசொண்டிருந்தது. ஆனால் மயிலாப்பூர் ரீகிரியேஷன் சிளப் காட்டன் பி.ஆர். சுந்தரம் எனது பன்னி மாணவப் பருவத்திலேயே எனக்குத் கொடுத்த கைகளும் உற்சாகமும் நான் முன்னுக்கு வரப்பெரிதும் உதவியிருக்கிறது."

தனவியாடு நினைத்துப் பார்க்கும் சிவராமகிருஷ்ணனின் கவர்ச்சிகரமான கண்ணின் மிழ்ச்சி பரவலும் போட்டியிட்டுத் தோன்றுமாறு ஒரு கேள்வியைப் போடுகிறோம்:

"கிரிக்கெட் காரணமாகப் படிப்புக்கு இடைபூர ஏற்பட்டதாண்டா?"

"குடும்பத்தில் யாருமே என்னை ஏன் கிரிக்கெட் ஆடுகிறது என்று கேட்கவில்லை. கைங்குறிய விதத்தில் ஒரு எப்பெருக்கிய மார்க் குறைபுமாளாக, 'தூக்கிரசனதயா இருட்டா. கொஞ்சம் பிராக்டிசை வேணும்' குறைக்கப்போயின்' என்று அப்பா சொல்வார். உதவும் அசுரமனதாகத்தான் நானும் கிரிக்கெட் காரணமாகப் பிரேமோஷன் தடைப்பட அனுமதிப்பதில்லை."

பதினான்றாம் வயதிலேயே முக்கியமான கிரிக்கெட் மாட்குகளில் கைத்துக்கொண்ட ஆரம்பித்துமிட சிவராம கிருஷ்ணன் 1971ல் சென்னை பல்கலைக்கழகம்நீண்டகாலத்துக்குப் பிறகு ரோஜிண்டன் பெரியா டிராபீயெய் திரும்பப்பெறுவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தார். பற்பாங்கு எதிரான இந்தக் மாட்கில் சதம் கண்டு தமது பிரகாசமான எடுக்காவத்துக்கு வழி வகுத்துக் கொண்டார்.

அடுத்த ஆண்டு மதுரை-சென்னை பல்கலைக் கழகக் களிடையே நடத்த மாட்கில் 213 ரன்சை எடுத்து ரொகர்ட் ஏற்படுத்தினார். பல்கலைக் கழக அணியின் துணைதார யாராவும் முறியடிக்கப்படாத சாதனை யாகவே இது விளங்குகிறது. விவேகானந்தா கல்லூரியின் சிறந்த கிரிக்கெட் ஆட்டக் காரரானதையும் பெற்றார்.

கல்லூரிய் படிப்பு முடிந்த பின்னாலும் கிரிக்கெட் உலகில் சாதனை தொடர வேண்டும் என்று கிரும்பிய இவருக்கு தல்லாதரவு தர முன்வந்தது டி. வி. எஸ் என்ற மூன் நேருத்து. துணை-டி. வி. எஸ். ஸ்கீழ் பிசை அதிகாரியாகச் சேர்ந்த இவருக்கு அந்த நிறுவன நிர்வாகிதனும் சுந்தரம் இண்டஸ்ட்ரிஸ் தலைவர் கிரு ரத்தினமும் மிகுந்த உற்சாகமளித்து உருகி குரக்க.

73-74ல் ரஞ்சி டிராபீய் மாட்கில் முதன் முதலாகப் பங்கெடுத்ததாய்ப்பு பெற்ற இவர் 1976ல் பிரேசன்னு, எதிரிகேடுக்கு எதிராக 169 ரன்சை எடுத்ததை "என் யாழ்நானில் மறக்க முடியாத சம்பவம்" என்கிறார். அதே ஆண்டு மாநிலத்தின் சிறந்த கிரிக்கெட் வீரர் என்ற விருதும் கிடைத்தது. 1980-81ல் ரஞ்சி டிராபீய் மாட்குகளில் 830 ரன்சைக் குவித்தார். தமிழ் பத்திரிகை நிரகன்ம் தலாசிக்கும் இண்டிவன் கிரிக்கெட் ஆர்யவன், ஒய்வொரு ஆண்டும் இத்தியானில் விளையாடிய கிரிக்கெட் வீரர்களுள் (அவன் தாட்டகர் உள்பட) தலை

விரைந்த நாட்களாகத் தேர்தலெடுக்கிறது. சென்ற ஆண்டு இந்த நாட்களில் ஒருகராக விளங்கின சிவராமகிருஷ்ணன் இந்த ஆண்டிலோ, தமிழக விளையாட்டு விமர்சனர்கள் கழகம் வழங்கும் என்.கே. குருநாதன் கோப்பையைப் பெற்றுள்ளார். இது, மாநிலத்தின் தலைநகரத்திலே ஒரு விளையாட்டு வீரருக்கு ஆண்டுதொறும் வழங்கப்படுகிறது. விரிக் கெட்டைப் பொறுத்த மட்டில் 1986ல் வெங்கட இக் கோப்பையைப் பெற்ற முதல் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கும் பின் இப் பொது தமிழகத்தின் தலைமகனாக விளங்கும் பெருமை சிவராமகிருஷ்ணனை வந்தடைந்திருக்கிறது.

இவர் குடும்பத்தில் மூன்றுபேர்களாகப் பலர் மாநில அளவில் விரிக்கேட் ஆடும் தகுதி பெற்றிருந்தனர். இன்றைக்கும் கூட இவரது மூத்த சகோதரர் ராமசுந்தரபண்டாரன் டிராபிடி மாட்களில் பங்கேற்றுத் திறத்த ஆடில் கப்பின் போலர் என அனைத்திலியப் புகழ் பெற்றுள்ளார்.

மனைவியும் விரிக்கேட் ஆட்டக்காரரானவா அமைந்தது சிவராமகிருஷ்ணனின் கூறிக்ஷமா அல்லது தொக்கியா?

"அறிக்ஷம்தான்" என்று உடனே பதிலளிக்கும் சிவராமகிருஷ்ணன், "தறுவதா பக்கத்தில் இருப்பதால் இப்படிச் சொல்ல வில்லை" என்று ஆட்டத்தை நுணுதி நோக்கி விமர்சனமும் தகுதி பெற்றவன் இவன், அது கூறியதானே?" என்றார்.

தறுவதா கயூரூர் நாட்களில் விரிக்கேட் ஆடிக் கயூரூர் போட்டிகளில் கலந்து கொண்டிருக்கிறார். "சிவராமகிருஷ்ணனையா சிவராமகிருஷ்ணனின் ஆட்டத் திறனையா எனத் குறுகிய ரகிக் ஆரம்பித்தீர்கள்?" என்று கேட்டால் மூகம் சிவக்க, "இரண்டையும்தான்" என்று கூறிச் சமாளிக்கிறார். காதல் நிறமணம் புரித்து கொண்ட இந்த அழகிய தம்பதிக் குன்று அழகான இரண்டு குழந்தைகள், பெரியவன் திணுக்கு மூன்று

வயது. வித்துத் இரண்டரை மாதக் கைக்குழந்தை.

சில சமயம் குறைந்த எண்ணிக்கைக்கு அடித் ஆவதும் சில சமயம் தவறு காரணமாக ரன் அடித் ஆவதும் எல்லாக் விரிக் கெட் ஆட்டக்காரர்களுக்கும் ஏற்படும் துரதிர்ஷ்டமாக. சிவராமகிருஷ்ணனும் விர் விலக்கல்ல. ஆனால் இதுகூட ரஞ்சித் துராபிடி மாட்களில் 2400 ரன்கள் - 800 சரிசில் ஓர் இன்னிங்ஸ் க்கு 40 ரன்கள் - எடுத்துக்கொண்ட சிவராமகிருஷ்ணனின் "ஒரு கார்ட். வித் தம்பிக்கைக்காரிய ஆட்டக் காரர்" என்று இவரை என். என். ராமசுந்தர இத்தியன் விரிக்கேட் ஆடியவனில் வர் வித்திருப்பதன் பொருத்தம் புரியும்.

எப்போதாவது மியூஸ் ஆர்டர் பாடல் மனது அனுப்பப்பட்டால் அதற்கெதிர்த்த ஆட்ட நுணுக்கத்தை மாற்றிக்கொள் ளத் தயங்காத சிவராமகிருஷ்ணன். சமீப காலமாகப் பிரபலமானதது உரும ஓரு தான் விரிக்கேட் போட்டிகளுக்கும் அனு சரண்பாக ஆடும் திறன் பெற்றிருக்கிறார். இந்த மாட்களில் ஆர அமர ஆட முடிவாது. ரன்வந்த துரித கதியில் குவிக்க வேண்டும். சிவராமகிருஷ்ணன் சிரமமான காட்சிகளையும் தவறவிடாத திறந்த குளோஸ் இன் ஃபீல்டர் என்பது மற்றுமொரு பிளஸ் பாயிண்ட்.

இத்தனை நிறப்புக்களை உடைய இவருக்குக் கிடைக்க வேண்டிய அளவுக்கு, கிடைக்க வேண்டிய நிலைகளில் சந்தர்ப்பங்கள் கிடைக்க வில்லை என்பது தமிழகக் விரிக்கேட்டின் துரதிர்ஷ்டம்; விரிக்கேட்டிலும் கூடப் புகுந்துவிட்ட அரசியலுக்கும் ஊழலுக்கும் வெற்றி என்பது தவிர நாம் வேறு என்ன கூற முடியும்?

பேட்டி; பங்குள சேஷ்; குட்டிகிருஷ்ணன் மேலாட்டில் சிவராமகிருஷ்ணன் தம்பதி மகன் நிசிலுடன். வண்ணப்படம்: உத்தர



பய்யவ மாதவன் நாயகர் பாராஜெயன் முகத்தைப் பார்த்தால் உடனே கழுது நினைவு வரும்! மேலே வட்டமிட்டபடியே, 'எங்கே இரை விடைக்கும்? துவியென்று இதயமிக் கொந்தவாய்' என்று சதா உணர்ச்சியால் நோட்டமிடும் கழுது போல இவரும், 'எங்கே என்ன சதி நடக்கும்? ரேரெனெப் பாய்த்து பிடிக்கலாம்' என்று ஆகாசோரும் சத்தெகத்தோரும் மற்ற முற்றம் தொக்கும் கொரோக் கண்ணை உடைவவராய் இருந்தார். உலர்ந்த கழுத்தும் கலிய மூக்கும் கழுத்த தொற்றத்தை உறுதிப்படுத்தின. சுற்றலாய உடலில் இவ்வளவு வலி பருக்க ஆரம்பித்திருந்ததை ஒப்புக்கொள் வதும் பாதவராக இவடயில் ஆடைகள் இறக்கியும் நெஞ்சைச் சுற்றச் சிரமப்பட்டு சதா முன் தள்ளியும் மறைக்க முயன்று கொண்டிருந்தார். அவர் சுரத்தில் வெண்கித் கங்கையங்கள் அமைந்து ஒளி எழுப்பின, காதுகளில் குண்டுவங்கள் ஜொலித்தன. நெஞ்சை மறைத்த பீதாம்பரம் தாம் அணிந்துள்ள ஆபரணத்தை மறைத்துவிட்ட கூடாது என்று கழுதுவிறவர் போல அதை

அவரது கண்டதும் ஏற்பட்ட திவல்பை மங்கலும் கமத்தரும் சீக்கிரமே உதறினர். பரபரப்பிடும் தமது ஆரணத்திலிருந்து எழுந்த குமாரசாங்குகள், "வரவேண்டும், வரவேண்டும்" என்று வரவேற்ற விட்டு, "ஓது இந்த அகாச நேரத்தில்....?" என்று வினவினர்.

"அகாசத்தில்தானே அத்தரங்கங்கள் பேசப்படுகின்றன?" என்றார் பாராஜெயன். தத்தையையும் மகையையும் மாறி மாறிப் பார்த்து, குந்தல் ஆழத் தத்தத்தா என்று வலித்தயிறு நிதானமாக ஏதோ ஹாஸ்ய மாகத்தாம் பேசவிட்டது போல் பெரிதாய்ச் சித்தார்.

விஜயாவயன் திற திறவெனப் பற்றிகக் கடித்ததானது, நவவென அந்த நகரம் பொலியில் அடங்கிப் போயிற்று.

குமாரசாங்குகள் தாம் அவரது நகைக் கவையை சித்தத்து போல் கடித்துச் சிரித்து விட்டு, "தாய்களே மற்ற மூம் உறியது போல், பண்ணை சக்கரவர்த்திக்குத் தெரியவராத ரகசியம் என்ன இருக்க முடியும்?" என்றனர்.

"அப்படிச் சொல்லுங்கள்!" என்ற பாராஜெயன் அங்கே அணைவருக்கும்

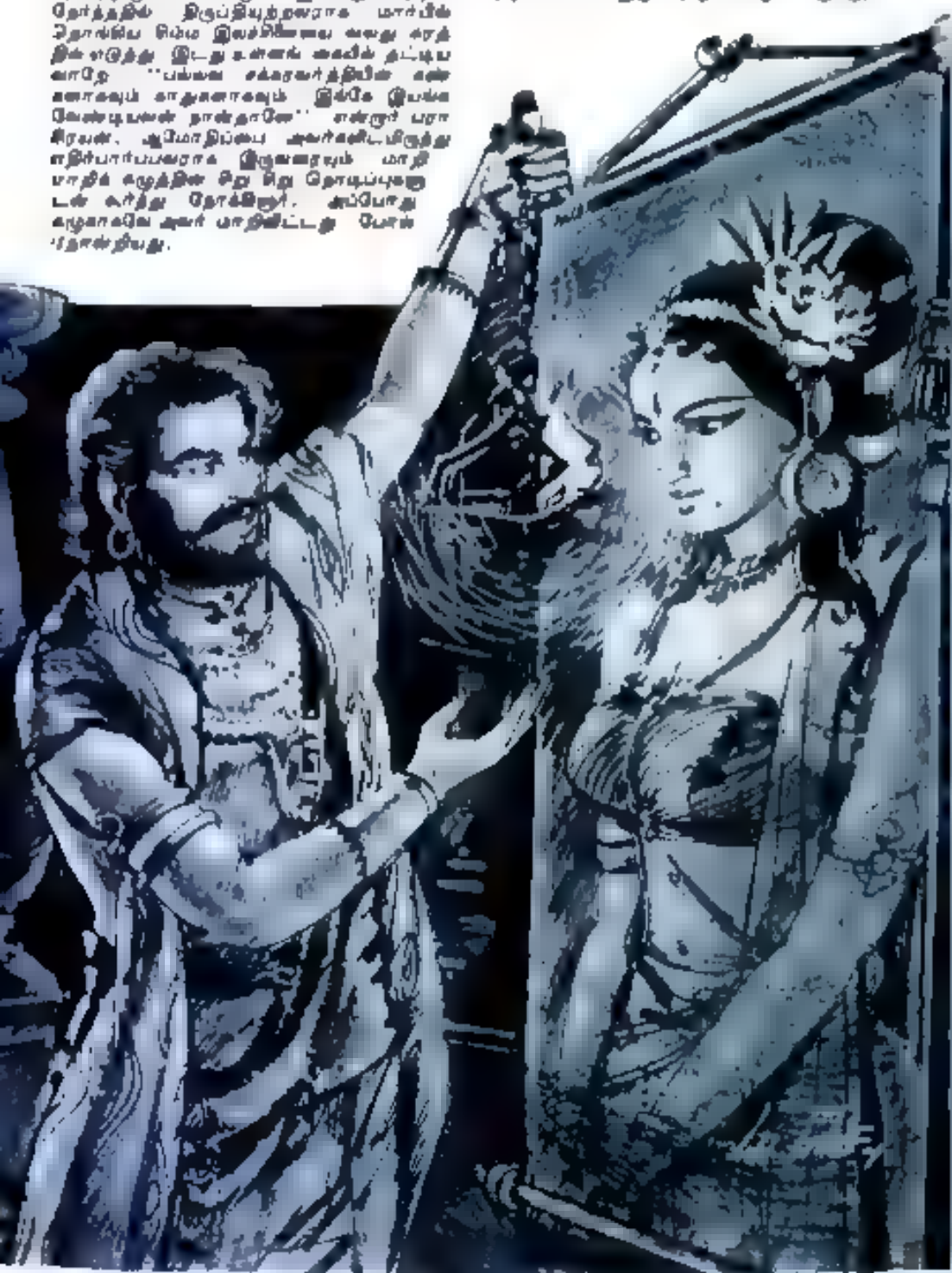
ரங்குல கிவகள் செம்பெயர்

வெண் பட்டுக்கு மேலே வெளியே தெகிற மாழிர் தொங்க விட்டிருந்தார். அந்த ஆபரணம் அவர் அதிகாரத்தை உறுதிப்படுத்தும் ஒன்று. பய்யவ சக்கரவர்த்தியின் சிம்ம இலக்கினாயுடன் கூடிய வேலிப்பாடு மிக்க தங்கப் பதக்கம், கையாள் போல் சரட்டில் தொங்கி அமைந்தது. அதை அணிவதிலே அவர் கொண்டிருந்த பெரு மித்ததை உயர்த்திக்குத் அவர் தொங்கக் பறைகளற்றின. இவடயில் அவர் கொடு விருத்த குத்திட்டியின் மேலுறையின் நவ ரத்தினங்கள் பறிக்கப்பட்டிருந்தன. அதன் கைப்பிடியின் உச்சியில் சிவந்தாக ஒரு சிம்மம் அமர்த்தலாய்க்கிப் பெண்ணாய்க் கீழித்துக் கொண்டிருந்தது.



ஆரங்கன் உள்ளவனா என்றுகூடப் பாரிக்
 காமம் மன்னர் அதுவரை அமர்த்திருத்த
 இருக்கையில் உபசரிக்கப்படாமலேயே உட
 லார்த்து கொண்டார். ஆதலால் இதைக்
 கண்டு அவரோடாக ஒப்போல் மெலும் இரு
 இருக்கைகளைப் பணிபாட்கள் செய்து வரத்
 செய்தான். அந்தச் செல்வனாகவேனும் தாம்
 அமர்த்திருக்க மன்னரும் இவனையும் தீர்க்
 தோத்ததில் திருப்பியுத்தவராக மாற்றிக்
 கொடுப்ப சிம்ம இலங்கியை வலது கரத்
 தில் ஏடுத்து இடது கன்னம் கையில் தட்டிய
 வாரே "பங்கவ சக்கரவர்த்தியின் கண்
 னாகவும் காதுகளாகவும் இங்கே இயங்க
 வேண்டியவன் நான்தானே" என்று பரா
 கிரவன், ஆமோதிப்பது அவர்களிடமிருந்து
 எதிர்பார்ப்பவராக இருவரையும் மாநி
 யாதிக்கமூத்தின் சிறு சிறு தொழிப்புகளு
 டல் கூர்ந்து நோக்கினார். அப்போது
 கழுமாவே அவர் மாநிலிட்டது போல்
 'தொகுதியது.

"பங்கவதிரவின் கண்ணாகவும் காது
 னாகவும் மட்டும் இருந்தால் போதுமா?
 அவரது உணர்வுகளையும் அவ்வளவு தீவிரம்
 பிரதிபலிக்க வேண்டும்" என்றான். விஜயா
 வன், தந்தையாத் தொடர்ந்து தானும் ஓர்
 இருக்கையில் அமர்த்தபடியே.
 "ஆகா! பங்கவ சக்கரவர்த்தியின் உன்
 னத்தில் என்ன இருக்கிறது என்று வாருக்குத



தெரியும்? அந்த சர்வசரணுக்குக் கூடத் தெரியாது!" என்று பாராசிரயன். "இப்போது கூடப் பாருங்கள்! எனக்கு ஒரு விசித் திரமான ஆணை பிறத்திருக்கிறது!" என்று கூறி நிறுத்தியவர், "அது என்ன?" என்று அவர்கள் ஆவல் மிகுதியால் கேட்டுவிடுவார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பவர் போல் அவ்விருவரையும் மறுபடியும் கழுத்தின் தொடிப்புடன் கழுதப் பார்வையால் அடைந்தார். அந்தக் கேள்வியை எழுப்ப வேண்டியதுதான், கூடவே, "அதை எப்படி நான் வெளியிட முடியும்? அது ரகசிய ஆணை அல்லவா?" என்று கேட்டுப் பரிசாசமாகக் கிரீப்பார் பாராசிரயன் என்பதை நன்கு உணர்ந்திருந்த தந்தையும் மகனும் அவருக்கு அந்த வாய்ப்பைத் தத்துவிடாமல் வானா விருக்கவே. மாதண்டநாயகர் பெரும் ஏமாற்றமடைந்தவராக, "ஆனால் அனைத்

பற்றிப் பேச நான் இங்கு வரவில்லை. பேசவும் கூடாது" என்று கூறி முடித்தார். தந்தையும் மகனும் ஒருவரை யொருவர் பார்த்து முறுவலித்துக் கொண்டது அவ்ரு ஏற்றப்பட்டிருந்த பல திபங்களின் ஒளியில் தெளிவாகத் தெரியவிட அவருக்குக் கோபம் மிளர்ந்தெழுந்தது. ஆனால் அந்த வெளிக் காண்பித்துக் கொள்ள முடியாதவராக உள் ளுக்குள்ளேயே குமுறியபடி "எப்படியோ விஜயாவயல் பத்திரமாகத் திரும்பி வந்து சேர்ந்தானே அனைக் கொல்பங்கள்! இன் வதுக்கு வேட்டைக்குத் துண்டுபிடித்து ஆபத்து ஒன்றும் தெரவில்லைவல்லவா? அனைத் தெரித்து கொண்டு போகத்தான் வந்தேன்" என்றார்.

"சர்வேகவரன் அருளால் தவமாகவே திரும்பினேன்" என்றான் விஜயாவியன். "நல்லது" என்று கூறிவவாதே எழுத்தார் மாதண்டநாயகர்.

கடைவயலே புரட்டிப்போட்டு ஓரே ஒரு பொருளை மட்டும் வளங்கிச் சென்றிருக்கிறார் அந்தப் பெண்மணி. அது என்ன கண்டு பிடிப்புகள் பாக்கலாம்! இடை 29ம் பக்கம்.



"அட்டா! என்ன அவரம்? உணவருத்தி விட்டுச் செல்லலாம்" என்ற குமாராங்குடன். "வாரங்கோ!" என்று குரல் கொடுத்தார். அதற்குள் பாராசிரயன், "இருக்கட்டும் மன்னவா, பாக்கியில்லை, நான் எங்கு உணவருத்தியில் என்ன? பழையவாண்டுப் பச்சை மாணிக் கலையும் தங்கள் சோழ வன நாட்டின் சோற்றைத் தானே திளையும் உண் டிடுறேன்! தங்கள் அரண்மனை யிலேயே மூன்று நாட்கள் தொடர்ந்து மூன்று வேளை யும் உணவருத்தி வேண்டிய நிர்ப்பத்தத்தை ஏற்படுத்த லர்கள், வருகிறேன்" என்றார்.

"பராகத்தியில் அருளால் தங்கள் ஆணை நிறைவேறுட் டும், விஜயாவயலுக்கு ஆ ள் நல்லதுகள்!"

"அப்படியானால் இவை வுக்கு சீக்கிரமே விவாகம் நடத்த உத்தேசமா? ஒரு வேளை அனைப்பற்றித்தான் அந்தரங்கமாக இந்தப் பீச் மாலைப் பொழுதில் மதி யொளியில், தென்றலி னிடைமீல் விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களோ!"

"தங்கள் கனகம் என் றமே பொய்த்ததில்லை பாரா சிரயரே! என் மைந்தன் எனக்கு என்றுமே குழந்தை தான் என்றாலும் அவன் திருமண வயதை அடைந்து விட்டதைப் பொறுப்புள்ள தந்தை என்ற முறையில் தான் மறக்கலாமா?"

"கூடாது! கூடாது! இது கோமகனுக்குத் திருமண வயது மட்டுமல்ல மன்னிர



காமன் கண்களால் திரம்பவும் பாதிக்கப்படுகின்ற வயதும்... விஜயாவயா! நீ எத்தனை வீரர்களாக கனத்தில் வெங்குப் எப்பதுடன் எத்தனை அழகிகள் மஞ்சத்தில் வெங்குப் என்றும் கண்குப் பார்க்கும் தருணம் கந்து விட்டது... உன் வயதில் தான்... வேண்டாம்... அந்தப் பழங்கதை எதற்கு? பித்த வன் பழக கண்குப் பாசிப்பதால் ஏனாம் வெய்க்கை! என்று கூறி அட்டகாசமாகச் சிரித்தார் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்.

"பாராசிரியரே! என் கைத்தன் அப் படிப்பட்டவன் அங்கு, இவ்வகையான இன கைத் துடிப்புகள் உடைய ஆரோக்கியமான வாய்ப்புதான் எங்குதான் கண்ணியை தென்படுகிற கட்டழகிகள் வெங்குப் கட்டி துக்கு இழக்கும் காமாதரன் அங்கு அங்கு" என்று குமாராங்குசன் சற்றுக் குரலில் உயர்த்தி.

அவர் கோபத்தைக் கண்டும் காணாதவராக மாறியதாய் சொன்னார்: "அப்படி யானால் விஜயாவயல் காதல் வயப்பட் டிருப்பதாகத்தான் அர்த்தம். அங்குடம் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்பது உட்கொட்ட வேந்தி உங்களுக்குத் தெரி யாதது அவ்வ, மண்ணின் காமாதரர்களால் இருந்தால் ஒருசிலருக்குத்தான் சந்தம். ஆனால் காதல் வயப்பட்டு விட்டாலே கணக்கற்றவருக்குக் கூடம்! பெரிய விப ரீதங்கள் திடமும்! கெடும் போர்கள் நடக்கும்! பல்லாயிரக் கணக்கான வீரர்கள் செத்து மடிவார்கள். வீர கொள்கைகளில் இட தெருக் கடிவை ஏற்படுத்துவார்கள்! சாமராஜ்யங்கள் சீரையும்! புதிய பேரரசுகள் உருவாகும்! விஜ யாவயா! தான் சொல்விறன் கேட்டுக் கொள்ள! தான் அரசு கட்டியில் ஏற்பு போகும் உள்போன்றவருக்குக் காதல் உத வானு! மண்ணின் திருமணங்கள் எவ்வாறு வசதிக்காக நடப்பனவேவன்றிக் காதுக்காக அவ்வ!"

"என்ன ஆக்சீரியம் பாகுங்கள். பாரா சிரியரே! நானும் இவ்வகையான விஜய வயதுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்" என்று குமாராங்குசன்.

"ஆனால் அந்தக் காதல் மருத்தாக காம வேண்டியானும்படி துரப்போதனை வெவ் வியல்" என்று விஜயாவயல் குத்தகாக. குத்திப்பெண் ஆதத் காதல் காதல் காதல் ஒர் எழும்புக் கடிவாய் பாதத்து உதறிய பாராசிரியன். "அதை வெங்குப் தக்கை எப்படிச் சுற்றத் தருமடியும்! பக்கவா மானிகைக்கு வா, தான் உயிர்த்திகிறேன்!" என்று கூறி வீரப் பாலத்துடன் பெத்தாய்ச் சிரித்தபடியே வெளியேறினார்.

"ஆகையினால்! மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் பதவிக்கு வா!" என்று மறகாமன் மரி யாதை செய்தார் குமாராங்குசன்.

"சித்தம் பிரயோ!" என்ற ஆகையினால் பரபரப்பில் பாராசிரியனைப் பிள் தொட்டதான்.

சொழி மானிகையில் காலகின் வாதிருத்த ரத்தத்தில் ஏறுமுன்னர், பாராசிரியன் ஆகையினால் பாரிக்கத் திரும்பி, அவன் தன் கரத்தில் பற்றியிருந்த தீயப்பத்தத்தில் ஒளியில்



ஒளிக் கண்கள் அவன் முகத்தைக் கிரிந்து ஆராய்ந்தார். அப்போதும் தெருவில் தொங் கிய பங்கை இசைக்கின்ற வயக் கரத்தால் பற்றி இடது உள்வங்கையில் தட்டியவாறே அதன் முனையே எதைவோ உணர்ந்த விரும்பு பவர் போல் காணப்பட்டார். பிறகு தமது தீண்ட கருத்தை ஒளிக் முனையே தொகுத்து விட்டுக் கொண்டு. "ஆகையினால்! ஒருவர் முகத்தைப் பார்த்தே அவன் ஆற்றல் எடை போடுகிற திறமை பங்கவேதிறருக்கு அடுத்த படியாக எண்குத்தான் உண்டு! உள்வங் பார்த்தாயே சகலவர்க்குத் தொம்ப மகிழ் வார்! காரணம், நீ மிகப் பெரிய பதவிக்கான அடையக்கூடிய புத்திரகாலி என்பது உன் முகத்தைப் பார்த்தாலே எண்குத் தெரி கிறது" என்று. தன் கார்த்திகைக்கிற் செலியில் காக்கி மனத்தில் அனா போடச் சற்று அங்காசம் தந்து பிறகு புன்னகை புடன் "நான் வரட்டுமா!" என்று கேட்டு விட்டு ரத்தத்தில் ஏறினார். நான்கு உயர் ஞாபிப் புரவிகள் பூட்டப்பெற்ற அந்த சதம் எடுத்த எழுப்பியெய் விவ்விருந்து கிடுபட்ட பாணம் போணம் பாய்த்தொடிக் கண்ணினம்க்கும் நேரத்தில் பாரிவயி கிருத்தே மனத்து விடவும் ஆகையினால் தீண்ட நேரம் நிவயாதி திருக்கு.

இரவு ஆகாரத்தை முடித்துக் கொண்டு தந்தையும் மகனும் அரசன்மனையில் அவரவர் பகுதிக்குச் சென்றனர். பஞ்சாணியில் சபனீத் துக் கண்ணை முடிய உட்கொண்ட விஜயாவயல் மனத்தை ஆகிரியிடுத்துக் கொண்டான்

குவினா, கையாடலாக அங்குமிக்கி விட்ட
பெற்ற ஊட்டி நிலத்தில் திறமையாக, பிரே
மையுடன் கடிப்ப திறமை தீர்மைய
தருவாமா? அது இருக்கும் என்று எதிர்
பார்த்த அங்குமிக்கிப் பெரு கியப்புக் காத்
தித்தது. "இளையரோ! எப்போது எங்கள்
உயிர் தெய்வமாய்வுதல் ஆவதற்குப் இருக்
கியிருப்பே. தந்தையிடம் வந்ததானேயென
யென்றுமென்றிருக்க, செய்வதென. ஒரு
மொரு தாளும் உங்களைப்போன்ற உத்தரமை
எதிர்நோக்கிக் காத்திருப்போம்" என்று.

"அந்த உத்தரமைக் கடித்து கொண்டு
தானே வருகிறார்" என்று விஜயநாயகம்
விளம்பாட்டாக.

"தங்கம் சித்தம் அதுவாயும் எங்கள்
பாக்கியம்" என்ற குவினா, அவளை தீயம்ப
குவினி சில அருகே அழைத்துப் போனாள்.
வணங்கி நின்று. பின்னர், "இளையரோ!
தங்கம் குத்திப்போய் சற்றுக் கொடுத்துத்
யெண்டும்" என்று. அந்தக் காலியின்
காலடியின் கம்பப்பித்து எடுத்துத் தரப்
போகிறான் என்று கருதி எடுத்துத் தந்த
விஜயநாயகம் அவன் கரையென அழைத்
தன் உத்தரம் காலப்படுத்துத் கொண்டத
வும். அதிலிருந்து சத்தம் பீதிக்கு வரு
வதையும் கண்டு. "குவினா! குவினா! என்ன
காலியம் செய்கிறாய்!" என்று பதறினாள்.

"இளையரோ! இந்த உடலில் ஒரும் ஒரு
மொரு தனி இரத்தமும் பராமத்தி ஊட்டி
பாக்கி தங்களுக்குக் அர்ப்பணம்" என்று
குவினா சத்தத்தில் கிரகம் தந்தது தீயம்ப
குவினிக்குத் திரையிட்டாக. அவளைப் பிங்
பதறி அந்த தானோயும் கட்டத்தினர்
அவ்வருகே அங்காது செய்கிறாள்.

அந்தக் காலியின் எதிர்க் கத்திலிருந்து
அந்தக் காலியுக்கு உண்டு அப்பது தெரித்
திருந்தாலும் இந்தச் சம்பவம் விஜயநாயகம்
மனத்தை வெறுவாக தெரிந்து செய்கிறது.

குவினாவைப் பற்றி என்னையோசை
கூட்டு அங்குக்கு உத்தமசீலியன் தீயையும்
சத்தம் வெட்டைக்குச் சென்றது. குவினா
வைச் சற்றிட்டுத் தந்தது. அந்த பிறகு தான்
கருத்துடன் சில திட்டவாக அங்குக்கு
ஆதி காரணம் அந்தப் பெண்ணின் பிறிதே
தும், பெரும செருக்குமாதே என்ற சன்
னையினது உட்காரை தன் காலிருந்த
அங்குமடப் சித்திரத்தைக் காண வேண்டும்
என்ற அளவு கட்டுக்கடங்காமல் எழுந்தது.
கவிதைமேல் கட்டும்கித்தித் திரைச் சீயமே
வும் அவன் பெருமேயில் சித்திரத்திருந்தார்
குவினா கவிதையுமாய் ஒரு புணர். என்றத்
தின் கவிதைய் காலிக் தெரியும் சத்திரை
யொத்த குழையும், காமனையும் ஸங்கும் கண்
னையும் செய்ப்பும்கிப் பழிக்கும் அந்தரங்கமும்
புணர் கிடையும் பிறகுதான் உணர்வையும்
பொருளுட்கொண்ட கிழமும் தெருக்கையும்
எங்கே என வினா எழுப்பும் இடைமையும் அந்
தில் உருக்கமென கிழமும் காலியும் என்
கால் சித்திரத்திரையே சித்தமெனக் கொண்டு
கொள்ளும் என்னும் தெரிக்க பாக்கியமே. .

மெய்சிவிரிப்புடன் ஆகையோடு மறு
சத்தம் விட்டு எழுந்தது. தன்மொகிலின் சித்
திரத்தைக் காண கிழமே, அது எழுகமெனக்

கவின் மாட்டப்பட்டிருக்கும் இடத்தை
தெருக்கிய விஜயநாயகம் துணுக்குதற்கு.
சித்திரத்தைக் காண்கிறார்! "குவினா!
குவினா!" என்று தன் உத்தரம்குப் பணி
யானது அங்குமாதே அழைத்து விளைய
போது சித்திரம் அவன் காலத்திற்கு இருந்த
மேலும் தந்தையின் உத்தரம்குப் பணி
அங்குக்குச் சென்று கிட்டதாய் சித்திரம்.
குவினாவைப்போன்ற மொழியும் தெரியு
மென்கடித்து தந்தையிடம்மாதே வந்திப்
பணிபாதிடம் அவன் காலம் உணர்ந்திருந்த
விஜயநாயகம் துணையின் அனுப்பிவிட்டு
உட்காரை மொழி மாணிகையின் தந்தையின்
இருப்பி, தந்த நோக்கி விளம்பாட்டாகத்
தான். காலியின் தன் குவினா கவிதே
உங்கே துணைத் துணைக் கட்ட காட்டி!

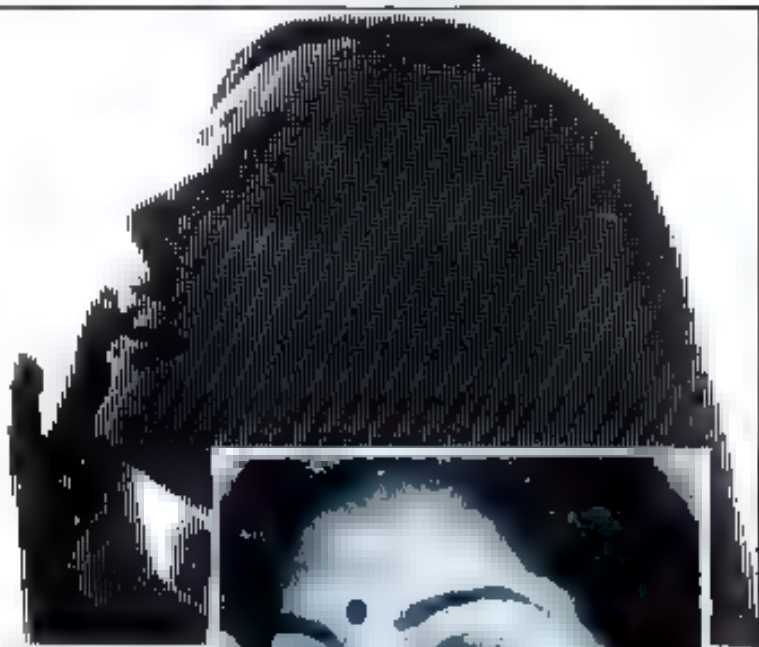
குவினாவுக்கும் ஒரு தீயத்தைக் கவியின்
சத்திற் கொண்டு கவின் தெருக்கிய உத்தம
சீலியன் காலியினா வணக்கம் சித்திரத்தின்
மீது குவினாப் படர கிட்டுப் பார்த்தோடு
அவன் கணத்தின் மொழித் தடையினர்!

"பெண்ணே! எழுந்த அங்குமாதே
கொழு மண்ணின் பணத்தின் உயிர்த்
தெருத் தன்மாதே உணர்வின் விஜயநாயகம்
உணர்ந்திரை கிளர்ந்தெழுத் சென்ற தீயம்கு!
உன அழைக் கிழம்கும்கொடுதே அங்குமாதே
மெருத்தாலும் உங்கும்கும்கு இத்தம் மொழி
கன தாடு கிழம்கும் தன் புராதனப் பெரு
கமைய அடைம்கு மொழித்து என்று கணக்குத்
தொழந்திரை அப்படி ஒரு கெடுதலை
விஜயநாயகம் உணர்ந்திரை கிளர்ந்திருக்கும்
உங்கு தன்!" . ஏதோ அவன் உயிர்
பெற்றத் தன் எதிர் தீயம்பு போகவே
பாவித்த குவினாவுக்கும் கெடுதலை குவினி
பெருக்கொண்டிருந்ததானது இரவின் அமைதி
யின் விஜயநாயகத்துத் துணைக் கட்டது!
"ஆனால் இதை என் மகன் எதிர்நோக்க
யெண்டிய ஆபத்துக்களை என்னும்கும்கொ
தான் என கட்டும் உங்கும்குப் பார்த்தின்
கிழம்கான கவிதையாம் துடிக்கின்றதன்
பெண்ணே!...."

புணர்வாக பூத்த விஜயநாயகம், அவரது.
அந்தரங்க மாதே உத்தமசீலியன் இடை
யின் புகுத்துக் கண்டதன் கிழம்க்க கிழம்கு
பாதகமாத தன் உத்தமசீலியன் அவர் அதி
யெண்டிய என்று கருதியவையு் எந்த
கொடு தெரியாமல் பகடாவி. மொழி மாணிக
கையின் தன் புகுதிக்குத் திரும்பினார். தந்த
மொழும் தெரிந்திரையோடு.

ஏதத் தாழ் இதை தெருத்தின் பக்கம்
மாணிகையே தெருக்கிக் கொண்டிருந்தான்
ஆகையினால்! காலிக் காப்போன். "பார்
அங்கே!" என கிழமையும். "மாத்தட்ட
தாய்க்கி ஆணையாக் கத்திருக்கிறேன்"
என்று ஆகையினால் பதிவித்தது. இருவின்
கீழ்க்கொட்டித் துணைநிலையம் உத்தம், ஒரு
மாதத்தின் பின்னும் தன் பெருகட்டி மனத்க்க
குடிமாதம் திரைக் கொண்டிருந்த கீழ்க்
காலிக் தெருக்கிய கிழம்கு. சத்த நோக்
சென்ற மாத்தட்டாய்க்கி அனுமதி பெற்ற
கத்த கிரமெருகை ஆகையினால்
மாணிகையினால் அழைத்துச் செங்கதையும்
பாத்ததன் கீழ்க். [தொடரும்]

**ரியர்லெஸ் வேனிஷிங் க்ரீம்
கொண்டு முத்தான மென்மையும்
பட்டொனியும் பராமரியுங்கள்.**



உங்கள் அழகிய சருமத்தோடு
உடன் இணைந்து மிரத்பனிக்கக்
கூடிய, நித்தியானிக் முதல்
முதலாக அறிமுகமாகும்
வேனிஷிங் க்ரீம். சித்தனவு
பியர்லெஸ் வேனிஷிங் க்ரீம்
எடுத்து முகத்தில் தடவியதும்
அது மூலம் முழுவதும் பட்டித்து
உங்கள் மேனியில்
அழகிய பளபளப்பை
ஏற்படுத்துவதை உணரலாம்.
மற்ற வேனிஷிங் க்ரீம்கள்
போல எண்ணெய் பசுபசப்பு
இல்லாமல் புதுமைபுடன்
விளங்குவது, பியர்லெஸ்
வேனிஷிங் க்ரீம், அது
மட்டுமல்லாமல் இயற்கையுடன்
கூடிய அழகான தோற்றத்தை,
சருமத்திற்கு அளிக்கிறது.

உற்பத்தியாளர் கள்:
பியர்லெஸ்
என்.பெட்டி.கம்.,
தயாரிப்பெட்டி. எண்: 5004
பெங்களூர்-560 030.



அழகுக் கலைவின் ஆரம்பம்... பியர்லெஸ் வேனிஷிங் க்ரீம்

உடனே கிடைக்கிறது பியர்லெஸ் போமேட்

கனவுகள்



“...இதையால் கவிதை எப்போதே இந்த விதமாகவும் சொல்லலாம். ஒரு விஷயத்தில் பாதிப்பைத் தன் மனத்தில் உணர்ந்த அந்த அழகோடு கொடுக்கப்படும் உரத்ததை உருவில் அதைப் படிப்பவர்களுக்கும் உணர்த்துவது.”

மது சொல்ல, வீலா இன்னுமாய்த் தன் அழகான கவிதை அகல் விரித்துப் பிரழிப்பாய் பார்த்தாள்.

புதுக் கவிதை பற்றி அதன் தாத்தாலான வாய் விடமனிலிருந்து ஆரம்பித்து என்றா பவுண்ட், எவியட் வழி வந்து மீன் இப் போதைப் அபி, கம்பான்ஸ், மீரா, பாப் ரியா வரை மது விவரித்தபோது நீலமிர் எக்ஸ்பிரஸில் “சி” கம்பார்ட்மெண்டின் சக பிரயாணிகள் தளர்ச்சியற்றுப் போனார்கள். இரண்டு பேர் கொட்டாவிழுடன் வரப் போகும் கனவுகளுக்கு ஆவத்தமாணர்கள்.

“கவிதை இத்தனை விஷயம் தெரிந்த வர்களுக்குக்கூட, ஆச்சரியமா இருக்கு மது!”

“என்னுட்க...”

“என்னது?”

“நிறைய, புடவைப் பிரதாபங்களைத் தாண்டி, நடிச, தடிசைகள் விஷயத்தை

மறந்து, விதியாசையாகக் கவிதைகளை ரசிகரும் ஒரு பெண் மகா அதிர்ஷ்டமாகப் பதிர் சீட்டில் வந்தது.

“அப்பறம் இப்படிப் பழுவிய ஒண்ணரை மணி நேரத்திலேயே இவன்பாய், சிறேந்த மாயம் போகலது...”

வீலா பற்றுத் துணையைச் சாய்த்து, சரித்து அவளின் மெலிசான கதடுகள் உதிர்க்கும் புண்ணை - எவ்வளவு அழகான விஷய மென்பதை மறுபடியுமாக உணர்த்தினாள்.

“அத விடுங்க மது. இவக்கிவமிடுவது மகத்தான விஷயமில்லையா?”

“நிச்சயமா. ஆறு இலக்கியம் சரப்பாடு போடாது. போட்டி, மற்றவர்! இது பத்தி நிறையப் பேசலாம். ஆறு இப்ப வேணுங்க. பேசினா நீங்கலும் தூங்க ஆரம்பிச்சுவிடுங்க.”

வீலா மெல்லியதாய்ச் சிரிக்க, ரவினின் டக் டக் குரலுந்து, கிதீச்சய்யம்... என்ற மறு கணம் “உ காப்பி” என்று துள்ளை.

“உ காப்பி டிறுக்கலா வீலா”

“நான் பேசினது நீங்க ரொம்ப கனிக்கப் போயிட்ட மாதிரி இருக்கு.... ஏய் தம்பி ரெண்டு உ....”

உடையம்



கார்த்திகா ராகுமாரி

"உங்களைப் பத்தி நீங்க ஒண்ணுமே சொல்வீங்க ஷீலா"

சொன்னா, அவள் வாடுது விவகாரங்களைப் பற்றி, சக தொழிலாளியிருந்து தனிப் பட்டுப் போக நேர்ந்து விடுகிறதைப் பற்றி. அவள் பேசப் பேச, அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் மது.

"அழகாய் வார்த்தைகள் தழுவும், தவறும், மிதக்கும்..." சட்டென்று கவிதை வந்தது அவன் மனத்தின்கீழ்.

"ஆமா... என்னைப் பேசச் சொல்லிட்டு நீங்க இப்படி மெனமெனாயிட்டா? உங்களைப் பத்தி ஏதாவது சொல்லுங்கனேன்."

"அப்படிப் பெருமையாகச் சொல்லிக்கிற மாதிரி ஏதும் இல்லை, சொந்தக் கதை சொகக் கதை. நான் நேக்குக்கு அட்டெண்ட் பண்ணினது என்று இருபத்தைத்தராவது இண்டர்வியூ. இரண்டு நான்கு வரப்போகும் வெள்ளி விழாத் தோல்விக்காரைக் காத்திருக்கேன்."

"சேச்சே... இத்தனை தடவை விடைக்கும் மது."

"என்ன! ஜோக் அடிக்கிறீர்களா?"

அவன் மெனமெனாய் அவனையே பார்த்துப் புன்னகைக்க முயன்று தொத்தும் போனான்.

"சாட்சிக் ஷீலா, உங்களுக்குத் தெரியுமாது, எங்கள்வது கசப்புக்களையும் கிரகத்தி களையும் நான் ஜீரணிக்க அவஸ்தைப்பட்டுட்டு இருக்கேன்னு. கம்பர்! இதை விடுங்க, மேலே செல்லுங்க."

"சரி, அப்ப பேர்வைவா ஒண்ணு சொல்லு"

"வாங்கரவரவது கவர் பண்ணிப் பிடுக்கியே சொன்னுதானே? நான் பண்ணிப்பிடுக்கேன். ஆனா அவங்க 'சாத்தாரம் தெரியல. சேட், ஸ்டா அருத்தி... இன்னொண்டி பிழம்படி, தப்பா திணக்காங்க. கிட்டத் தட்ட உங்க மாதிரியேதான். எந்நிங் அவ வராணனு வைங்கனேன், என்னை விட, என் பக்கத்திலே போட பூணைவத்தான் ஆரவமாத் கவர் ஷீப்ப! "

"தம்பர் ஏரமமா இருக்கோ? திண்க, என்ன பண்ணது?"

"சேத்தான் ஷீலா."

"ஒநிவேன் உங்க வணத்ததைக் கவர் துக்கமாக அப்படிப் பண்ணிப்பிடுக்கலாம் இங்கிரா"

"நான் அப்படி திணக்கலை, என் பரண்டட், கிண்டட் பண்ணுலாம். திண்கவமா அவன் சக கவிதைகள் அத்தனைவாரும் பாசுக்குப்பாணு"

"இவன் மது, நீங்க தப்பா அவளைப் பிடுக்குகியேவனாணு நினைக்கிறேன், சொன்னுங்க மனை ரொம்ப விசித்திர மாயது"

"இருக்கட்டுங்க, ஆனா நான் பேசாம இந்த விஷயத்தை கிட்டிட்டதுக்கு இது மட்டும் காரணமில்லை. என்னைச் சதா பவ புறத்தற இந்த அன் கம்பர்மாய்மெண்ட் சேசனை ஜி. ஏ. இங்கிலிஷ் விட, முடிக்க, மூன்று வருஷமாக்க ஷீலா."



என்னதான் கவிதை, இவ்விதத்திலும் மூழ்கிக் கவனத்தைத் திரும்பிட்டாலும் திடீர்னு முழிக்கிறது ராத்ரிகன்வ என் எதிர்காலம் பற்றிப் பயமா கேள்விகள் எழும்பறப்ப தான் ரொம்பச் சிரமப்பட்டுப் போயிட்டேன், ஒரு வேளை வேலை கிடைச்சிட்டா, அப்பறம் எப்படியோ தெரியல... சரி... நீங்க ஏதாவது...?"

"ஊஹும்... இது வரைக்கும் இல்லை, குறிப்பிடும்படியா. ஆனா நான் நடப்பதை யாரறிவா?"

ஷீலா மதுபடி புன்னகைத்தாள். சின்ன தாய், மிகச் சின்னதாய் கொட்டாவி வர, "தூக்கம் வந்துடுச்சு போன. அங்கவளவு அதுத்திட்டது!" என்று.

"இல்லை, இல்லை, இல்லை..."

"எனக்கு இதுவரைக்கும் அதிருஷ்டம் மேல அங்கவளவு நம்பிக்கை இல்லை ஷீலா. ஆனா இப்ப வந்திருக்கு."

"புரியலே..."

"முகம் தெரியா ஒரு ஜோகப் அங்கது பிட்டர் அதிருஷ்டசாலியா பிறந்திருக்கான், எங்கே இருக்காரோ மஹும்!"

ஷீலா ஒரு கணம் திகைத்து, பின் புரிந்து கொண்டாது பாதி வெட்டமாய்ச் சின்னச் சிரிப்பை உதிர்க்க...

"சரிங்க ஷீலா, ரெண்டு மணி நேரமாவது தூங்குங்க. குட் னைப்" என்னுன் மது.

ஷீலா லோகாக் கண் விழிக்கையில் மெலிதான நீல வெளிக்கதிர்வ எதிரே மது தூங்கிக் கொண்டிருக்க... சக பிரயாணிகள் அத்தனை பேரும் அலத்தவே செய்து கொண்டிருக்க மதுவையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள், ஷீலா.

'ரயில் புறப்படும் முன் அவசரமாய் ஏறி, எதிரில் வந்து உட்கார்த்து, கால்பட...

வாரி சொல்லி, அவன் படித்துக் கொண்டிருந்த கணையாழியைக் கேட்டு, பெச்சை ஆரம்பித்து...

"இதிக் கூட என் கவிதை வந்திருக்கு ஷீலா" என்று காட்டியதும் தான் பிரயித்துப் போய்...

முகம் இப்படி ஒரே தூளில் மயங்கிப் போனது சாத்தியமோ... ஒருவேளை இதற்கு முன் இவன் கவிதைகளை, முகம் தெரியாமல் வேலை தீபத்திலேயும், கணையாழியிலுமாய் ரசித்துக் கொண்டிருத்ததுதான் இப்போது இப்படி மனசின் இந்த மாற்றத்திற்குக் காரணமோ... எத்தனை இயல்பாய், எளிமை யாய்ப் பேசின...

அவசரமாய்த் தன் உரையிடி, பேக்கைத் திறந்து டைரியில் ஒரு பக்கத்தைக் கிழித்து,

"மது நினைவுக்கு? இருக்கணும் 'என்னை' கொலை போனதும் இது கூட வச்சிருக்கிற விளாசத்துக்கு அப்பிண பண்ணுங்க. நிச்சயம் வேலை கிடைக்கும், ஏன்னா அது வங்க அங்கிளோட் கம்பெனி, அப்பிண பண்ணிட்டு எனைக்கு எழுதுங்க.

அப்பறம் உங்க கிட்டச் சொன்னாமி கிட்ட ஒரு விஷயம்: உங்களை நேரிடையாத் தெரி யாதே தயிர. உங்க கவிதைகளை நிறையப் படிச்சிருக்கேன், எனக்கு ரொம்பவும் பிடிக்கும், இப்ப உங்கனையும்..."

யாரோ முகம் தெரியாத ஜோசப் அங்கது பிட்டர்... அதிருஷ்டசாலியைச் சொன்னீங்கனோ... அந்த அதிருஷ்டக்காரனா நீங்க ஏன் இருக்கக் கூடாது? காத்திருக் கேன்."

அவசரமாய் எழுதி, 'அழகான சின்ன கிரீட்டிங் கார்டுக்குள் வைத்து, மதுவின் கால் பக்கமாய் இருந்த அவன் கிட்ட பாக்கிள் 'ஸைட்' ஸ்டிப்பைத் திறந்து உன்னை வைத்தான் அவசரமாக. மனத்திற்குள் குறுகுறுவெனச் சத்தொவும் ஊர் அப்படியே வெவிலே வெதித்திருந்தான்.

"ஹயோ ஷீலா... குட் மார்னிங். எப்ப முழிச்சீங்க?"

"கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்னாடி. அவை மணி நேரத்தில மிட்டுஷன் வந்திருமே. நீங்க முழிக்காம இருத்தீங்கனா எழுப்பிரிவுப் பென்."

"ஓச! நிமிர்ந்து அதிபாலமா ஒரு ஆசை வருதுங்க."

"என்னது"

"இன்னும் ஐந்து வரையில் தள்ளி கொலை இருந்தா எவ்வளவு நல்லா இருக்கும், நெறய நேரம் உங்க கிட்டப் பேசலாமே... மஹும்... இப்ப மீறிப் போனா இருபது நிமிஷம்தான்."

"அப்பறம் ரயில் ஸ்டேசன் மாநிலி எவ் னாம் ஆயிரும்னு சொல்றீங்கனா? மது நான் ஒரு ஜோஸ்யம் சொல்லட்டுமா? அப்படி திச்சயம் ஆகப் போறதில்லை."

மது ஆச்சரியமாய்ப் பார்த்தான், அவனையே.

"அந்த விட மோசமா இப்பவே... ஒ... வாரி... கொப்பமாய் பார்க்காதீங்க! எதை வச்சுக் சொல்றீங்க?"

"எதை வச்சோ... உன்னைமயாகுதா இல்லைமா பாருங்க."



கஜபத் அண்ட் கோ

கமல்

என்க தெரு
என்காயார் தகையிலை
பூசாஃ-6 சூசுக்கு
ஒரு சூபாய்
தொருத்தால்
நல்லாயிடுக்கும்!



என்க நாயர்
ஸ்பெஸல்
லாபாயர் சூசுக்கு
பொறுத்தகாயிக்.
சூசுக்கு ஒரு சூபாய்
சூசுக்கு வாயுசூசும்!



பூசாயின் வாய்ச்சு
நன் கொளிட
ஒரு சூபாய்
நீதம் தாய்க!



நம்ப சர்ச்சிசை
வழிகளின் தினம்
வழியார் தெருச்சுத்தாய்க்
ஒன் ஸ்டெட்மென்ஸின்
சூசிலாநம் கொடுங்க!



என்க திராமத்திலே சும்மனுக்கு ஸூழ்
வாய்க்குறங்க. சூசுக்கு ஒரு சூபாய்
வாய்க் பண்ணலாயினு பார்த்தேன்.
வாய்க் பண்ணலாயினு சூசுண்ணுநான்,
மொத்தமா சூசு சூபாய் மைமன்குக்கு
பொட்டாலும் சூசுண்ணுதான்.



"அரி, போதலுக்கு முன்னால கால
சாத்தாலே ஒரு தவக உண்கமைய, தித்ததை
வகித்தபாச் சொல்லலாமான்னு போசிக்
கிடுவன்."

"சொல்லுங்க,"
"வழியின் மன்குந்த அழகு ரோஜாவின்.
கசத்த கிடுவ மனம்... நுணு கழி... வாய்க்...
மம்... இவ்வாள் என்னுள், சூசு ரோக்
என்றுமே."

சின்னக் கிரிப்புடன் மது சொல்ல, கசை
யின் முதல் பாகத்தில் சொல்ல விதமாக
விளா புன்னகைத்து, சின் கொட்கப்பட்டு
மெளனிக்க ரயிலின் கேசம் குறைத்து...

கோவை ஜங்கன்.

"காடா, கா!"

கரவேற்றான் வாரிலிருந்து திடீர் விஜயம்
செய்திருந்த அக்கா. "மாமா... மாமா"
அவளின் சொல்லுகள் மொய்த்தன. சின்னக்
சின்னக் கேள்விகளால் சீரண்பு, அவளின்
கிட்டி பெக்கைப் பிடுங்கிக் கொண்டுபோயின.
அதுகவர்க்கு ஒன்றும் வாய்க்கி கராததில்
அசடு வழிந்தவிட்டு உள்பே போனான் மது.
"என... அழகு படம்" என்றான் ஓத்து
வயது பித்து விளா வைத்திருந்த கிரீட்டியைக்
எடுத்தபடி.

"அதை எனக்குத் தந்திருடி" என்றான்
ஏழு வயது பிரபாகர், படத்தைப் பிடுங்க
எத்தனிக்க, விளாவின் கடிதம் நழுவித்
கீழே விழுந்தது.

"வழுந்த பெப்பரை நீ வச்சுக்கடா,
எனக்குப் படம்" என்றபடி பித்து ஓடி

அம்பாவிடம் அடைக்கலம் கா. ஆதலவாயப்
பேசு கவக்க, துன்புண்டு பிரபாகர் ஆத்திர
மாறல்.

"ஆமா... எனக்கு இத்தக் கால்தம்...
அவருக்குப் பா.க... க்கும்..."

கோபமால் கிழிசெல்லு கிழித்தது கடி
தம். துண்டுடன் பெக்கைப் பற்றிதன்.

எதிர்பார்த்த அடிதான். என்றதும் வலித்
தது. செவ்வி விழா தொவ்வி. "மெட்ராஸ்
போனது இண்டர்வியூக்குத்தடாலு இவன்
பத்திரிகை ஆரேக்கான்னு புரியலை" என்று
ஆரம்பித்து, கோபமாய்த் கத்தி பின் கவித்து
கட்டு அப்பா போய்விற்று. அப்பா ஆறுதல்
வார்த்தைகளால் தொண்டை தொண்டைக்கு
வெளியடித்துக், அக்காவிற்கு ஆயிரத்தெட்டு
சத்தெக்கங்கள்.

மனக் கவக்க, செவியில் போனதன்
மது. மரத்தடியில் சாய்ந்து, அதுபத்துக்
கொண்டபடியிலே, செவ்வாய் பவுணத்தை
நினைவுகூர். எட்டென்று நினைவில் வந்தான்
விளா. வச்சுக்கலும், விரக்கிவும் செவ்வ
மாய்ப் புறக்கணியல் அவன் நினைப்பு ஒரு
"விதப்பு" போலத் தெரிந்தது அவனுக்கும்.

"அவ் செட்டர் போட்டா... அத்த தப்பு
இன்னும் தவறாது..." மதுநினைத்துக்கொண்
டிருந்த அதே சமயத்தில் பரம மயக்கம்
தன்னை இருந்த விளாவும்.

"அதேமாத செட்டரை மது பார்த்
திருக்கலாம். தாவிக்கு... இக்க... எப்படி
யும் இரண்டு முனு தாள்க வெட்டர்
எனும்" என்றான் மனதிற்குள்.





திருத்தலம் கண்டேன்

கனவில் வந்த சகாயமாதா!

சிறித்தலம் சமயத்தைச் சார்ந்த திருத்தலங்கள் பெரும்பாலும் அங்குள் மரியாதை எழுந்தருளியிருக்கும் ஆலயங்களாகவே இருக்கும். மனருகு மனருகும் மக்களின் வேண்டுகோளுக்கு அவ்வப்போதே இறைவனிடமிருந்து வரங்களைப் பெற்றுத் தந்து விடுகிற கருணைத் தாய் என்பதால் அந்தக் கனவி மரியாதை ஆலயங்கள் அனைத்தும் ஆராதல் நேரம் மக்களின் அடைக்கலத் திருத்தலங்களாக விளங்குகின்றன. அநிலை ஒரு திருத்தலம்தான். சென்னை வேளச்சேரியில் அண்மையில் எழுந்தருளியிருக்கும் 'இடைவிடா சகாய மாதா' ஆலயம்.

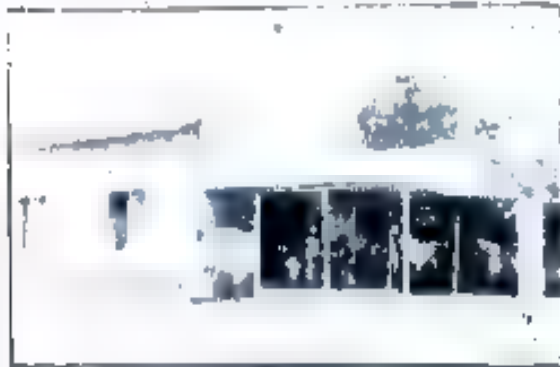
அங்குள் மரியாதை அளிக்கப்படும் பெயர் கருங்கோழை அனாது திரு உருவங்கள் அமைந்திருக்கும். அகம்பாறே, இடைவிடா சகாயமாதா என்ற பெயரில் விளங்கும் தேவ மாதாவுக்கு ஒரு தனி உருவம் உண்டு. அந்தச் சிறப்பு மிக்க உருவம் படம் ஒன்று விசேஷமாக ஆர்வதரிசுப்பட்டு ரோமி இருந்து கொண்டுவரப்பட்டு, 1978ம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் இவ்வாலயத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

தனக்குப் பின்னால் நிழல் போகும் இலுறவு மரணத்தை இறைவனின் தூதுவர்கள் நினைவுபடுத்த, அனாதை சன்கு சவுடமடைத்து தன்னைப் பதற்றத்துடன் பதிதிகொள்ளும் பாலகன் ஏதனின் தன்

பதத்தை எம்மாம் தான் ஏற்று. தன் பாலகனுக்கு ஆதரவளிக்கும் வகையில் அரவணக்கத் துடிக்கும் அன்புத் தாயை இச் சித்திரத்தில் காண்போம்.

மேற் திளைக்கியவர்களுக்குள் விளங்கும் இவ்வோவியத்தைத் தீட்டியது லார். தீட்டப்பட்ட காலம் என்ன. என்ற விவரங்கள் கிடைக்கவில்லை. இந்த ஒவியம் பதினாத்திரை நூற்றாண்டின் இறுதியில் சில வர்த்தகர்களின் மூலம் கிரீட் தீயிலிருந்து ரோம் நகருக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. சில தனிப்பட்ட மனிதர்கள் கவனம் நோக்குடன் தாங்களே இச்சித்திரத்தை மறைத்து வைத்திருந்தனர். மறைத்து வைத்திருந்த குடும்பத்தின் சிறுமி ஒருத்திக்கு அங்குள் மரியாதை காட்சி யளித்து, மறைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒவியத்தைப் பாரக்கும் பயணிக்கும் வகையில் புனித அருள்தினை சைபக் குருக்கள் தீர்வளித்து வந்த புனித மத்தேயு ஆலய பீடத்தில் ஸ்தாபிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டான். உடனடியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. ரோம் முழுவதும் இவ்வோவியத்தின் புகழ் பரவ. பல அறபுதங்கள் திகழ்ந்து வந்தன.

1788ம் பிரெஞ்சு நாட்டின் படை எடுப்பால் ரோம் நகரம் பெரும் அழிவுக்குள்ளாயிற்று. அப்போது புனித மத்தேயு ஆலயமும் நாசிக்கப்பட்டபோது, அனாதை நிரவதித்து



வந்த குருக்கள், அவ்வோவியத்தை ஒரு துறவற மடத்துக்கு மாற்றினார்கள். இப்படிப் பல நாள் மாற்றியெனும் பணியை ஆலயத்திலேயே ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

இந்த ஒவியத்தின் நேரிடைப் பிரதிகள் ஆர்வதரிசுப்பட்டு உலகின் பல இடங்களிலும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு சிறப்பு வழிபாடுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இவ்விதம்தான் சென்னைவிலும் இடைவிடா சகாய மாதா கோயில் நிரமாணிக்கப்பட்டது.

ஆண்டுதோறும், உயிர்த்த ஞாயிறை (எஸ்டர்) அடுத்த ஆறாம் ஞாயிறு அன்று இவ்வாலயத் திருவிழா மிகச் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது.

பிற சமயத்தைச் சார்ந்த மக்களும் அங்குள்ள அருளினால் பெற, அவன் ஒவியத்தின் மூன் மனருகு வணக்க வருவதை இத்திருத்தலத்தில் காணலாம். பனாசும் தம் நன்றிக் காணிக்கைகளை நேரிடையாகவும், தபால் வழியும் செலுத்திக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

~மா. ஜோசப்ராஜ்~

கலை

மெய்ந்நன்

7

மெல்ல ஒலையில்லாமல் வேண்டாத
பழலிடுக்கு விடுவீர்...

சீரோசை மதுவரயிலிருந்து திரும்பி ஒரு பதினாறு நாட்களுக்கும். ஒரு நாள் மாடியில், வந்திருந்த வாரப் பத்திரிகைகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். ஒரு பத்திரிகையில் தான் தொடங்கலிருந்த தொடர் கதை ஒன்றுக்கு அதன் ஆசிரியர் முன்னுரைவாக திறையவே சொல்லியிருந்தார். அதில் அவர் தனது இயக்கியக் கொள்கை பற்றியும், அதற்கு இசைவாக அமைவும் தனது கவியவடிவம் பற்றியும், வழக்கமாக வாசகர் ரசித்த தாளங் களில் குண்டு வெடித்து, வாரம் தப்பினாலும் சம்பெய்ஸ் தப்பாத நிலை முடிவுகளைத் தள்ளி-டும் சில வாசகர்கள் எதிர்பார்த்தும் 'அநியாயம்' பற்றியும் விஸ்தாரமாகவே பேசியிருக்கக் கடைசியில் இப்படி, முடித் திருந்தார்:

"இந்த தாவணில் ஒரு பெண்ணுக்கு நேர்ந்த அவயங்களை, அவள் பட்ட மண் வேதனைகளை, அந்த வேதனைகள் மண் நோயாகத் திரிந்த துர்ப்பாக்கியத்தை, தான் எழுதியிருக்கிறேன். இதிலே எல்லாவது துரநிர்ப்பாடம்! ஒரு பெண்ணின் உணர்வுகளை ஓர் ஆண், அவன் எல்லாவது கொம்புக்கு இருந்தால் என்ன, எப்படி, முழுமைவாக வெளிப்பாடு செய்ய முடியும்? இந்தக் கதையைமே ஒரு பெண் எழுத்தாளர் செய்தால் எல்லாவது உண்மையாக இருக்கும்! ஆனால் இருக்கிற நமது ஒன்றிரண்டு பெண் எழுத்தாளர்களோ மொண்டியவன் ஆண் எதிர்ப்புக் கொள்கைகளை எழுப்பிக் கொண்டும், தாய்கள் கண்ணால் பார்த்துக்கூட இருக்காத 'பாரீஸ் இசைக் கலைஞனையும், பாரஸ்ட் ஆரீஸர் களையும் வைத்துக் கதை பின்னிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்."

போகட்டும், நான் பொன் ஊவ்கிற இடத்திலே பூ ஊவத்திருக்கிறேன். ஆண்மை யில் பெண்மை, பெண்மையில் ஆண்மை என்று பாரதி சொன்னாளை. அந்த விதிவாச் சாரத்தில் நான் என்னுள்ளிருக்கும் தாய்மையின் உதவி கொண்டு இந்த தாவணைச் செய்திருக்கிறேன். இனிமும் செய்வேன். இங்கு பெண்களை தங்களைப் பற்றி எழுதுகிற காலம் வரும்வளரவும் - வருவதற்காகவும்."

இது கனோசனாக்கு மிகச் சரிவேன்று தான் பட்டது. உதாரணத்துக்கு ரகு தன்னை ஏய்த்துத்தான் திருவது என்று முடிவு கட்டிக்

கொண்டு செய்த ஒவ்வொரு சாகசத்தின் போதும் தன் மனம் எப்படிப் போராடிப் போராடித் தோற்று மெல்ல மெல்ல அவன் பக்கம் சரிந்தது என்பதை ஓர் ஆண் கம்படி உணர முடியும்?

இங்கொரு உதாரணமும் இருக்கிறதே. அன்று மதுரை ரயிலடியில் தன்னை கழி அனுப்புகிறேன் என்று வரதராஜாது திடீர் ரென்று வந்து குதித்தபோது அவனது உடை அழைக்கக் கண்டு தான் தன்னைப் பரமம் நினைத்துப் போனது. ஒரு உடைக்கு இவ்வளவு வலிமைவா? வரதராஜாது ஏற் கணியை அழகும் கம்பீரமும் மிகக் ஆசாயி தான். ஆனால் அந்தப் போலீஸ் உடை அப் படியா அவனது அழகையும் கம்பீரத்தையும் பத்து மடங்கு இருபது மடங்கு பெருக் கிக் காட்டும்!

அந்தப் பத்து நாட்களில் அவனை அவ் வளவாக மதிக்காத தனது மனம், ஏன் அந்த ரகுனின் காரணமாக கை ஆண்டனின் மேல் எழுந்த வெறுப்பின் ஒரு பகுதியாக இவனையும் இசைந்து சந்தோஷித்த மனம், அவனை அந்தச் சீருடையில் கண்டதும் திடீர் ரென்று பழக்களை உதறியிட்டு அவன் ஆளு மையை அணைக்க ஒடியதே அது என்ன சிந்தை!

அவன் வந்த மாணு நேரத்தை பிள்ளும் நினைத்துப் பார்த்தான்.

வழியனுப்புதற்காக வந்த மாமா, அத்தா, குக்கு, கணலிருந்து வந்திருக்கும் அவனது அண்ணன் ஸ்ரீதரன் எப்போதும் ரயிலடிக்கு வந்திருக்கிறார்கள். ரயில் நூற் பத்தாறு நிமிடங்கள் தாமதம் என்று தெரி நிறது. பொழுதுதக் கழிக்கும் உபாயங் களில் ஒன்றாக, குக்கு பிளாட்ட்பாரத்தில் இருக் கும் எடை பீஷினில் எண்டையும், நோனிய மும் பாரிக்கவாரா என்று கேட்கிறான்.



அந்தையும் மாமாவும் மட்டும் பெஞ்சி லேயே இருக்க இவர்கள் ஸ்தலமும் எடை பார்க்கும் பொறியிடம் வருகிறார்கள்.

முதலில் குக்கு ஏறி நின்று காசைப் போடு கிறான். எடை தும்பத்த ஒரு கிலோ. 'பரவா யில்ல, ஒரு கிலோ ஏறியிருக்கே' என்று சத் தோஷப்பட்டிருக்கொள்ளும் அவன் உடன் சிட்டைத் திறப்பி கோதிடம் பார்க்கிறான். 'தீ முயற்சி செய்தால் மகத்தான வெற் திகள் உனக்குக் காத்துக் கிடக்கின்றன'

'அம்மாடி! ரொம்பப் பெரிய ஜோனியம் இருக்கு' இவர்கள் ஸ்தலமும் சிரிக்கிறார்கள். பக்கத்தில் நிற்கும் ஒருவர் கூட புன்னகை செய்கிறார்.

அடுத்த கிலோசு ஒரு நின்றுதும் ஜோதி டம் இப்படி வருகிறது: 'உனது திட்டமிட்ட செயல்களின் காரணமாகப் பெரும் பொருள் புக்கள் உன்விடம் ஒப்படைக்கப்பட இருக் கின்றன.'

'ஜோ, தானும் என் திட்டமும்' - இவன் சிரிக்கிறான்.

ஸ்ரீதரனுக்கு, 'தீ எதிர்பாவினாளுக்கு மிகக் கவர்ச்சியான நபர்' என்று வருகிறது.

'என்னு ஜோனியம் சொல்லுது இது. ஒனக் குச் சொல்ல வேண்டியதை எனக்கும், எனக் குச் சொல்ல வேண்டியதை ஒனக்கும்' என் கிறான் அவன்.

குக்கு குறுக்கிட்டுக் கொள்கிறான். 'அது ஒன்னும் தப்பாச் சொல்லவில்லை. நீங்க தான் தப்புப் பண்ணிட்டீங்க. மொதல்வ நீயும் அப்பறம் இவனும் காசைப் போட் டிருக்கீரூம்.'

அவர்கள் சிரித்துக் கொண்டிருக்கும்போது இவனுக்குப் பின்னால் அந்த 'ஹிலோ' கேட் கிறது.

திரும்பிப் பார்த்தால் வரதராஜுலு தனது போனில் உடையில், இதற்கு முன்

இவனை இரண்டு நாள் பார்த்திருக்கிறான். ஆனால் அந்த இரண்டு நாளிலும் இவன் சாதாரண உடையில் இருந்தான். அப் போது தான், இவன் தனது உத்தியோக சீருடையில் எப்படி இருப்பான் என்று கற் பண செய்திவிட்டது. செய்திருந்தாலும் இந்த உருவம் தனது கற்பனைக்கு வசப்பட்டிருக் காது போலிருக்கிறதே! இவனென்ன இப் போது பத்து ராஜ்யங்களை நெயித்துக் கழுத்தில் வாகை மாலை சூடி வருகிறான்? இவனுக்கே தனது உடை தரும் கம்பீரம் உணர்வாகப் பதிந்திருப்பது போலவல்லா இருக்கிறது. நடைபில் என்ன அவ்வளவு கம்பீரம்!

Wish you a happy journey சொல்கிறான்.

தெங்கு சொல்லும் இவன் தனது சிலா கிப்பை மறைக்கும் முகமாகவும் ஸ்ரீதரன் அறிமுகப்படுத்துகிறான்.

'மீட் மிஸ்டர் ஸ்ரீதரன். இவனோட பிரதர். நெய்வேலியே எஞ்சினியரா இருக்கார். அண்ட் ஹி இன் மிஸ்டர் வரதராஜுலு என். ஐ. கார்டைப் பெசன்? என் அண்ணாடோட பிரண்ட்.'

'கிளாட் டு மீட் யூ.'

அவர்கள் கூடுதலுக்கிக் கொள்கிறார்கள். ஸ்ரீதரனும் ஒன்றும் புரிசை உடம்புக்கார னல்ல. ஆனால் இப்போது இவனுக்கு முன் னால், இவனது பின்னணியில் அவன் 'அற் றப்போய்' தெரிகிறது.

மனித உடம்பின் எந்தப் பகுதி இந்த ஆடை? இதற்கு அந்த உடம்பையே விழுங்கி விடுகிற சக்தி எப்படிக் கிடைக்கிறது? இது அவனது குணத்தையே அவ்வளவு மாற்றி விடுகிறது? இவனது தடையே அவ்வளவு மாற்றியிருக்கிறது. அந்த 'ஹிலோ'யில் கூட இந்த உடைவின் குரல் இருக்கிறதே?

மனித சரித்தரில் தெற்றுவந்து ஒட்டிக் கொண்டதல்லவா இந்த ஆடை? அதற்குள் இதற்கு முன்தையே விழுங்கிவிடும் சக் திரா? இவ்வளவுக்கும் இதன் முடிவு எப் படிப்பட்டது? இதன் கவர்ச்சியால் ஒருத்தி மயங்கி ஒருவனைக் காதலிப்பதாக வைத்துக் கொண்டால் அந்தக் காதலின் உச்சத்தில் காலுமல் போய்விடக் கூடிய - போலாக வேண்டிய ஒன்று.

இந்தக் திடீரென்ற, படு குறும்பான உற்பண இப்போது கிலோசானைத் தானறி பாமல் களுக்கென்று சிரிக்க வைத்துவிட்டது.

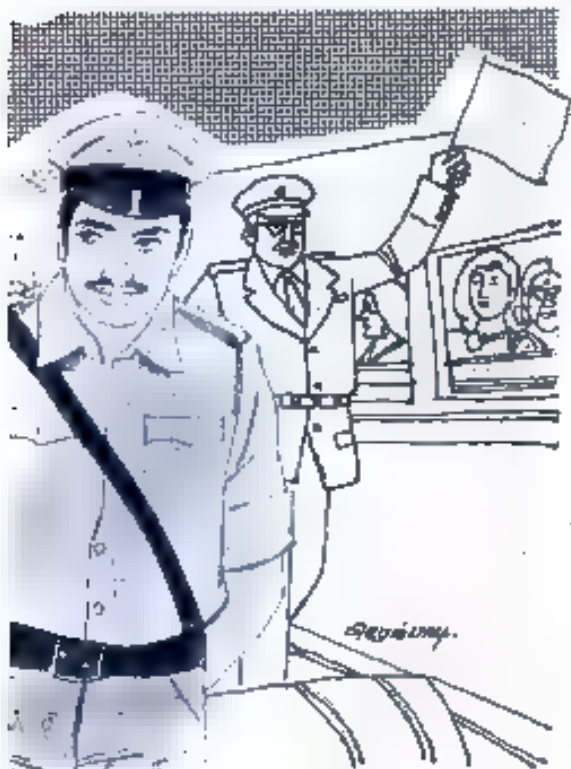
சேறு முன் மேலே வந்து தானும் ஏதோ பொரு இதனைப் புரட்டிக் கொண்டிருந்த ஜானி. 'என்னடி தானு கிரிக்கிறே? கிணக்கு கிணக்குப் புடுக்கக்கிச்சா?' என்று கேட்டான்.

'ஒன்னுமில்லை, ஒரு ஜோக் போட்டிருத் தான்.'

'என்னு ஜோக் அது?'

கிலோசு மலுப்பினான். 'எனக்குப் பிடிக்கிற ஜோக்கெல்லாம் ஒனக்குப் பிடிக் காது. அப்பறம் இதுக்குத்தானடி சிரிச் சேன்னு சண்டைக்கு வருவே' என்று சமாளித்தான்.

பிறகு அவனது சித்தனை மீண்டும் அந்த எழுத்தாளர் முன்னுரை மேல் சென்றது.





நானா என்பது இதுதான்

மேற்படி தபிரியில் ரிசர்ட் ஹாஸ்டன் தீட்டிய ருவிவத் துக்கு ஏற்ப கல்விதில் இரண்டு பக்கங்களுக்கு மேற்படாத அளவில் ஒரு சிறுவரை எழுதி அனுப்புகிறான். பிரசுரமாகும் கதைக்குப் பரிசு ரூ. 100/-

பிரசுரத்துக்கு ஏற்கப்படாதவற்றைத் திருப்பி அனுப்பும், கடிதம் போக்குவரத்து கிடையாது.

முடிவு தேதி - மார்ச் 15.

உரைபின் மேல் "நானா என்பது இதுதான்" என்ற அளவில் குறிப்பிடவும்.

நான் ஏன் தனது கதையை எழுதக் கூடாது? இது மட்டுமெல்லாம் சாதாரண கிராஜிடிவா? சொல்லுகிற முறையிலே சொன்னால் இதுவும் நிச்சயம் ஒரு இவக்கியமாக ஆகித்தான் தீரும். அட்டையப்பா அன்று தன் மனம் கொடுத்த கோதி. தனித்த தனிப்பு! வேறொரு விஷயமா?

எழுதலாமா? ஆனால் அப்பது இருக்கிறதே. இதை எழுதிவது தான் தான்: இது தனது கதையான் என்று தெரித்தான்? அம்மாதே!

ஆ, இங்கு பெண்கள் எழுதாமல் இருப்பதற்கு இதையும் ஒரு காரணமல்லவா? ஒரு படைப்பு இருப்ப பெண்களின் சொந்தப் படைப்பாக இருந்தாலும் சரி, அவ்வது பிற அனுபவங்களைக் கொட்டு அவ்வது அனுபவமளித்து எழுதியிருக்கிறதாம் சரி. அவைமேல் படித்துவிட்டு, "துணையே. இப்படி பெண்மாம் துடத்திருக்கிற அவ்வது நினைக்கிற பெண்ணு இவள். சீச்சி'என்று ஈரப் உதறவிற ஒரு காலகட்டத்தில் பெண்கள் எப்படி உள்மனம் எழுத முன்வர முடியும்?" இது. மூன்றுரை எழுதியிருக்கிற இந்த எழுத்தாளருக்குத் தெரிந்திருக்குமா?

இதே பிழை அம்மாவின் குரல் கேட்டது. அது சொன்ன அசாதாரணமாக இருந்தது. "ஏ கலோசன. ஜானகி, கொஞ்சம் இழைவாய்க்."

ஜானகி, இக்கிருத்தப்படியே உரத்த "ஏம்மா?" என்று கேட்டாள்.

"வா."

இவர்கள் இதயம் கதிதும் அம்மா கலோசனையைப் பார்த்துச் சொன்னான்: "டெஸ்போன் கத்திருக்கு. த் சொன்ன கிம்ம, மது மரவில ஒன் அண்ணாட்டி சிதெகிதன் கரதராஜன்னு அவன் பேசுறான். இங்க அம்மா அப்பாவோட கத்திருக்காளாம். தம்மனீட்டுக்கு எப்பிடி கத்தறன்னு கேட்குறான்."

"தீ சொன்னியா?"

"என்னு அக் கதையு தெரிஞ்சா நான் ஏன் இப்பிடி இருக்கேன். நான்தான் மெட்டராஸ் கத்து பதினாளுக கருஷயாடெய் இன்னம் ஒன்னும்த் தெரியாத கண்கலாதான் இருக்கேன். எனக்கு வீடு இருக்கு. வேலை இருக்கு. ஆடிக்கொரு தடவ, அம்மாசிக்கொரு தடவ வெளியி கிளம்புற ஒங்க பிள்ளையாவிரேன். அப்பறம் என்னு தெரியும் இருங்க கலோசனா கரத் சொந்தேன்னு சொன்னேன்."

"அப்படியே அப்பிடி பெண்மாம் இருந்தா சம்பத்

நியம்மா தாக்கெயிலென்னு திரும்பிப் போய் டப் போறாய்க்" என்றான் கலோசன.

"என்னு, சம்பத்தியம்மாவா?"

கலோசன தாக்கைக் கடித்துக் கொண்டான். திரும்பி அவனை கேட்டான்.

"அதானே? அதென்னம்மா காலின் அப்பிடி கத்துடுக்க?"

"எப்படி கத்துக்கிறது என்பதைக் கேக்கு நியா? ஒன்னைப் சொன்னிக் குத்தகியிலுட்காசம் அப்பிடிப்பட்ட காயம், போயிப் போக."

மூலரும் தொய்பெரி இருத்த அவதக்குச் சொன்று கொண்டிருத்தபோது ஜானகி, கம்மா அம்மாவின் காதலைக் கிண்டலுத்த காகக் கேட்டாள். "ஏம்மா அம்மாவெய்க் வாம் தெரிஞ்சா நான் ஏன் இப்பிடி இருக்கேன்னு சொன்னியே, தெரிஞ்சிருந்தா எப்பிடி இருப்பே?"

திமொன்று அம்மாவுக்கு ஏதனினா ஒரு அசாதிவான உந்தான் கிளம்ப அவன் எடுப்பாக. "தூணோ. காய்க் சம்பத்தி, தென்னடிச்சென், கமான்னு சொன்னி கிழப்பென்" என்றான்.

பெண்கள் இருவரும் காய் கிட்டுச் சித்த தாக்கன்.

கலோசன தனிவாக மேதையில் அம்மா கைத்திருத்த ரிசுவரை எடுத்தான்.

"தூணோ... நான் கலோசன புகதேன்."

"தரிலா குடமாரனிடம் வேடம். நான் வரதராஜன்."

"குட மாரனிடம். நீங்கள் எங்க இருந்து போகிறீர்கள்?"

"இங்க எம்மோர்வ இருந்து போகிறேன். தாஜா, மதர், சிபாதர், ரெண்டு பிரண்டன் எல்லாம் வந்திருக்கோம். ஒங்க வீட்டுக்குத் தான் வந்துக்கிட்டு இருக்கோம்."

"அப்படிக்கொ?"

"மெலும் அப்படிக்கொ மட்டும்தான்? வெங்கம் குடெட்ரான் இவ்வியா?"

கலியாண குதாரித்துக் கொண்டு சொன்னான்: "வெங்கம் குடெட்ரான் இவ்வியா. தாராட்டி வெங்கம் இதில் புனர் காட்டிட்டு."

"தெய்வம். அன்னன் இவ்வியா?"

"இவ்வியா, கட்டென்னுக்குப் போவிறுக்காரு. நான் சிபோன் பண்ணிச் சொகதேன். நீங்கள் தெரா வாரும்."

"வீட்டுக்கு எப்பிடி வரணும்?"

"அது ஒங்க இஷ்டம். ராஜாக்கட்டம் வாரும். அவ்வது சீசுப் மிஸிஸ்டராட்டம் வாரும்."

அவர் சிரித்தான்.

மிறகு இவன் தங்கை பதவியையும் அதில் கடந்து வரவேண்டிய இரண்டு நிரப்புகளையும் சொல்லி. "இது. நீங்கள் பாக்ஷி காரைவர் விட்டச் சொல்லுங்கள். அவர்கள் கலியாண வந்திருக்கோம்" என்றான்.

"ஓ.கே. மதறவன் தெரிவு."

"ஓ.கே."

நினைவு வைத்துவிட்டுச் சொன்னான். "அதுகு. அவர்கள் அப்பா அம்மாவோட ரெண்டு பிரெண்டன் வேற வாரும் வாரும்."

"என்னடி இது நிமிர்ந்து கும்பவா? ஒரு வேளை சொன்ன மாதிரிதான் இருக்கிறதோ?"

"என்ன சொன்ன மாதிரி?"

"போண்ணு கிண்ணு பாக்ஷி..."

"இருக்கலாம்" என்று நினைத்த கலியாண அதை மடக்கிக் கொண்டு. பின்பும் சீரலார எடுத்து எங்களைச் சென்றிருந்தான்.

"வாருக்கு?"

"அன்னன்னுக்கு."

அவர்கள் எல்லாம் மணி நேரத்தில் அவர்கள் வருவதற்குப் பத்து நிமிஷம் முன்பாகவே வந்து விட்டான். அவனுக்கு நண்பனிடம் வருவதில் அவாவி எத்தொடும் என்பது தெரிந்தது. "இவன் என்னுடைய. பேரெண்டன் எல்லாம் வட்டிக்கிட்டு வரலாம். ஒரு செட்டர் வட்டி போடாம வந்திருக்கான்" என்று கெல்லமாகக் குறைப் பட்டுக் கொண்டு. சாப்பாடு விஷயமாக போனவனைக் கூறி இவர்களை சிரிட்ட ஆரம்பித்து விட்டான்.

அவர்கள் வருவதற்குள்ளாகவே வீடு பரபரப்பாகி விட்டது. பரபரப்போடு பரபரப்பாக அம்மா "ஓ. கலியாண. ஜானி. ரெண்டு பேரும் மொகத்தைக் கழுவி ஒரு நல்ல தேய் எடுத்துக் கட்டிக்கொ" என்று சொல்லவும் தவறவில்லை. தாணும் தேய் மாற்றிக் கொண்டான். இவரைக் கண்டு இதைப் பெண்கள் புன்னகை செய்துகொண்டார்கள்.



அவர்: "அங்க புதுப் பத்திரிகையிலே ஏன் தொடர் கதைவே ஆரம்பிக்கவே?"
ஆசிரியர்: "எழுத்தாளனின் எல்லாம் பத்து காரம் பத்திரிகை தொடர்ந்து வரட்டும். அப்பறம் பாரிக்கலாம் அப் படித்துட்டாங்க." - கே. ஆர். எம்.

அவர்கள் வந்ததும் ரொம்பத் தடபுட வாக வரவேற்றுச் சங்கவா.

"ஓம். என்னப்பா. எப்படி இருக்கே?"

என்று காலிவேயே நண்பனின் தோள்க் கட்டிக் கொண்டான்.

"வாங்க வாரும்."

"வாங்ககம்."

"இவங்க நம்ம சொந்தக்காரர்கள்."

"தம்பல்காரம்."

"தரா வரவியா?"

"அடுத்த விஷயம் வரதாத் சொங்கம் சொன்னு."

"சிப. தா."

"சொட்டத்துக்குப் போவிறுக்காரு."

"இவதான் மூத்த பொண்ணு ஜானி."

"சாப்பி எடுத்தாரம்மா."

"வேளும் வேளும். பாக்ஷி ஷர்த்துக்கு முன்னதான் எப்பிட்டுமாம்."

"கம்மா இருக்கட்டும், கொண்டாடாமமா."

-செய்தொவமான எல்லாம் அவை பரட் டிதர்ப் போவின்.

கலியாணவருக்குப் பழையபடி வரத ராஜாஜனாக எதாரண உடைபிசு பார்த்த போது. அட. இவர் இப்போதும் சீருடை பிசு வந்திருக்கலாமே என்று தோன்றியது. அப்பறம் அவர்கள் உள்ளுக்குள் சிரித்துக் கொண்டாடும். அது சரிதான். அது நன்றாக இருக்கிறது என்பதற்காக இருபத்து நூறு மணி நேரமும் எந்த இடத்துக்குப் போனாலும் அதைவே போட்டுக் கொண்டிருக்க முடியுமா?

நணம் மெல்ல ஒரே வில்லாமம் வேண்டாத பழிசிறித்து ஒழந்திக் கொண்டு அவன் உணர்ச்சிசுமையே வரதராஜனுடைய மேல் படர்ந்தது. இவளுக்கு இதையும் மூதல் வாதம் போனவே எத்தொடும்வாததான் இருந்தது. (தொடரும்)

விடை :

மேல் படத்தில் மூதல் வட்டத்தில் மேல் வர்க்கையில் முன்னுதது போருள்

மாலை சூட்டி மகளாக்கு
மண வாழ்த்தொலிக்க ஓலை தீட்ட வாரீர்
உங்கள் தவம் பலிக்க...



வாழ்தான் உனவுதல் பலிக்க...
வாச வல்லிகை வீசு...
வாழ்கட்ட உங்கள்
வரசலில் கொட்டுமெனம் வாசிக்க...
ஆகாசச் செவ்விக்கு இல்லற வாரல்
திறக்க...

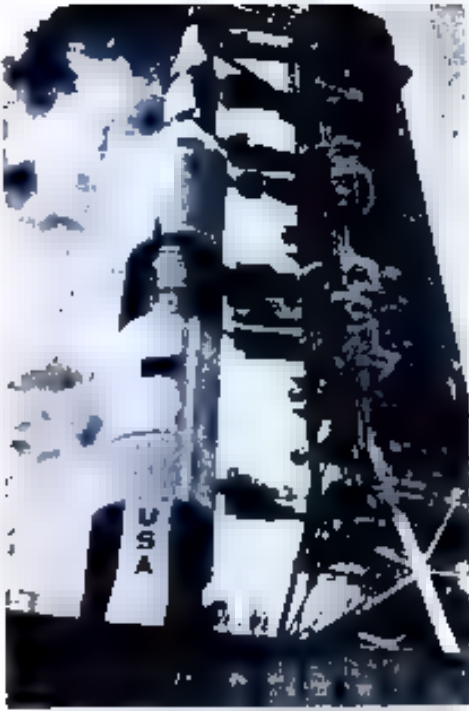
வருகுதே நானும் போனும், வருகுதே
வரன் --
உன்விமலமும், ஈகாநிறமாய் நயவருவாய்
காண்பவனும், நறுநறு மகளும்,
பெற்ற தாவதர்க்கத்து
இனையாப்பப் பெண மீது
பொன்னு பொழிபவனும்...

எப்படி எங்கு தேடுவர் அப்படி ஒருவரை !
எடு விரித்த அழைக்கிலுநேரும்
தேடிக்கொன்றன் -- தேர்த்த வரன்,
குறையும் கேடத்திரமும்
உயர் குடுமப் பிணையும்,
புகழ்பும் பன்னமும் பன்னும் எற்றமுதல்
பொருதுமாறு --

எடுத்த எடுபலில் கிட்டும் --
பல்லவியை ஐடுப்புகள் ஆதரித்த
பாத்திரமே, உங்கள் செவ்விக்ந்து --
மணம்போல் பரங்க்கயல் ...
உணம்போல் தேக்கத்தெடுப்பீர்,
வினம்பு மோட துறே

THE TIMES OF INDIA
THE MATRIMONIAL COLUMNS
BOMBAY • DELHI • AHMEDABAD

கடம்பம் ஆடப் பித்திரவ திருணைப்பந்திகள்
'காண்கள்' எல்லாம் கடம்ப அபம் கடம்பு!



எவ்வளவு தெரியும்?

சிறியல்பற்றி

8. மதவாதிசனின் கட்டளைக்கும் பணித்து தாம் கண்டறிந்த விநாளுன் கண்மைகள் தவறுவதை என்று கூறிய சுதிரிதர் வார்?
(அ) ராண்ட்ஜன் (ஆ) கொபர்நிகஸ் (இ) கலீலியோ (ஈ) பெஞ்சமின் பிராங்க்லின்
9. ஒளி காற்றில் பயணம் செய்யும் வேகம் மணிக்கு எத்தனை தூரம்?
(அ) 3500 மி. மீ. (ஆ) 400 மி.மீ. (இ) 3000 மி. மீ. (ஈ) 1300 மி.மீ.
10. யானை ஒரு நிமிடத்துக்கு எத்தனை முறை மூச்சு விடும்?
(அ) 50 முறை (ஆ) 100 முறை (இ) 10 முறை (ஈ) 30 முறை
அனாம்பு: 'பெல்பாஸ்'

1. 'சாதாரண கருத்து தூமபேது' என்று மகாகவி பாறதிவாராம் வரவேற்றுப் பாடப்பட்ட 'தொலியில் வாய் நட்சத் திரம்' மறுபடி எப்போது தொன்றும்?
(அ) 1988 (ஆ) 1989 (இ) 2021 (ஈ) 1998
2. நாககெட் தத்துவத்தை முதன் முதலில் கண்டறிந்தவர்கள் வார்?
(அ) ரஷ்யர்கள் (ஆ) ஜெர்மானியர்கள் (இ) இந்தியர்கள் (ஈ) சீனர்கள்
3. பிள்வரும் நான்கு இடங்களுள் ஒன்று விஸ்வெலி ஆராய்ச்சிக்கே தொடர் பிள்வாத இடம்,
(அ) துமடா (ஆ) எதநிடால் (இ) கம்பாக்கம் (ஈ) ஸ்ரீஹர்கோட்டா
4. பூமிக்கு வெகு அருகில் உள்ள பிரகம் எது?
(அ) புதன் (ஆ) வெள்ளி (இ) விவா முன் (ஈ) செவ்வாய்
5. விஸ்வெலியில் அபரிமிதமாய்ப் பரவி வுள்ளது எது?
(அ) எதாடிசுடன் (ஆ) தலீலியம் (இ) ஸ்ரீஹர்கோட்டா (ஈ) ஆக்ஸிஜன்
6. முழு வளர்ச்சி வடைத்த ஓர் ஆணின் இதயம் 24 மணி நேரத்தில் 'பம்பு' செய்கு அறுப்புவிற் இரத்தத்தின் அளவு எவ்வளவு?
(அ) 350 மிட்டர் (ஆ) 10000 மிட்டர் (இ) 1000 மிட்டர் (ஈ) 15,000 மிட்டர்
7. மனித உடலின் வளர்ச்சி எத்தனை வயது வரை நீடிக்கிறது?
(அ) 60 (ஆ) 30 (இ) 40 (ஈ) 35

ஏதென்கு 'முடிஞ்சு 8 மணிக்கு' எவ்வளவு 8 மணிக்கு 'ஏதென்கு' முடிஞ்சு 8 மணிக்கு

மணிக்கு 01	01
02	02
03	03
04	04
05	05
06	06
07	07
08	08
09	09
10	10
11	11
12	12
13	13
14	14
15	15
16	16
17	17
18	18
19	19
20	20
21	21
22	22
23	23
24	24

"ஆபீஸ் கார்ட்டு எல்லாம் மாடுகளின் கார்ட்டு என்னவோ கார்ட்டில் ஒரு மாடுகளை விடும் கொஞ்சுக்கலி, என்னது?"
"எப்போது அத்தனை பேர் கார்ட்டில் 10, 20 என்று கடன் வாங்கி இருக்கிறார்கள். அந்த அண்மையான எவ்வளவு கொல்லி. கொஞ்சு கார்ட்டுக்கு"





சிக்ரெட் வடம் தான் சூப்பிரைட். திராவிடத் தந்தை

முதலாம்

"என்னடா அம்பி, நிதானமா வர்டு முதல் சின்னே இருக்கறவன் இப்ப வந்தா. சரி...சரி... மெக் அப்புக்கு உட்காரு... மக் சிக்ரெட் பவுடர் போடுப்பா."

"இல்லை பாலா, வழியிலே ஸ்கூட்டர் தகராறு பண்ணிடுத்து."

"மாமனார் வாங்கிக் கொடுத்ததுதான் அப்படித்தான் பண்ணும், ரங்கராஜன். ஏனது சினிம் என்ன பண்ணணும் ஞாபக இருக்கா? கரெக்டா டேப்பை அ பண்ணு."

"இவன் சோடா புட்டி கண்ணாடிக்கார. ஆன் பன்றதுக்குப் பதிலா ரிவர்ஸ் பண்ணலாம். அப்படித்தான் அடுத்தாது அம்புதும் டிராபாஸிலே பண்ணிக் கருதுத்தான்."

"வனிதாவா இருக்கவே சொடலாகக்கைப் போட்டுச் சமாஜித்தான். வாமமா, உங்கைப் பத்தித்தான் பேசிட்டு இருந்தோம். என்ன லெட்டா, ரயே"

"விஜயலக்ஷ்மி ஷூட்டிங் இருத்திக்க"

"அடி சக்கைன்னுனும், வடாராவிட்டே ஒண்ணுமில்லை கண்ணே. குடான்ஸ்... உங்கிட்டே ஒண்ணு சொன்னும்... நானாவது சின்னே 'கம்புக்கி' பிடிச்சிடுப்போல இருக்கும், தம்பிக்; பொண்ணு பேசினுப்பிலே இருக்கும்" என் வசனத்தை வுட்டுப்பிடறே. அப்பறம் பாடு தகராறுப் போயிடுது."

"நீ ஒண்ணும் கவலைப்படாதே. வெஜு வாங்கிட்டேன், கம்புக்குப் பொண்ணு பேசினுப்பல..."

"விஜயகுமாரி... இக்கே பர்ரே கண்ணே மிக்ஷி கணக்கா டயலாக்டே போட்டுக் குழப்பலான்."

"விஜயகுமாரைக் கூப்பிடறவா? அசெளக்கப்பட்டியே போட்டப்ப போஸ்ட்" என்விற இரண்டு வார்த்தை வத்கிற 'சார், பேஸ்ட்' என்று சொன்ன தெரியாதா?"

"சார் வேஸ்ட்'னு சொக்கையே அ பாரு."

"செகரட்டரி சார்... இப்படி, வலத்தி அடிக்கிறீங்கவே, கணக்கா இருப்பதே கொடுத்தான் எப்படி?"

"ஹாய் சென்னை, அதனால்தான் ரொடிக்ட் பண்ண வேண்டி இருக்கு, தெரியுமா"

டயலாக்:

சிக்ரெட்

75000 மூம்

1டம் ராணி சேதவீசை வெக்கறேன்.
ராணமாத்த நீர்றேன்."

"டேய் வெங்கடேசன் நல்ல மனுஷர்டா.
குத்த தடவை தருவாரு. பாவம், அவரைத்
தெக்காதே."

"மணி... கிட்டா நேக்கப் போடு...
என்னுடைய போலீஸ்காரனு வேற வராரு
மாகன்."

"சரி சார்... ஸ்டிரிட் கூம் தீர்த்துடுக்க.
கு புட்டி. அர்துண்டா ஸாங்கி வரணும்."

"நாராயணன். உன் கைட்டிலிப் போய்
கு புட்டி. ஸ்டிரிட் கூம் வரங்கிண்டு வா...
கூமும் ஸ்டிரிட் ஸாங்கிண்டு வரப்போறே...
கூப கிச்சா சிறிதிரிப்படுவான்."

"ஸாய்யா ராஜேந்திரன்... நேத்து எப்
து இருந்தது கிஸ்காணர் அரங்கத்திலே?"

"ஹியோ அனாத என் கேட்டே? அந்த
நீதிர் குரூப் டிராமாஸா போட்டுங்கி படு
பத்தய் கனாத. அவனவன் பூத்து கிளை
பாட்டுன். இந்த அழகிலை அம்பது ஸாட்டி
போட்டுட்டாங்க..."

"என்ன தாகராது சார், மணி ஆகிறது.
போண்டா, காப்பீர் கூற திசையே
தெரியலா?"

"ஸவ்வயல், அரக்கோணத்திலே என்
னமோ நம்ப யிளே ஏற்பாடு பண்ணேன்னு
சொல்லிங்க... அப்புறம் மூச்சையே
சாடுறேன்."

"அது வந்து... அது வந்து..."

"கேக்ரெம் ஸாய்யா... அரக்கோணத்தி
லேயே திண்ணுக்கிட்டு இருக்கே."

"என்ன பாவா, நீ என்னமோ புய்லி
யிலே சொடி. பதக்க விட்டென்னு பேசிக்
கிதே. நம்ப குரூப்பிற்கு ஒரு சாங்ஸ் பிடி
கக் கூடாதா?"

"புய்லி என்னடா பெரிய சேமமார் புய்லி
இளே இருக்கிறவங்க என்னமோ ஆகாததி
லெர்ந்து இறங்கி வந்தவங்க மாதிரி, "மேட்
ராஸ் யிளே கல்லாய் அபத்தமாக இருக்
கு"ன்னு சொல்வாங்க... வாங்கம்மா. டேய்
சீனா, நம்ப விசை" அம்மாவுக்கு ரெண்டு
பாஸ் கொடு."

"பாஸ்... எல்லாரும் பாஸ் கேட்டா
தான் என்ன செய்வேன், பாஸ்!"

"விஷயம் தெரியுமா, வைத்தி ஒரு கிசிக்.
அந்த ட்ராமா முதுகிலே புன்" என் ஆகி
பண்ண ஹிரோயின் நன்றிவுக்கும்..."



பிசாக்காணன்
லேயுக்குறையே
அப்படியே
பேய் பங்கிட்டு வறக்கூடிய? கேக்கறவா
தடுக்கும்!



பேசுண்டா, திரமி
வந்து துணைவே ஏதிரயில்... கவந்தி.
குடுக்கென்னு
சாந்த
பிரத்யக்-
கிம்...



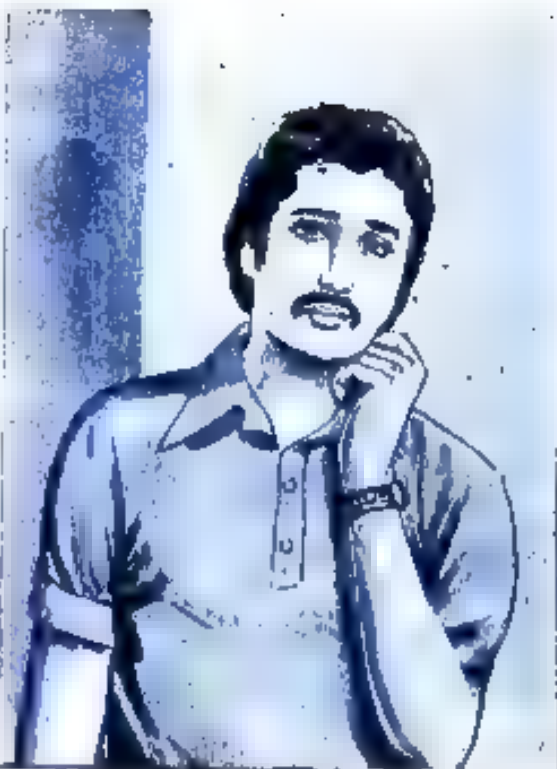
“பெண் படிச்சட்டு சும்மா இருப்பா
னென்று சரீலில் கமிஷன் எழுதச் சொன்
னென். முருகன் கிருபையிலே மூதல் தடவை
யிலேயே பாஸாவிடுத்து. மெட்ராஸிலே
வேலைன்னதும் வேண்டாமோன்னு சொஞ்
சும் யோசிச்சேன். அக்கம் பக்கத்திலே
இருக்கிறவாதான் ரொம்ப நிர்ப்பத்தப்
படுத்தி எப்படியாவது அவனை வேலைக்கு
அனுப்பும்படி சொன்னு. தறாண்டவெ
தவ்வி வேலைக்குப் போயிண்டு இருக்கிறான்.
பட்டிக்காட்டுப் பொண்ணுச்சேன்னு பார்த்
காதென்! கூக்கிணப் போல பட்டணத்து
நாகரிகத்திலே பழகிணவன்தான் எங்க இந்து
வும்! எப்போ பெண் பார்க்க வரேன்?”

மூதல் தான் பெண்ணின் முகப்படுத்தை
யும் அவள் ஐதகத்தையும் சேர்த்தே
கொண்டு வந்து கொடுத்துவிட்டு, தன் வீட்
டில் பெற்றோருடன் பேசிக் கொண்டிருந்த
சிவராம குருக்கிணப் பார்த்தபோதே ஓரள
வுக்கு விவரம் வினங்கி விட்டது ரங்க
கலாமிக்கு.

அப்போதுதான் ஆபீஸில் இருந்து
வீட்டுக்குத் திரும்பி இருந்தான் அவன்.

“பையன் வாட்ட சாட்டமாக, ராஜா
போலத்தான் இருக்கிறான். இந்துவுக்குச்
சரியான ஜோடிதான்” என்று பலவாராக
மனக் கணக்குகள் போட்டார் குருக்கன்.

உள்ளமையில் ரங்கசாமி நல்ல அழகுதான்.
தன்னை சிவப்புகட்டி அவருக்கு ரங்கசங்காமினய
மிடவும் பிடித்து விட்டது.



கற்பு கடைச்சரக்கல்ல!

அரவிந்தன்

ரங்கசங்காமிக்கு போட்டோவில் பார்த்த
இந்தவின் உருவம் நிஜமாகவே நிறைவுப்
பிடித்துப் போயிருந்தாலும் அவனுல் உட
னடியாக எத்தத் தீர்மானத்துக்கும் வர
முடியவில்லை.

தன் கல்யாண விஷயமாகவும் தன்
அருமை நண்பனும், ஆபீஸில் அவனுடன்
பணிபாற்றுகிறவனுமான தியாகுவிடம்
சேட்ட ரங்காவுக்கு எடுத்த எடுப்பிலேயே
“இது எல்லாம் சரிப்பட்டு வராது ரங்கா.
வேலைக்குப் போற பெண் - அதுவும் சும்மா
பட்டணத்திலே வேலை பார்க்கிற பெண்.
நிச்சயம் உனக்கும் எனக்கும் சரிப்பட்டு
வராது! அதுஅது சம்பாதிக்கிற திமிரில்
எப்படியெல்லாம் வந்து? யாரையும் ஊட்
சியம் இவ்வாறு எப்படி செய்வான் எடுத்து
எறிஞ்சு பேசுகிறது? - எல்லாம் பார்த்துக்
கொண்டுதானே இருக்கிறாய்? - இதைபெய்
வாம்பிட, தறாண்டவிலே இருக்கிற பெண்
என்று வேறே சொல்கிறாய்! தறாண்டக்





பெண்களைப் பற்றி ஆவிரம் ஆவிரம் கதைகள் எனக்குத் தெரியும். தீவும் நானும் பேசிக் கிட்டு இருக்கிற இந்த நிலைத்திலே அந்தப் பெண் எந்த வேறாட்டமே - அங்கு எந்தத் தீயெட்டாளே - அவளுக்கு எந்த மரட்டுமே என்று கூட இருக்கிறதே? இந்த வம்பென்றால் நமக்கு வேறுமப்பா, பிள்ளைகள் வீட்டுடாட இருக்கிற பெண் னுயல் பார்க்கக் கொல், குடும்பத்துக்கு அடக்கி விடுப்பாள். போவும் போவும் உன் அப்பா அம்மாவுக்கு ஏன் இப்படிபெய்க்காய் ஆனா?... என்று வெட்டு ஒன்று துண்டு இரண்டாகக் கொல்லிவிட்டாள் திராசு!

திராசு வேறும் ஊருக்கு உபதேசியல்ல! அவளுக்கு அடுத்த காரம் கல்யாணம் நடக்க இருந்தது. அவள் சொன்னது போலவே - உத்தமாவை - பட்டிக்காடாண - அவனுடைய சொந்த ஊரில் - வீட்டை விட்டு வெளியே போய் அதிபாத பெண்ணாகப் பார்த்துத்தான் எம்மதம் சொல்லிவிட்டு வந்திருந்தாள் திராசு!

திராசுநின் எச்சரிக்கை அவ்வப்போது அவள் மூளையின் மிஷ்டு மிஷ்டு போட்டு அவள் தீயவை ஆக்காக்கிக் தடை செய்து கொண்டிருந்தது.

எவ்வளவு வேரெதும் ஒரு முடிவுக்கும் வர முடியாமலேயே உறங்கிப் போனாள்.

'எப்படியும் பெண் ஏதோ டெஸ்ட் எழுது விடுவாள் என்று இரண்டு மாதம் கால்தான் கேட்டுவிட்டுப் போயிருக்கிறா! இத்துறையில் அப்பா, அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல உடையவா அவசரம் ஒன்றும் இருக்காது. கொஞ்ச நாட்கள் இதை இப்படியே ஆர்ப் போட்டுப் பிறகு தகவலாக ஒரு முடிவு எடுக்கலாம்!' என்று தனக்குள்ளாகவே எண்ணிக் கொண்டு ஒரு வழியாக சமாதானம் அடைவதற்கு அவளுக்கு முடிந்தது அப்போதற்கு.

திராசுநின் கல்யாணத்துக்குப் போய் உத்தமிக் வே திண்களும் அதன் பிறகு பத்து நாட்களில் திராசு திரும்பவும் வெளிக் குச்சி ரேர்த்து தன்னுடைய மனை வாழ்க்கையில் அனுபவங்களையும், தங்களுடைய மனைவியான தென் திணைகளும் பற்றி கவாரசியமாகக் சொல்வதைக் கேட்டதில் மேலும் ஒரு காரணம் முடிபது.

அகர

திராசுநைப் பார்க்கவே என்னவோபோல இருந்தாக. முகத்தில் பழைய கிளையும், துண்டறும் சிவப்பு எதுவும் இல்லை. நாடியும் மிகையுமாக அவனைப் பார்க்கவே சகிக்கவில்லை.

தரண்டத் துருவி ரங்கையாமி கேட்ட பிறகு அவளுக்கு கவலைக்கான காரணம் புலிந்தது.

திராசு ஏதும் போலாய் தன் கையில் தாளாய் எட்டாய் மடித்து வைத்திருந்த அந்தச் சிறிய கடிதத்தை எடுத்துக் காட்டினான்.

திராசுநின் மனைவி குடிபிழைத்த அந்தக் கிராமத்தின் அவள் வசித்த அந்த தெருவின் தான் அந்தக் கடிதத்தை எழுதியவளும்

வந்திருக்கிறான் என்பதும், அவனுக்கு அலுவலின் மீது ஆகாச இருத்ததும். அதற்கு அலுவலின் மன்றாடும்படி சம்மதம் இருத்ததும் அவசரம் அவசரமாக அவன் வீட்டில் நிச்சயித்த கவனமற்றதும்—அவனுடைய வேலையற்ற ஏழ்மை தீவிரமாக அந்தச் சிறிய காதல் முனையிலேயே எழுதி விட்டதும் எல்லாமே அந்தச் சட்டத்தின் நன்றாகப் புரிந்தது.

"சின்ன வயதில் இதெல்லாம் சகலம். இப்படி ஒன்று இன்னொரு ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இவ்வாறு இருந்தால்தான் அதிசயம். இன்னமும் அலுவலர் கனக்கமற்றவரே! வெறும் பார்வையிலும் ஒரு காதலின் அங்கி களிப்புமே அவர்களை கவலப்படுத்திவிட்டது. அவர்கள் தங்கவரே. இதை ஒரு குழந்தை விளையாட்டாக எண்ணி மறந்துவிடு!" என்று பலவிதமாக அவன் நிபாயவுக்குப் புத்தி சொல்லும்.

அப்போதெல்லாம் மனத்தின் ஒரு மூலையில்—
"பட்டணத்துப் பெண்ணை பெண்வாய் நம்ப முடியாது என்று பட்டிக்காட்டு கிராமத்துக்குப் போனாயிடுவ.... இப்போது என்ன ஆயிற்று பார்த்தாயா?" என்று ஆசிரோஷமான கேள்வி ஒன்று எழுந்தது எழுந்து அடக்கிப் பிடி.

ஏற்கனவே சொத்து போயிருக்கும் என் நண்பனை மேலும் நோக்கச் செய்துவிடக் கூடாதென்று ரங்கா மௌனமாகவே இருந்தான்.

அன்று மாலை ஆயின் முடிந்த பணவிக் கிற திரும்பிச் கொண்டிருந்தான் ரங்கா. பணம் செலவுகொண்டிருந்த அனாதையுடைய கவனத்தையும் ஒருசேரக்கவர்த்தது அந்தக் கிசுக்கு குரல்.

"ஹ.... எங்கே!... நானும் ரொம்ப நேரமாகப்போதுத்துப் பொறுத்துப் பார்த்துக் கிட்டே வந்தேன் - மேலே போதேறே!

கம்பியைப் பிடிக்கிற சாக்ஸிடுகளை கைகையப் பிடிக்கிறே - வேணும்னே மேலே மேலே இழுக்கிறே - உன் மனசிலே என்னன்னு நினைச்சுக்கிட்டு இருக்கிறே? பெரியதிரோன்று நினைப்போ? பந்து முப்பத்திரண்டும் கொட்டிப் போயிடும். என்சிட்ட இந்த விளையாட்டெல்லாம் வச்சுக்காதே! கட்டுபிட்டு—தகர்ந்து போடா....?"

பண்ணின் வேகத்தையே வந்தம்பிக்கச் செய்து அந்தப் பெண்ணின் குரல்.

அதைத் தொடர்ந்து ஓர் ஆண் குரல்—
"பண்ணின் வந்தா நாலும்தான் இருக்கும். அப்படி உனக்கு அசௌகரியமா இருந்தா டாக்ஸியினை போறதுதானே? இங்கே வந்தா அப்படித்தான் நடக்கும்" என்றது.

"எங்கே இன்னொரு தரம் தொடு பார்த்துக் கணம்."

"ம்....தொட்டேன். என்னம் பண்ணுவே?"

அடுத்த கணம்—
"பட்டா"டென்று அடியும் சத்தமும், அதைத் தொடர்ந்து ஓர் இளைஞன் தலையிடு மோனமாக பண்ணின் இருந்து இறங்கி ஓடு வதும் தெரிகிறது.

"பட்டா கைகண்டிரல் என்சிட்டயா விளையாடிப் பாக்கிறே!"

ஆத்திரத்துடன் கதிரவையடி கையில் இருந்த கொடுப்பைக் கீழே போட்டு நிதானமாகக் காவின் மாட்டிச் சென்று தலை நிமிர்ந்தான் அந்தப் பெண்.

கூட்டத்தில் முண்டியடித்துக் கொண்டு குண்டேறி ரங்கா அந்தப் பெண்ணைப் பார்த்தான்.

கட்டென்று அவனுக்குப் பொறி தட்டினது போயிருந்தது.

"இத்து...."

ஒரு கணம் அவன் நினைவுகள் அப்படியே வந்தம்பித்துப் போய் தின்றன. அடுத்து, அவன் மனம் தீன்று நிதானமாக ஒரு கணம் போகித்தது. தியாகு கூறியவை அத்தனையுமே அவன் நினைவுக்கு வந்தன.

"வீட்டுக்கு வெளியே வந்துவிட்ட எவனும் போக்கியமில்லை. பாசையும் நம்பக் கூடாது.

"வீட்டுக்கு உள்ளே இருப்பவனெல்லாம் போக்கியம்தான் என்பதற்கு என்ன உத்தரவாதம்?" என்று ரங்காவின் மனம் அவனையே கேட்டது.

கண்கமற்தான்.

கதிர—

கடைவீதியின் இடம்!—

அது—

மனத்தின் இருக்கிறதது.

ரங்கா இதை காவின் கீழே கூறினான். அன்று இரவு—

இவ்வளவு நாளும் தன் கவனமற்றதைப் பற்றிப் பேசுவது எடுத்தாலே பதில் சொல்லாமல் தட்டிக் கழித்த தங்கள் வீட்டின் அன்றாடத்துக் தானாகவே பேசுவது எடுத்ததோடு துணிந்து வதிரையாக "எனக்கு அந்தப் பெண் இத்துவையே முடிந்த விடுங்கள்" என்று கூறியதைக் கேட்டு அவன் பெற்றோர் ஆச்சரியத்தில் வாயடைத்துப் போய் நினைந்திருந்தார்கள்.

பத்திரிகை ஆசிரியர்: "ஜிவனா ஒரு புது பத்திரிகை வந்து தொலைத்துவிட்ட நம்ம 'மனிதன்' பத்திரிகை வித்யாபதி சொல்ப குகைக்குப் போயிடுவோ!"
மனிதர்: "இருக்கத்தான் உண்டாம். பத்திரிகை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று சொன்னேன், கேட்கக்கூடா? கவனம் தீங்க ஆரம்பிச்சு பத்திரிகை பேருதான் ஜிவனா!"

—ஆர். கண்ணன்



அன்றுலர்ந்த பனிமலராய் உங்கள் அழகு சிரிக்கிறது...



செந்தாமரைப்பாடி அழகு சிந்தித்
தொந்தமுடன் மூகத்தில் பூகரீர் லாக்டோ-காலமைன் ப்ளஸ்
புஷரும் காலியில் பனித்துளி பட்டு
முடிமும் பன்னிப்பூவாய் மூதும் மூசெனும் மொட்டு
துவண்ட மேனியை அக்புடன் துடித் தெழற் செப்பும் அதிசயம்
உ வகமலியலா லாக்டோ-காலமைன் ப்ளஸில் உகசியம்
அதன் ... துடித்துடன் அளிக்குது இளமையில் மென்மை
தவட்டும் உ லாமுடன் துருது பனித்துளியின் புதுமை
விடசன்னெலால் எனும் அலட்டிள்ளெண்ட மேனியில்
செய்திடும் பன்மை.

இயங்கிதமாய் பூகரீர் லாக்டோ-காலமைன் ப்ளஸ் அதுதான்
பங்காத இளமை எழிலுக்கோர் ஸப் ரோதம்.

லாக்டோ-காலமைன் ப்ளஸ்

✕ சூபர்-இண்டர்-பிரைம் விட் (சால்மெடிகல் டிவிஷன்)

மேனிக்கு அளிப்பீர் மென்மெழில்!

Star's-204-400-61 | Tam

Wake up.
The times have changed.

New Philips
Quartz Control
Clock Radio



It's a marvel of technology and thoughtfulness. Set it on 'slumber' and drop off to sleep, and it switches off. Automatically. And it wakes you up with music, news, or a 'buzz'. Touch 'snooze', and it lets you sleep

10 minutes longer.

A powerful two-band radio. Or an accurate quartz clock that switches over automatically to 'battery' when mains fail.

Anyway you look at it, it's a winner.

From Philips,
the trusted Indian household name
for over fifty years.



PHILIPS

Philco Electronics & Electricals Limited

CABR-839-229

புத்தகம் நூல் பார்க்குமா?



இளமணி மாகும் பிரசுரமான
புத்தகம் என்ன? கிறீஸ்தோ:



கீழ்க்கண்ட சத்தம்: பாரதியின் துடிப்பு:
கவிமணிவின் எவ்வகை - மூன்றாம் ஒருங்கே
இவ்வந்த கவிதைகளுக்கு ஒர் உருவம்-
இவ்வகை காவியம்: கவிவரக படைத்தது.
ஒரு சான்று பார்த்தோமோ? 'இவன் கவி
சாரி: கவிவர அடிப்படைகள்' என்று ஒரு
பெண்ணை இவ்வகைதான் மூன் கொண்டு திறந்த
தப்பட்ட சமயம் என்ன திசுதிருது?

"பாவா! கவிதை பாவா! கவிதை
பாவா! உன்னால் பாரதியாததோ
நீயின் அந்த முதற்பெரும் கவிதையே
பாவா! மீதிப் படிவ எதிர்வே!"
இவ்வகை சொகவி அமைதியில் ஆழ்த்தினார்
ஒவ்வொன்றின் தவறியில் எழுதினார்.
கவிதைத் தவறியில் பாவா! கவிதை
கவிதைவின் பிடைசுதான் தாமதோ!"

குறிஞ்சி சாரவின் குருமையான மூன்
தீவியில் இப்படைப்பு தவறியப்பட்டதோ
என்னவோ அருள் போகத் தங்கு தடை
வின்றி வார்த்தைகள் எவ்வகை தடைவின் பிர
கிட்டு ஒருவின் தவறு. புத்தக பெற்ற மனிதர்
பிரசுரத்திலிருந்து ஒரு பகுதி:

"சொகவிதையு மட்டுமே உபதேச சங்கம்
சொகவிதையு மட்டுமே தடப்பதுதான் உபதேச
தவறியதைப் பிறர்க்கேத சொகவி விட்டு
நாள்மட்டும் மதத்துவிட்டான் தீவிய
மென்ன? எல்லோர்க்கும் கிடைப்பதில்லை மோட்ச
கோசம் இவம்புலவதைக் கடைப்பிடிப்பான் தேவ
செய்வான் சொகவிதேவ கேளுங்கள்! அதன்மீன்
தாவும் சொகவிதையு. காலுவிதேவ" என்று
இவ்வகை.."

இவ்வகைவியரின் தவறான பேச்சுப்பாவை
ஒர் இடத்தில் தென்படுவது ஆச்சரியம்:

"ஒருவருக்கான மதத்தில் சொகக
ஒருவருக்கான அகிதேசர்!
ஒருவருக்கான மனிதனுக்கு
உன்னம என்ன சொககிதேசர்?
இருமடங்கு தரகத்தவ்வின்
இருமடங்கு கொண்டு சொககிதேசர்
இந்த வேலை செய்துகொண்டு
என்ன வேலை படிக்கிறீர்?"

மாட்டுத் தொழுத்தின் இவ்வகை தாதர்
பிறத்திலிருந்து இறுதியில் தொழுத்தின்
அவறலப்படும்கரை பவ இடங்கலிக்
கவிதைவின் பேரு தவ்வின் கவிதைவின்
இந்தக் கவிதைப் படைப்பு விறிந்துவ அறிஞர்
குழுவின் ஒப்புதல் பெற்ற துறின் 1981ல்
தவார் ஆகியதாம். குழுவின் திருத்தவ்வின்
ஏதற்கு கவிதை சிவ மாற்றவ்வின் கடைச
செய்திருக்கிறோம்.

"இறவாக் கவிதை ஏக கவிதைதான்"
என்ற தவ்வைவரின் கவிதைதான் உதி
பிடுக்கிடுர். தாராளமாய் ஆமோதிக்கவாம்.

-தமயந்தி

இவ்வகை காவியம்

கவிதைவின் 19 பெண்ணைவர சொக, நெருக்கி-1
விவ ரு. 23-00

இவ்வகை சொக கவிதைவின் சொகத்த பிர
புத்தகங்கள்:

1. இந்த மருத்துவ அருது
இந்த மருத்துவ தவ் ஆகவிதே நில்லம், 4-32
என்னு 200 (நெருக்கி) பெண்ணை-400 102
விவ ரு. 5-00
2. இவ்வகைவின் அற்புதங்கள்
புணர் தவ்வைவரின், கவிதை விறிந்து,
பெண்ணை-400 003 விவ ரு. 5-00
3. இது முதல் அத்தியாயம் (அவ்வகை)
கவிதைவின் மருத்துவ, ரு. 10-00 பூக்கூட மூன்று
மகி, த. பெ. கவி. 501, பெண்ணை-400 003



புத்தம் செய்யும் கங்குலாக்!

உத்தரப்பிரதேச மின்னரிய ஹதி
மீன்கள் தங்கள் கோரிக்கைகளை வற்புறுத்திப்
புதுவிதமான மோராட்டம் செய்தனர்!

இவர்கள் தங்களுடைய ஆபீசில்
முன்பு ஆபீசுகளாகியிருந்த கிணர், கீரை,
அப்பிள், ஞாள் ஆகியவற்றிலிருந்து பல
பகுதிகளைப் புத்தார்கள்! அதிலுள்ளிருந்து
இவையாவது தங்கள் புத்தி தந்தி,
தங்கள் கோரிக்கைகளை நினைவுகூரட்டும்
என்பது இவர்கள் வாதம்!

- எம்.பத்ருலாசி
குதாரம்: லண்டன்

இவங்கியத்திவ்
இஹயுணர்வு



கீரேததாஹம் கருத்தாஹம் சிவப்பதி
காரத்தாடம் தொடர்புடைய மணிமேகலைதழி
லுக்கு அகமந்த ஒரு கருவியும். சித்தலித்
சாத்தவர் இயற்றிய இத்தாஹ் தமக்குப் பல
புதிய செயல்களைத் தெரிவிக்கிறது.

"மணிமேகலை" அபுரவார் தத்தம்
துணைநிலைக்குற்ற அனலிவதான் உணர்ந்து
கொள்ள முடியும்." என்று துறைமைக்கலம்
சிவப்பிரகாசர் "கெங்கைக் கோவை" என்ற
நூலில் கூறுபுள்ளார்.

கோவைகளுக்கும் மாதவிக்கும் பிறந்த
மகன் மணிமேகலைதழில் காலிய நாவலி
யாகக் கொண்டு இத்தாஹ் இவையுணர்வை
வும், சமயக் கருத்துக்களையும், பண்பிதமான
அறங்களைவும் கொட்டுகிறது.

காருண்யத்தைப் பூண்ட ஒப்பற்ற தலை
கன் புத்தன் என்பதை 'அருணா'ம் பூண்ட
ஒரு பெரும் பூண்ட' என மணிமேகலை
கூறுகிறது. சீத கோலித்தத்திவ் திருமாவின்
தலாவதாரத்தை எடுத்துக் கொள்ளும்
"மேதாபுத்தரத்தே" என்னும் கபோ
கத்திவ் பெண்தலாவதாரத்தின் பெருமை
வைப்பற்றி "காருண்யமா தத்தே"
என்று ஐயத்தவர் பாராட்டியுள்ளார்.

சிரதங்கலின் தலைவயப் பார்த்து அர
சாட்சி இருக்குமா இருக்காதா என்று
சோதிடம் சொல்ல வேண்டாம். ஏனெனில்
சிரதங்கல் மாறுவதால் அரசாங்கம் ஆட்
டம் காண்பதில்லை. அரசாட்சி ஆட்டம்
காண்பதால் சிரதங்கல் மாறுகின்றன.
அதாவது நகுமத்திலிருந்து அரக மாறு
பட்டால் சிரதங்கல் திரியும் என்கிறது
மணிமேகலை.

"கோலத்திவ் திரித்தியுக் கோலத்திவ் திரியும்
சோலத்திவ் திரித்தியுக் மாசி வறங்குகும்
மாசி வறங்குகின் மன்னுயிரி இவ்விவ்"

புத்தும் சரணம்
சுச்சாமி, கிரன்.



தாய் பொதுவாகப் புத்தி என்றதும் கௌதம புத்தரைத்தான் நினைவுபடுத்திக் கொள்வோம். ஆனால் கௌதம புத்தருடைய காவத்துக்கு முன்பு, தரும்பு குளத்தில் ஓய்வு கொள்ளும் போது காவத்துக்கு முன்பு புத்தரின் பவர் அங்கத்தினைத் தரும்பு குளத்தில் நினைவூற்றினார். இக்கருத்தை மணிமேகலை.

"இவ்வித காவத்து எண்ணிக் புத்தரின்மேல்
நிறத்து அருங்கூர்ந்து திருவாய் மொழிந்த
நீர் அந் பொருள்....."
என்று கூறுகிறது.

புத்தரையும், அவர் தரும்பு குளத்தையும், அவர் கொள்ளையை எதிராகக் கொண்ட பீடக்கங்குட்டமாவிய சங்கத்தையும் 'புத்தம் தன்மம் சங்கம்' என்ற ஒரு தொடராய் குறிப்பிடுவது வழக்கம். இம்மூன்றுமையும் 'முத்திமணி' என்ற சொல்லால் மணிமேகலை குறிப்பிடுகிறது. இந்த மூன்று மணிமேகலை நம்முடைய வணங்க வேண்டும் என்று பொருத்த தரும்பு குளத்தையும், மும்முறை வணங்குவதாவது,

'புத்தம் சரணம் கச்சாயி
தன்மம் சரணம் கச்சாயி
சங்கம் சரணம் கச்சாயி'

என மூன்று முறை ஐதீகம் மூன்று முறை வணங்குவது. பகைவர்களை வெல்லும் கருத்து பல் மதத்தினருக்கும் பொது மரபு. பருத்தத்தில் பெற்ற மனிதன் பகைவர்களைப் போற்றியே தீரவேண்டும். அது என்றும் மூட நம்பிக்கை அல்ல. தாய் சலிப்பு பிள்ளையாடுதல் தாய்க்குப் பால் இயங்காத காலத்தில் தன்னை வளர்த்த பகைவன் வணங்குவது மூட நம்பிக்கையா? பகைவன் பெருமையைச் சிறப்பாகக் கூறுவது மணிமேகலை. "மேயவததளாகமே ஸிப்பிட்ட நீரத்தில் தொழுவ புய்கை அருந்தி, இவ்வுயக மக்களுக்கு எய்யாம். பிறந்த தான் முதலாகச் சிறந்த பால் தரும் பக அறமும் அருளும் உடையது" என மணிமேகலை கூறுகிறது.

"விருதீவ மருங்கில் பருபுக ஆர்த்து
தெருதீவ மருங்கில் மக்கட்கு எய்யாம்
பிறந்ததான் தொடருச் சிறந்ததன் இம்பால்
அறந்தரு தெருவோடு அருள்செர்த்து ஊட்டும்"

நீலிசை, தல்விசை எப்போது யானை? கொலை, களவு, காமம் என உடலாகத் தொன்றும் மூன்று குற்றங்களையும் பொய், கொள் கொண்க, கடுஞ்சொல், பயனற்றவை போல் எனக் கொண்களாகத் தொன்றும் நான்கு குற்றங்களையும், பொருளும், கொயும், மானும், உயிரும் என்று உணர்த்தால் தொன்றும் மூன்று குற்றங்களையும் செய்தல், நீலிசை செயல், சேலம் தாங்கி, தாங்கம் செய்து, மேலவரை விருப்பதல் தல்விசை செயல்,



தீர்மானத்திற்குத் திரைஒன்று விழிப்புக் கொடுத்து விட்டது. கட்டிலை விட்டு மெய்க்க இறையில் கட்டிக்குப் போய்க் கவர்ச் சுடிகாரத்தில் மணி பார்த்தபோது இரண்டடிக்கப் பத்து நிமிடங்கள் இருந்தது அவரது விபம்பை அதிகமாக்கிற்று.

எத்தனையோ கட்டிலைகளில் கம் தொக்க காரன், உணர்ச்சிகள் இவ்வாதவன் என் நெய்வாய் ஏனையோராக மட்டுமின்றித் தம் சொந்தக் குடும்பத்தினரையேயே கட்ட பழிக்கப்பட்டு வந்துள்ள அவர், தமது இரவு நேர அவலத்தை அவர்களுக்குத் தெரிய வந்தாய் அவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்று சில கணங்களில் நினைத்துப் பார்த்தார்.

அவர் மறுபடியும் கட்டிலை விட்டு இதயத்தில் கைமயலனைதற்குச் சென்று தண்ணீர் குடித்து விட்டு வெளியே வந்தபோது எலிதா எதிர்ப் பட்டாள்.

"என்ன, தூக்கம் வரவில்லையா?" என்று, உண்மையை ஒப்புக்கொள்ள அவரது தன்முனைப்பு இடம் கொடுக்காதபோதிலும்

கவிதையில் பார்வையில் புலப்பட்ட கவிதை கவிதை அச்சம் அவரது அகந்தையைச் சிதைக்கவே, "ஆமாம்" என்ற ஒரே சொல்லால் உண்மையை ஒப்புக் கொண்டார். தம் கைக் கட்டிலையும் அவளை அதிகக் கவனிக்கும், வருகதாவம் பற்றிய பலங்களுக்கும் ஆனாடி மறுகிக் கொண்டிருப்பவன் என்ற உண்மை தமது எரிச்சலித் தணிந்ததைப் புரிந்து கொண்டு அவர் அவளைக் கட்டித் தொன் முற்பட்டபோது, "...நானும் பார்த்துண்டுதான் இருக்கேன். நெண்டு னுண்டு மாகமாவை தீங்க சரிவாத தூக்கந திக்கே. பெறண்டு பெறண்டு படுக்கிறேன். அடிக்கடி பெருமூச்சு விடிறேன்..." என்று அவன் தொடரத்தான்.

"ஏய்யா, பெயசுள் எங்கனது வரும்!"

அவர் தின்ற திரும்பிப் பார்த்து "அதுக்கு இதுகா 25ரம் 30ரம் படு பேசாமல்" என்று

அவன் திறந்தாய்க், "ஆமிரமாவது வரும்!" என்று.

!நிரதா...தான்..



ஜோதிஸ்லதா கிரியா

இரவின் அமைதியை அவர் இளைக்கச்
சிறித்த சிரிப்பு இரைக்கவாக ஒலித்தது.

"அதுநாறு வரும்!"

"அதுவாறு வக்கண்டு ஏப்படி வாழப்
போனோம்?"

"அதுபதை வக்கண்டு வாழறவாரும்
இருக்காடி நம் நாட்டுயோ போய்ப் படு-
ஏதாவது வழி பிறக்கும். நரசிம்மனுக்குக்
கடிவ சிகிரம் ஏதாவும் வேலை கிடைக்கும்.
என்போட நட்டத்தை அவன் எடுக்கடி
விடுவான்.... போ போ அழாதே!"

இருநாள் வழக்கம்போல் அவர் அலுவ-
லகத்துக்குள் நுழைந்தபோது மணி 9.40.
வழக்கமாகத் தென்படுகிற ஓரீரு தலைகளைத்
தலிர் அலுவலகம் ஆளரவமலறிருந்தது.

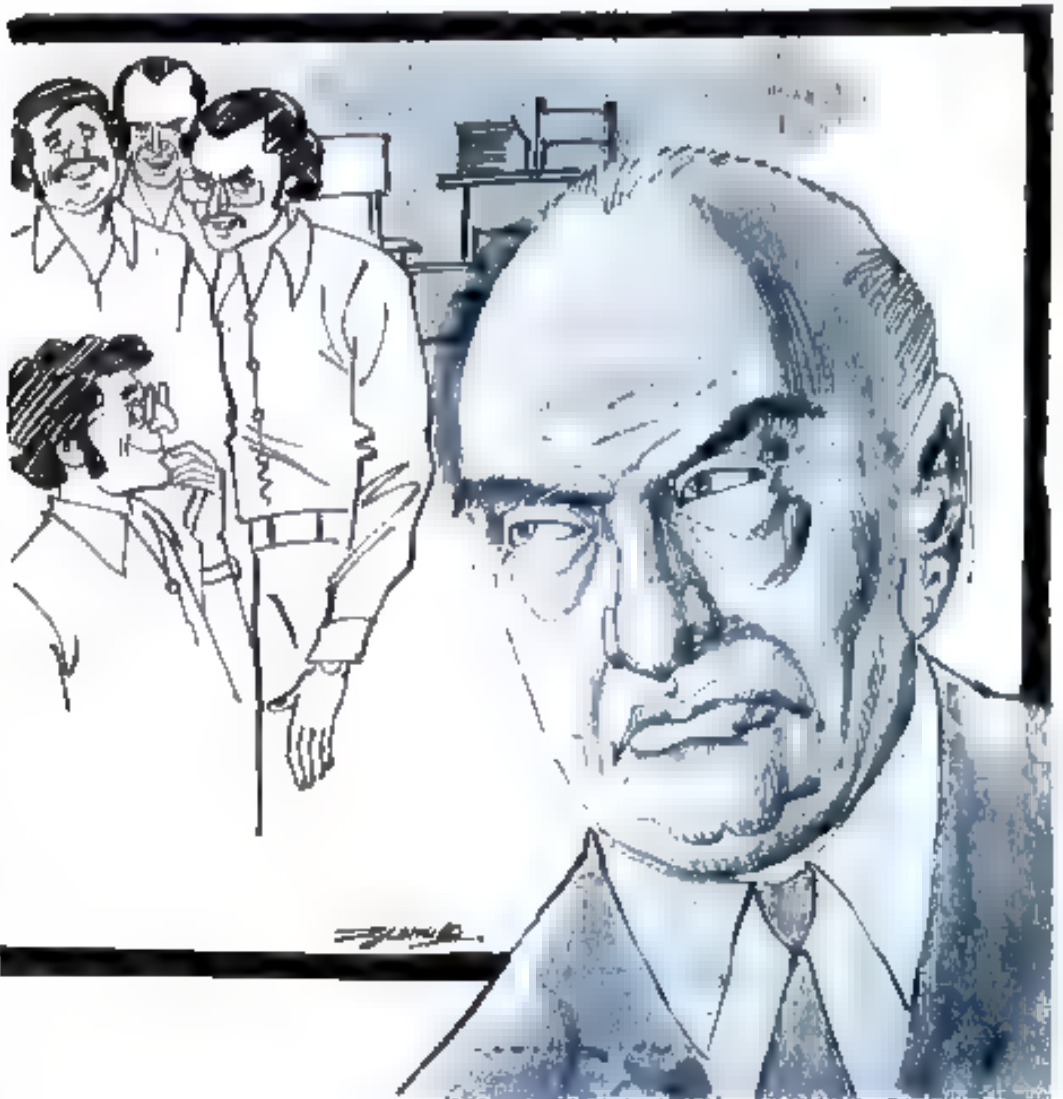
ஒன்பதரைக்கெவ்வாம் வந்து மேசை,
தொடும் பேசி முதலியவற்றைத் தூசி தட்டித்
தடைத்து அவருக்குக் கதவு திறக்கும் மாத-
வன் வந்திருக்கவில்லை. என்னடி கதவைத்
திறந்து. மேசை, நாற்காலிகளைத் தூசி
தட்டிவிட்டு அவர் அமர்ந்தார். புதிதாக
வேலைக்கு வந்தவனுடைய ரொம்பவும் நெஞ்

சுருத்தமும். திமிரும் படைத்த பீழல்
என்ற கசப்புடன் அவர் ஒரு கோப்பைப்
பிரித்தார்.

"வந்ததுய் கேக்கணும்."

முந்திய நாள், தொடர்ச்சியாகச் சில
நாட்கள் அலுவலகத்துக்குத் தாமதமாக
வந்ததற்காகத் தாம் ஒரு ஊழியனுக்கு
"மெமோ" கொடுத்தபோது, தம் தண்பர்
ரத்தினசாரி. "ஏன் சாரி வம்பு? நீங்க இருக்
கப்போறதினா இன்னும் ஒரு காரம். எதுக்கு
எவ்வோருடைய விரோதத்தைவும் சம்பா-
திக்கக்கிதிங்க! இத்தனை நாள் கண்டிப்
பும் கருமாய் இருந்தது போதுமே?"
என்று அறிவுரை சொன்னது நினைவில் நெரு-
டித்து. அவர் கசப்புடன் சிரித்துக் கொண்-
டார்.

"போத நேரத்திலே விரோதம் வேண்-
டாமிறதுக்காக என்னைட கடைமனை
நான் செய்வாமல் இருக்கலாமா? இது
கொழைத்தனால்தான்! இத்தனை நாளும்
கண்டிப்பாய் இருந்துட்டு, இப்பப் போயி
'ஸிஸ்டம்' டா இருந்தா கேலியா இருக்



[illegible]

கோதேவரஜ் பரமசெவகர் ஸ்வாமி

ஹோம்ஸ் கிராஸ்டிரைக்ஸ் டிரைவரைப் பிடித்துத்;
தேயுத்தும் சுவை புரிந்த மைக்கிள்.

2. உயர்நீதிமன்றத்தில் தீர்மானப்படி காதுக்கு மூலப்படி, இனி பி.வி. கந்தன் ஸார் பி.வி.



கார்போ? நானென்ன என் கிழை வேலை செய்
யதலான 'மென' பண்ணினேன்? தப்பிச்
செல்பதலானாத் தண்டிக்கிறது எப்படித்
தப்பாகும்? நேரத் தவறாமே ஆயிக்கு உரித்து.
தனக்குள்ளு உன்ன வேலையை தானையமாச்
செல்பதது. இந்த ரெண்டையம் செல்பாத
லான மடியிலே தூக்கி செல்லலா
கொஞ்ச முடியும்?"

"சூட்ட மாரிசில் லாரி!"
தாமோதரன் புகை வாட்டில் தலையைத்
திருப்பிப் பார்த்தார். மலிவாகவெடல்
அவரைப் பார்த்தபடி திவ்ரர் மானிக்கம்.
"கம்மா பார்த்துட்டுப் போலாந்து வத்
தென் சாரி!"

"இன்னும் சரிவா ஒரு வாரம்தான்
இருக்கு!" என்று கூறிச் சிரித்த தாமோதரன்
பிஞ்சுமே முடிவடைந்தார்.

மானிக்கம் சிரிக்கவில்லை. சித்திராவுடன்
தம் அலுவலகரைப் பார்த்தார்.

"சாரி! இருபத்தாறு வருஷத்துக்கு
முத்தி நீங்க இந்த ஆயின்ன ஜெப்ட் கிளார்க்
லாய் இருந்தப் பதக்கு வேலை செய்கலாம்
கத்துக் குடுத்தீங்க. நான் ஒரு என். லி.பா
யிருந்தாலும் கிசெலமானக் கலாசிரிசு.
இவ்வளவு இன்னிக்கும் நான் ஒரு கலாசிரி
சாத்தான் இருத்திருப்பேன். "தெப்ட் கிளார்க்
ஆயிசுக்கு மாட்டேன், சாரி!" என்றார்.

ஒருசில பணியாளர்கள் கலப்பாணித்தனம்
செய்து கொண்டிருக்க சரிவாக எழுந்த தெலி
யாத ஓரே குறையாக நானயம் பிக்க
மானிக்கம் வேலை செய்க இவனயம்
இருப்பதைக் கவனித்த அவர் மூன்றுவரைச்
சண்டிப்பதிலும் பிள்ளையுக்கு வேலை கத்துத்
தருவதிலும் இறங்கினார்.

மூன்றுவருடன் இருந்த பிறகு மாற்ற
லான அவர் டிசுவிக்குப் போனபோது மானிக்
சம் அனுதையாக உணர்ந்தான்.

பின்னர் வடக்கே பல ஆண்டுகள் இருந்த
பிறகு கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாகச் சென்னை
யில் பணியாற்றுகிறார். நேரத் தவறாமே
கைக் கடைப்பிடிக்காதவர்கள். வேலைகளை
முடிக்காதவர்கள், திருட்டுத்தனமாக மூன்று
மணிக்கு கிளம்பிப் போய்விடுகிறவர்கள்
ஆகியோருக்கெல்லாம் விளக்கம் கேட்டு
"மெமோ" கொடுக்கலானார். இது போன்ற
காரணங்களுக்காக மெமோ கொடுக்கப்படும்
வழக்கமே அவர் வருகைக்கு மூன்று
இருத்திரா த நிலையில் ஊழியர்களுக்கெல்லாம்
அவர்மீது எரிச்சல் கொடுத்தல் விவர்பு
இல்லாதது. இருக்கலின் அமர்ந்து தூக்கிய
தலாக, கிசெலப் பிடித்தபடி வேலை செய்க
லையக்காக, தாமதமாக வருகைக்காக என்

தெய்யாம் அவர் மாற்றலானி வந்த ஓரே
ஆண்டுக்குக் கமார் ஐந்து பேருக்கு
மெமோக்கம் கொடுக்கப்பட்டன!

"நான் இப்ப வந்த கிஷயம், நீங்க
எங்க செஞ்சு ஆயிசுசுற மூறையினை
உட்குத்துக் கிளவாசெமென்ட் டே அன்சுக்கு
ஒரு சின்ன கிபேர்செல் பார்ப்பு குடுக்க
லாந்துட்டு..."

"அதெல்லாம் எதுக்கு மானிக்கம்? என்
கிளோ குத்தகுத்தும் பிடிக்காது. அப்படி
இருக்கிறப்ப பார்ப்புக்கெல்லாம் என் ஏற்
படு பண்ணுங்க?"

"கிளவா ஆயிப் போத நேரத்துல
லாந்து அந்த அளவுக்கு கிரோதம்
பாராட்ட மாட்டாங்க சாரி!"

"என்னமோ செப்புங்க! அது ஒண்ணு.
பார்ப்புக்கு வெச்செல்லு ஸ்டாஃப்பிட்ட
எவ்ளோ நிலைய எக்ஸ்பென்ஸ் பண்ண
துக்கும், என்னுல் மனசு புண் பட்டவங்க
கிட்ட மனஸிப்புக் கேட்டுக்கொடுத்தும் அது
ஒரு கத்தரிப்பமா அகம்பயுத்தான்.... உங்க
இருக்கம்!" என்று அவர் சொல்லிக்கொண்
டிருந்தபோது பிழை மாதவன் வந்தான்.
எனம் செத்தான். முத்திமில் மலிவாகவத்
தெரிவிக்கலை.

"ஏம்பா கேட்டு!"

"செட்டாவிருக்க!"

"அதான் ஒன்று கேக்கறேன். இந்த
மாசம் எழுதித்த நடவடிக்கை செட்டா வத்
திருக்கே. புதுசா வேலைக்கு வத்திருக்கே.
ஞாபகம் வக்கலோ."

மாதவன் பதிக் சொக்கலா விட்டாலும்
முத்திமில் எரிச்சல் தெரித்தது.

என்று மானி அவர் தமது அறைகைய
விட்டு செலியே வந்த நேரத்தின் வராத்
தானிக் கேட்ட சில குறவர்கள் அவர் கால்களை
திறந்தன.

"இன்னும் ஒரு வாரம்தான் ஆட்டமும்
பாட்டமும்..."

"அதுக்குப் பிறகு ஒப்பிக்கும் சன்சுஅன்ட்
பாட்டிசுக்கும் மெமோ குடுப்பாரு."

"நீ வேறோ ஒப்பிப் பிட்ட மெமோ
காக்கவங்கதாண்டா ஆயின்ன வத்து
அட்டலாசம் பண்ணுங்க!"

"சரிவா சென்னைலா!"

கொகமென்று சிரிப்போலி, அவர்கள்
பேசலா தாம் அடைந்த சிறுமையைத்
தாக்க மாட்டாமல் அவர் திரும்பவும்
தம் அறைக்குள் புரத்தார். பேசலம்
சிரிப்பு அடங்கிய பிறகு செலியே வந்தார்.

54 "இப்பா அப்பா! உங்க ஆயின்னெத்து
மிஸ்டர் மானிக்கம் வத்திருக்கார்..."

"எனக்குப் பார்ப்பு தரக் கூடாதுன்னு
என்னரும் கண்டா பன்னுங்க. அதைச்
செஞ்சுத்தானே வத்தே?" என்றார்.

மானிக்கம், "ஆமா சாரி!" என்றார்.

ஒருவேலை தமது ஊமை தவிரே என்
தம்பிக்கையுடனேயே அகவாறு விவசிய
அவர் 'ஆமாம்' என்றதும் உண்மையானியே
அதிர்த்தார். மாரியில் ஊடு குத்தியது.

பது தான் காலி அவர் ஏழைகளுக்கெல்லாம்
அதுவகம் சென்றார். காலலான் விவப்
புடன் கும்பிட்டான். அந்தக் காலத்து ஆன்,



செய்த ஆயுர்வேத மருத்துவருக்கு

லலிதா பார்மஸி

வந்தாபதிம்: 1942

தலைமை ஆபீஸ்: சும்பகோணம்-612001 (தமிழ்நாடு) (போன்: 128)

புகள் 24 சென்னை து. 40/31-8-78

எட்டுத் தொகைக்கு மத்திய அரசாங்கத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது
உங்களுக்குத் தேவையான ஆயுர்வேத மருத்துவக் காரியம் கிடைக்கும்

நாள்பட்ட சிக்கலான விவாதிகளில் ஆயுர்வேத சென்னை முறைதான்
நிபந்தர பங்கிள் அளிக்க வல்லது என்பது யாவரும் அனுபவ பூர்வமாக
அறிந்ததே உங்கள் உபாதைகளுக்கு டாக்டர் V.R.L. சந்திரா அவர்களிடம்
நேரிலோ அல்லது 35 காசு தபால் தலையுடன் கடிதம் மூலமோ, சும்பகோணம்
தலைமை ஸ்டோக்ஸ் டொடர்யு கொண்டு ஆயோஜனை பெறலாம்.

எங்களுக்கு எங்கு தயாரிப்புகளும் சிறுக் கண்ட எமது பிராஞ்சு
களிலும் கிடைக்கும்.

1. லலிதா பார்மஸி, 52-A, மதுரைத் தெரு, மய்யூம்-609001 போன்: 379
2. லலிதா பார்மஸி, 81, மடக்கு வீதி, சிதம்பரம்-608001
3. லலிதா பார்மஸி, 39, சந்திரா தெரு, தி. தம், சென்னை-600 017
போன்: 441454
4. லலிதா பார்மஸி, 103, கச்சேரி ரோடு, மய்யூம், சென்னை-600 004
போன்: 73007

சுகேசனின் மிக முக்கியமான மூலதனம் தொழில் அனுபவமே ...

எந்தெந்த சிறப்புகளும் மூலதனம் என்பது இது உதாரணமாக
மூலம் 20% ஆண்டுக்குக் மேல் அனுபவம் உண்டு. இது
அனுபவத்தின் மூலம் மேலும் அனுபவம் உட்கார் எந்தெந்த
சிறப்புகள் விவரப்படுத்தித் தரும் ஆயோஜனை மட்டுமே இந்த உதாரணம் அளிக்கிறது.

15%—18% மூலம் உபயோகிக்கும் எந்தெந்த சென்னை மூலதனம் கிடைத்தல் உட்கார் அளிக்கிறது.
3 மாதங்களுக்கும், 6 மாதங்களுக்கும், 9 மாதங்களுக்கும்
தேர்தல், எந்தெந்த ஆண்டுதேர்தல் உட்கார் தரப்படும்.
உத. 3000/-க்கு சென்னை உபயோகிக்கும் மூலம்

23.19% (எந்தெந்த) மூலம் உபயோகிக்கும் 3 ஆண்டு காலத்திற்கு மேல்
தேர்தல் சென்னை மூலதனம்

66.67% (எந்தெந்த) மூலம், 3 ஆண்டு காலத்திற்கு மேல்
மூலதனம் உபயோகிக்கும் 1000/-ல் எந்தெந்த 500/-ல் உட்காருகிறது
எந்தெந்த சென்னை மூலம்.



SUGESAN FINANCE INVESTMENT
(COMPANY REGISTERED)

39, Rajaji Road, Madras-600 001.
Phones: 38679, 22486, 22486/67.
Telex: 841/480. Grams: SUGESANS.

BRANCHES AT: AMMEDIABAD, BANGALORE, BOMBAY, CALCUTTA,
COCHIN, COIMBATORE, HYDERABAD, & RAJKOT.

மெரீனா உடற்களையில் விவியாக நின்றுகொண்டிருக்கும் பாரதியார். இவரென்று யனித உருவத்தோன்றி, பூக்காரி கண்ணம்மாவுடன் பேசினால் எப்படி இருக்கும்? அவர் இவ்வைய இத்தியாவைப் பார்த்தால் என்ன நினைப்பார்?

கவிஞர் வாயியின் கற்பனைக்கு ஏற்ற மிகவும் கனலான சப்தங்கள். (முன்பு கிருஷ்ண பரமாத்மா தோட்டம்-காரர் முன் தோன்றுவது போல் ஒரு நாடகம் எழுதவில்லையா?)

பாத்திரங்கள் நிலைவிட மொழிகளாய் உதிர்க்கிறார்கள். அரங்கவாதிக்கள் இந்நாடகம் எட்டை விடுகிறார்கள். (ஆனால் சென்னை மட்டும்தான் இத்தியாவா?) இது மாதிரி அரசியல் சாப்தங்கள் நாடகங்களில் சில வசனங்கள் பிரசங்கங்கள் போல் இருப்பதைத் தவிர்க்க முடியாதுதான். அவற்றைச் சுவாரசியமாகச் செய்திருப்பதுதான் வானியின் சாயத்தியம். "சோ" மாதிரி தேரடித் தாக்குதல் இல்லாமல் 'ஹைட்ரான்' இடுக்கிறது வானியார் உபநித்யாசம்!

நாடகத்துக்கு பன்ஸ் பாவினட்டுகள் 'நாயர்' ராமனின் உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பான பாரதியார் வேஷம். இவ்வி 'நாயர்' ராமன் பட்டத்துக்குப் பதில் 'பாரதி' ராமன் என்று முன் பெயர் ஒட்டிக்கொள்ளுமோ? நடிப்பிலும், வசனம் பேசுகிற கம்பிரத்திலும் மணி தர் பிழ்த்து வானிவி விட்டார்.

மேலுமாய் பாரதி சாயியின் பக்கை யாக - பாரதி வாழ்த்த காலத்தில் தம் கைவாய் பூனாஸ் இட்ட அரிதான நவ் பர் கண்களில்கத்தின் மகன் கண்ணம்மா வாக - உத்து, புத்தம் புதிய ஒரு கற் பனைப் பாத்திரத்துக்கு உரிக்கும், உணர்ச்சியும் கொடுத்து நடிக்கிறார்.



இந்தியா

கெட்ட

குறிப்பிடத் தக்க நடிப்பு என்று நிறு மந்த ராய் ஆக வரும் ராமசாமி. கதிர் வேறுவாக வரும் டி. என். ஆர், கணக சிங்கமாக வரும் ரத்னம் ஆகிய மற்ற வர்களையும் சொல்வோம்.

பி. கு. - நாடகத்தை ரசித்த திரு இராம. அரங்கண்ணல் அவர்களிடம் 'உங்கள் உண்மையான அடிப்பிராயம் என்ன? என்று கேட்டேன்.

சொன்னார் அரங்கண்ணல்: நல்ல முயற்சி என்று அளவில் திருப்திதான். ஆனால் குத்ததும் விண்டதும் எதிர்பார்த்ததை விடக்குறைவு. இத்தியாவில் காணாத எத்தனையோ அக்கிரமங்களையும் அப்பட்டமாகச் சித்திரித்திருக்கலாம் வானி. அரசாங்கத்துக்குப் பவந்து செயல்பாடில் விட்டு விட்டாரோ என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது! - சாருகேசி

தாம் ஒரு தலைமை எழுத்தாளராக எடுத்த எடுப்பில், மிகச் சிறிய வயதில், அந்த அதுவகத்தில் நுழைந்தது முதல் இன்று வரையில் அவருக்கு அருக்கடுக்காகப் பல சம்பவங்கள் ஞாபகம் வந்தன. பூனா, பம்பாய், டில்லி, எண்ண இடங்களிலுள் அவருக்குக் கெட்ட, பெயர்தான். 'மதழ்ரி, மதழ்ரி' என்று களித்துதான் 'கொடி' புறந்தான்.

அந்த அளவியில் தாழ் வாகம் இவ்வுழம் ஒரு வாரம்நாள் என்பதை நினைத்துப்பார்த்த போது கிளைத்து துன்பத்தை விடவும், தமக்குப் பிரிவுபார ஏற்றுக்களிக்க வாரும் தயாராக இயல் எப்பதும், அப்படி அனிதாரதும் அவரைத் தி'டி அனுப்பத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதும் அவரை அதிகமாய் வருத்தின.

'தமதம்' என்று உலக்கையாக இடித்த மாறிவை அவர் அழுத்தும் பிடித்துக் கொண்டார். மாரியின் இடிபாட்டுக்குப் பக்க வாத்திலும் போல் கவரிக் கடிக்காரம் 'டங் டங்' என்றது. மணி ஒலிபது.

இவரென்று மாரியின் இரைச்சல் அதிக மாவது. தமக்கு ஏதோ ஆகிக் கொண்ட

டிடிப்பதாக அவருக்குத் தோன்றியது. அவருள் நிமிச, கலை, துயரம் போன்ற உணர்ச்சிகள் பெர்விய போதியும் இவற்றை வெல்லும் காட்டிலும் தன்மான உணர்ச்சியே மிகுதியாக இருந்தது.

'அன்புள்ள மாணிக்கம், எனக்குப் 'பா'ட்டி' எதுவும் வேண்டாம்' - இவ்வாறு ஆங்கிலத்தில் எழுதிக்கொண்டெழுத்துப் போட்டு அந்தத் தாளின் பீதுகளை வைத்துவிட்டுச் சாய்ந்தார்.

சற்றுப் பொறுத்து அவரது அறையில் நுழைத்த பெருக்குறியவர் அவர் இயல்பாகச் சாய்ந்திராத தியையைக் கண்டு வெளியே ஓடிக் கூக்குரல் எழுப்பவே, எதிர்ப் பிரிவு அதுவனி - தற்செய்வாக அப்போதுதான் வந்திருந்தவர் - ஓடிவந்தார். உடனே டாக்டர் வரலாறுக்கப்பட்டார்.

உலிக்கு ஏதும் ஆபத்து கிளையவில்லை என்றும், ஆனால் ஏதோ பேரறிஞர் ஏற் பட்டிருப்பதாகவும் கூறிய அவர் உடனே அவரை இதய நோயாளியாக மருத்துவ விடுதியில் சேர்ப்பிக்க ஏற்பாடு செய்து சென்றார்.

முதல் குழந்தையா...
இன்பம் இன்பம்...



ஆனால் அடுத்ததும் உடனடியாக வந்துவிட்டால்
துன்பம். இதைத் தவிர்த்தல்.

அடுத்த குழந்தையின் வகை, வீதமும் வாரியக்
ஒத்திசைவு நிர்வாக, தகு வகைகள், செலவழிப்பு
அடுத்தவரும் சந்தை. அது ஆராய் வரையாகும் மிக வலிவாகும்.

நிரோத் உபயோகியங்கள் உயர்வு கருத்தடைச் சாதனம்

date 11/13/04

[illegible]

வெண்கொல் ஆண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கைக்கூறுதா?



தூய்மையான துறை
களிலும் வேலை வாய்ப்பில்
ஆண்களுடைய பெண்கள் போட்டி
யிருந்து எப்படி உறுதியாகிவிட்டது. பெண்
களின் பலத்த போட்டியால், உண்மை
யாகவே ஏழ்மைவாசு நிலையில் உள்ள ஓர்
ஆண்குறும் பல சமயம் வேலை கிடைக்காமல்
போய்விடுகிறது. பத்தாண்டுகளுக்கு முன்
மொத்தம் வேலைக்குச் சென்ற 18.70 லட்சம்
பேரில் மூன்று சதவீதம் பெண்கள், கடந்த
பத்தாண்டுகளை எடுத்துக்கொண்டால் வேலை
வாய்ப்பு அதிகரித்திருந்தாலும் அதில் பெண்
களுக்கான வாய்ப்பு முன்னிலும் அதிகம்.
மொத்தமாகப் பார்க்கும்போது 1984 சதவீதம்
வேலை வாய்ப்புக்களைப் பெண்கள் பெற்றுள்
னார்கள், ஆண்களுக்குப் பெண்கள் சமம்
என்ற பிரச்சனை இருந்தாலும், பல ஆண்கள்
இந்தப் பெண்களின் போட்டியால் வேலைப்
பிடிக்காமல் போய்விடுகிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனை
அப்ப் பற்றி விவாதிக்கிறார்கள். சொல்ல
மத்திய கூட்டுறவு வங்கியில் வேலை பார்க்கும்
திரு விசுவநாதனும், பாரி சம்பெனியில் பணி
புரிவது திருமதி கனிதாவும்தான். அவர்களது கார
ணமான விவாதம் இவ்வாறு:

விசுவநாதன்: இப்போதெல்லாம் எந்த
ஆண்களுக்குச் சென்றாலும், வேலை
செய்யவாக்கில் ரொம்பப் பேர் பெண்
களாக இருக்கிறார்கள். எவ்வளவோ
ஆண்கள் வேலை கிடைக்காமல் வாழக்கூ
கையக் கேள்விக் குறியாகிவிட்டிருக்கிறது
வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால்
பெண்களோ பொழுது போக்குக்கு
வேலைக்கு வருகிறார்கள். ஏதோ குறைந்த
சதவீதம் போதான் வறுமையினால்
வேலைக்கு வருகிறார்கள். எந்தத் துறையை
எடுத்தாலும் அவர்கே பெண்கள் போட்

டிக்கு வந்து
விடுகிறார்கள். இது
ஆண் உண்மையேயே
ஏழைவாக உள்ள ஒரு ஆண்கு
வேலை கிடைக்காமல் போகிறது.
கனிதா: பெண்கள் வேலைக்குச் செல்வதன்
மூலமாக காரணம் ஆண்கள்தான். இந்தக்
காலத்து வாலிபர்கள், வேலைக்குப் போகும்
பெண்களைத்தான் விரும்புகிறார்கள்? வாலி
பர்கள் வரத்தொண்டி வாய்க்காமல் இருப்
பார்களேயானால் பெண்கள் வேலைக்குப்
போவது ஓரளவு குறையும். ஆனால் இம்
கூறு சமூக - பொருளாதார சூழ்நிலை
களில் கணவன் - மனைவி இருவரும் சம்
பாதித்தால் தான் குடும்பத்தைக் கஷ்ட
மில்லாமல் நடத்த முடியும்.

வி: பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க
வேண்டுமென்றால் அதற்கென்று சில
துறைகள் உள்ளன. கடினமான தொழிற்
சாலைகள், பாக்கிஸ் பூண்டிடுகள் போன்ற
வற்றில் பெண்கள் வேலை செய்வதைத்
தவறு என்று சொல்லவில்லை. ஆனால்
இந்தக் கண்டிப்பான வேலைக்கும், காலம்
துறை அதிகாரி வேலைக்கும் பெண்கள்
வரலாமா? இன்னதற்கு வளர்ந்து வரும்
குற்றச் சூழலில், மென்மையான வர்க்கி
கரங்கள் கொண்ட பெண்கள் அதிகாரி
களாக இருப்பது மேலும் குற்றவாளி
களுக்குத் தைரியத்தை உண்டாக்கும்
தவிர, குற்றங்களைக் குறைக்க வழி
வருக்காது.

கனிதா: இதை நான் மறுக்கிறேன். எவ்வ
துறை அதிகாரிகளாக ஏன் பெண்கள்
வரக் கூடாது? புத்திசாலியாக இருந்
தால் போதும். புத்திமானே பலவான்.
காலம் துறை அதிகாரிக்கு இது வேலை
தான் அதிகம். சொல்வதை நினைவே



ஆன்மீக வாக்கு

ஒரு சிவன் மூட்டை வழியாக உன்னை கரு
கிற சூரிய நிரலும் என்னை இருட்டையும்
எப்படியும் போக்கி விடுகிறதோ அப்படியே
என்னதில் எவ்வளவு துக்கம், கவலை இருத்
தாலும் ஒரு அனாமாவது ஆனந்தம் வேண்டு
மானால் ஆனந்தமாக போக நித்திரையில்
இருப்பகளை, ஆனந்தமாக நடனம் ஆடு
பவனை நினைக்க வேண்டும். அந்த ஆனந்த
அழைப்பை நினைப்பது ஒரு நினைவு உன்னை
விழைதான் போதும். இவ்வளவு துக்கமும்
மனறத்துபோய் ஆனந்தம் சேகரிக்க
ஆரம்பித்து விடும். நடராஜன் தாண்டவத்
தற்கு ஆனந்த தாண்டவம் என்று பெயர்.

மகத்தான ஸ்ரீ கருகிரி வாமோக நந்திரைநேதிரை
சமயத்தினை நினைப்பதே உன்னை

மதம் இல்லாமல் காழ்க்கையை நடத்திச்
செய்ய விஞ்ஞானம் தமக்கு உதவாது, அத
னுக்கு உதவவும் முடியாது. வேறு எப்போத
யும்விட விஞ்ஞானமும் தொழில் துட்பதும்
வளர்த்துவிட்ட இப்போதுதான் மதம் அதிக
மாகத் தேவைப்படுகிறது. மதம் இல்லாமல்
பொருளியல் ஒன்றினைத் தம்மில் சாத்திய
மானாக்க உது அபாயமாகாது.

-ராஜாஜி

ஒரு தேவத்தின் தாக்கம் அல்லது அதிசு
முதிர்ச்சி இவ்வ நகரங்களிலுடையதென்று
கண்டுபிடிக்க வேண்டுமானால், அதைக் கண்
னுடி போக விவகரிக்க வாட்டுவது அந்த
நாட்டில் வழங்கும் பானங்களினால் இவ்
வியல் அதாவது காலியம் முதலிய தூள்
களைவாய்.

-பாரதிவாரி

உறுதிக்கு இன்றியமையாதது ஒன்றுதான்.
அந்த, அன்பாகும், எவனுக்கு எப்பொருள்
விட்டது அன்பு நினைத்து முழுது எழுந்திரதோ,
அவனுக்கு அப்பொருளிலிட்டது உறுதியும்
படித்து நினைத்து நிதரும். ஆமே உறுதி
அன்புடன் தொடர்புடையதெனக் கொள்க.

-திரு.வி.உ.

நத்தான் ஆட்சை இருக்கிறார்களோ!
அதுவும் தவிர பெண் குற்றவாளிகள்
அதிகமாகிவிட்ட இந்தக் காலத்தில்,
காவல் துறையிலும் பெண்கள் இருப்பது
சரிதான்.

வினா: உட்பாணம் ஆன பெண்களுக்கு
வேலை கிடைப்பது என்ற சட்டம் கொண்டு
வரவேண்டும். இதனால், ஆண்களின் வேலை
வாய்ப்பு நிச்சயம் அதிகரிக்கும்.

வினா: ஏன் பெண்களையே வேலைக்கு எடுத்துக்
கொள்ளக் கூடாது என்றுதான் சட்டம்
போடுவதெனக்-அப்போது தீர்ந்துவிடுமா
ஆண்களிடையே நிலவும் வேலை வாய்ப்புப்
பிரச்சனை? பெண்கள் எந்த வேலையையும்
பொறுப்போடு செய்கார்கள். அதிகாரி
களுக்குப் பஸ்து நடப்பார்கள். வேலை
நிறுத்தம் போன்றவற்றில் எடுபட மாட்
டார்கள். அதன்கூடும் நினைவு நிறு
வண்கள் பெண்களை வேலைக்கு வைத்துக்
கொள்கின்றன.

வினா: அப்படி வேலுக்கு ஆண்களைப்
போறுப்பற்றவர்கள் எங்கெங்கே?

வினா: தான் அப்படிச் சொல்லவில்லை,
பெண்கள் பொறுப்போடு வேலை செய்
பார்கள் என்றுதான் சொல்வதை.

வினா: கூடவேயாக ஒரு கேள்வி: ஒரு
குடும்பத்தில் - ஆண்-பெண் இருவரும்
வேலைக்குப் போவதால் குடும்பத்தையும்,
குழந்தைகளையும் சரியாகக் கவனிக்க முடி
யாத நிலை பெண்களுக்கு ஏற்படுகிறது.
கணவனுக்கு ஏற்ற பணியிடைக்க வேலைக்
குச் செல்லும் பெண், பகலித காரணங்
களைச் செய்வ முடியாது. குடும்
பத்தில் அமைதி குலைவதற்கு வாய்ப்பு
உண்டாகும். குழந்தைகளைச் சரியாகக்
கவனிக்க முடியாது. இந்தக் காரணங்
களைச் சிறுமனையாணவடனேயேபெண்கள்
வேலையை விட்டு விட்டால், ஓரளவுக்கு
ஆண்கள் வேலை வாய்ப்பு அதிகரிக்கக்கூடும்.

வினா: வேலைக்குச் செல்லும் நிறையப்
பெண்கள் விட்டக் குழந்தைகளைக் கவனிப்
பதற்கு யாரெனும் இருப்பார்கள். இல்லா
விட்டால் குழந்தைகள் பாதுகாப்பு இல்
லாம் இருக்கிறது. குடும்பம் அமைதியாகச்
செய்கக் கவனம் - மனைவி இருவருக்கும்
சரியானபடி மன ஒற்றுமை இருந்தால்
போதும். வேலைக்குச் சென்றபடியே குடும்
பம் பொறுப்பாகவும் நிறைவாகியவா ஒரு
பெண்ணுக்கு தங்கு திறமென்று முடியும்.
இப்போது தானும் கூடவேயாக ஒரு
கேள்வி கேட்டுக்கொள்: பெண்கள் வேலைக்
குப் போக வேண்டாம் என்று கூறும்
ஆண்கள் எல்லோரும் காரியவயங்களைக்
குச் செல்பவர்களேதான் குறிப்பிடு
கிறார்கள். விடுகனிலும் வயக்கனிலும்
உடனாகக் கழைத்துக் கூறி வேலை செய்கும்
கட்டக்கூடாது பெண்களை வேலை
செய்ய வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்
கிற துணியு எந்த ஆண் மகனுக்காவது
வருமா?

கட்டுரை, சத்திப்பு ஏற்பாடு: பிபிள்
படங்கள்: செல்போன்கள்



அன்புடன்
கொஞ்சம்



வெய்யு



● மெனட நாடகங்களில் நடிப்பவர்கள், சினிமா சாண்ஸ் எதிர்பார்த்த ஏங்கு கிருமிகள், சினிமா நட்சத் திரங்களை மார்க்கெட் 'டம்' அடித்தாய், நாடகங் களில் நடிக்க ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். பூதகாந்த், விஜயகுமார், மஞ்சளா... விஷயம் வேட்டையில் அடி கைகள் வடிவாகவரலாம். 'கலா ராஜா'யின் 'பென்ட் லீன்' நாயகனின் தர்புதி யாகப் போகிறாராம்.

● விசுவின் சினிமா மார்க் கெட் குழு பிடித்துள்ள அதே தேரத்தில் மெனலியின் மார்க்கெட் கொஞ்சம் டம் களாம். 'வாரீசு உருவா கிறது' முடித்து, கொஞ்ச நாளாகியும் சில ஏரியாக் களியுட்புட்டிபிழைகள்எடுக்க ணுமென்பதாம். எப்படியோ லிற்று. படத்தை ரிலீஸ் செய்கு விட்டார்கள்னாம்.

● சென்னைபில் பல்வகை பங்களியில், மாணவ, மாண வியர்க்கான பஸ் டோக் கங்களைக் கொடுத்தாய். உடனே அதை வார்டிக் கொண்டு கண்டக்டர்கள் யுக்கெட் தருவ நிலை. கொஞ்ச தேரம் காத் திருக்கச் செய்துதான் கொடுப்பார்கள். இந்த

கைய டோக்கன் ஒன்றுக்கு அவர்களுக்குக் கிடைப்பது ஒரு பைசா என்பதால்தான் இத்தகைய அவட்சியேமோ?

● சென்னைபில் ஒரு பெண்கள் பன்லிக்குடம் மாணவிகள் விட்டிருந்து 'பருப்புக் கொண்டு வா' காய்கறி கொண்டுவா' என எல்லாவற்றையும் ஆளுக்கு கொல்லுய்க் கொண்டுவரச் செய்து, பஸ் டூட்டர்கள் தயாரித்து (மாணவிகளை விட்டே) மாணவிகளிடமே விற்றுப் பணமாக்கும் நலன் காண்மன் நடத்துகிறார் களாம். பணம் பாருக்கு? ஸ்கூல்களாம்.

● ஒரு சென்னைக் கல்லூரி யில் மாணவர்களுக்கே இந்த வகுடம் 'கலாசார விழா' நடத்தக் கல்லூரி முதல்வ ரிடம் அனுமதி கேட்டார் களாம். அவரோ, "சென்ற ஆண்டு எத்த டட்டணத்தில் நடத்தினீர்கள்" என்று தெரியாதா? இந்த கருணை ிப்பெய்யுதலும் வேண்டாம் ஒன்றும் வேண்டாம் என்று சொல்லி விட்டாராம். சென்ற வகுடம் அப்படி என்ன நடத்தது?ஒரு பழைய மாணவர் சொன்னார்: விழா யில் பக்கெதகவந்த இரண்டு கல்லூரிகள், நம் பழைய

பணைமையை வெளிப்படுத் தக் கலாட்டா செய்து. டிபுட் டீஸ்ட், நாற்காலிகள் உடைக்க, நூறு நூல் கிழா இரண்டே நாளுடன் நிறுத்தப்பட்டு விட்டதாம்.

● ஒரு நாள் சென்னைத் தொலைக் காட்சி நிலையத் துக்கும் போயிருந்தபொழுது பெரும்பாலான அறைகளில் ஒருவரும் இல்லாது போனா றாம். சிபான்சன் சேகமாவக் கழன்று கொண்டிருந்தன, எப்போதுமே இப்படித் தாலும். ஒருவர் பெயரைச் சொல்லி 'அவரைப் பார்க்க வேண்டும். ரூயல் இல்லை' என்மேன். 'ரூயல் ிபெய் கற்றுவிடுதல்வகா அப்படி வெளில் இங்கேதான் எங் கெயாவது இருப்பார், நீங்கள் ரூயல் இருங்கள். வந்து விடுவார்' என்னார். ஒருவர் நிலையத்தில்தான் இருக்கிறார் அல்லது இல்லை என்று காட்ட இப்படியும் ஓர் ஏற்பாடா?

• துதி



விடை: அந்நாதுமே ஆட்டோ டிப்டிகள் கூறி பவவதாம்.

தொகுப்பு: சித்தி
படங்கள்: உத்தர

அந்தை துக்காவுக்கு மேலும் ஒன்று கொடுக்க எண்ணி விழுந்தாள் தாட்களில் தொட்ட மேற்பார்வையையும் சத்தியா தானே ஏற்றுக் கொண்டு விட்டிருந்தான். அன்று விடியற்காலையிலேயே வந்து தொட்டத்தைச் செப்பிவிட்டுவிட்டுச் சத்தியாவுக்கு அனுப்பிய வேண்டிய கார்பதிகைப் பறித்துக் கூடகத்தில் திரப்பி உள்பே கொண்டு வந்து வைத்துவிட்டு மாரப்பன் விடைபெற்றுக் கொண்டு போய்விட்டான். அதைவிடச் சமையலறையை ஒப்படைத்து விட்டுத்தொட்டத்தைச் சத்தி விளைய வந்து எவ்வாறு வந்த பூரணப்பூடன் பார்வையிட்டுச் சச்செய் வதற்குள் அவளது கண்கள் ஒன்று போய் விட்டன.

அவளுக்கே அதைக் கவனிப்பது அத்தனை சிரமமாவிருந்தால், வயதான அத்தைக்கு இனி எப்படிச் சாத்தியமாகும்? தொடர்ந்து அவர்களால் அந்த விட்டைபூன் தொட்டத்தை ஆள் உதவியின்றி திரவக்க இயதுமா?

தன்னுள் எண்ணிக் கவலியுண்டி அவன் மாட்டுக் கொட்டியவருமே வந்தபொதுதான் ஓர்புகம் வந்தது. மாரப்பனுக்கு அன்று ஏதோ அவரோம். செல்லக்குட்டியையும் அதன் கண்களையும் குனிப்பாட்டிக் கட்டி விட்டுத் தினி கூக்க மறத்து ஒடிவிட்டிருந்தான். காங்கு, ஒகை கேட்டதும், செல்லக் குட்டி கயிற்றை இழுத்துக் கொண்டு அவன் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தது. அதன் கண் களில்தான் அத்தனை கெய்க்கை!

“இதோ வந்துட்டேன். உனக்குத் தினி போட்டுடுத்துதான் எனக்குக் காப்பி டிபன். கோயிச்சக்கராதே!” - சொல்லிவிட்டு அவன் உள்பே வேகமாகப் போனான். பிங்கட்டி விழுந்த சிறிய அறைமுகி விறகு. அருப்புக்கரி முதலான பொருள்களுடன் மாட்டுக்கு வேண்டிய தினிப் பொருட்களை அத்தனை காரங்கிப் பத்திரமாகச் சாக்குப் பைகளில் செயித்து வைத்திருந்தான்.

துவரம் பெரிட்டு, கொதுகைத் தவிடு. பொன்னி மாடி என்று எம்மாசுதறினும் இரண்டு கைவளவு அள்ளி இரும்பு காலியில் போட்டு, குடத்திலிருந்து கழுநீர் வற வைத்துத் தயாராக்விருந்த புண்ணாக்கையும் வந்து கைவி எடுத்துக் கொண்டு மாட்டுக் கொட்டைக்கு விசைத்தான். மாட்டுக்கும் கன்றுக்கும் தினி போட்டுத் தன்னி காட்டிவிட்டு மாரப்பன் போட மறந்து. வெட்டிக் கட்டாள் சைப்ப மரத்தடியில் போட்டுவிட்டுப் போயிருந்த புன் கட்டைபுன் அகத்திக் கிரைத் கத்தையையும் தரக்கிக் கொண்டு வந்து அவைகளுக்கு விதிபோலித்தான்.

தொட்டத்துப் பம்பு செட்டு கிணற்று நீரை இறைத்துக் கொண்டிருந்தது. குகனில் கொஞ்சம் நீரைப் பிடித்தது தன் கைகளில் கழுவிக்கொண்டான். பம்பு செட்டு எழுப்பிய சத்தத்தின் அளன் கவனிக்க வில்லை. குகனெனக்க உள்பே விழுந்து ஓடி வந்த கார்புகை தாவிடங்க. அளன் மேல்

சாத்தியமான நினைவு



வந்து விழுந்த பொது அதைத் தன்னிட்டு நகரத் தவன் ஒரு கணம் திருக் கிட்டிப் போனான்.

காலியில் அந்த வேலைமிக் விட்டுத் தொட்டத்துக் குன் கிசிறன் வந்து திற்பதைக் காண அது குக்கு மிகவும் அநிசயமாக இருந்தது.

“நீங்க இப்பே இருப்பதாக உங்க அத்தை சொல்வதெ... உங்க தொட்டத்தைப் பார்த்துக் குகையாரு இருந்தது... நீங்க தென்...”

'ஸக்தி'

கந்திசொங்கு மாட்டுக் கொட்டிக் கருகே
கந்தான். சிறு குவித்து ஒரு கொத்து
அகத்திக் கெரைய எடுத்து மாட்டிக் முள்
தீட்டினான். கொடுக்கென்று அந்த அவன்
கவலிலும் வாயாக் பத்திக்கொண்டு
செங்குட்டி திருப்பிடை அகத்து
விழுங்குலகைக் கண்ட சந்தியா விவப்புடன்
முறுகலித்தான்.

"காம்பெட்டி போல் எங்கை மாடு செங்
கக்குட்டியும் கொம்பப் பொங்கலாது. பழக்க
மிகலாதவர்க் கிட்ட, கந்தா நாய் போதும்,
கொம்புகை ஆட்டிக்கிட்டுத் தோம். எங்கை
கவலிலுத்து கெரையச் சாதுகா லாக்வித்
சாப்பிடுகிறதே!... அநிசயப்பட்டாக்,

ஆரம்பத்தில் நான் காதலன் மருத்து
கத்துக்குத்தான் பழக்க விருந்தினன்.
எனக்கு நாய், பூனை, மாடு போன்ற
மிருகங்கள் பிழ் கொம்பப் பசிவு.
ஆனால் கவலில் நான் மாநிப்
போனே."

"தந்தி இவ்வா மனிதக் கூட்
டத்துக்கு கவத்தியம் செய்யலாக்
டருக்கத் தவறிப்பொய்ப் பழக்
கட்டென்று சொல்வ
வர்கள்... இவ்வா? -
செங்குட்டி கவகை
கெட்டுகிட்டுமெல்
லத் கிசித்தான்.



“மனிதர்கள் எப்போதும் தன்நிலைகளைத் தவிர்த்து ஒட்டு மொத்தமாகச் சொல்லிவிட்டு முடிவுமா?... ஆமாம் நீங்கள் இந்த ஒரு மாதிரிச் சந்தர்ப்பத்திலிருந்து... கேட்டபடி செய்வதற்கு அருகே சென்று அதன் முடிவைத் தட்டிக் கொடுத்தார்கள்.”

“அடுத்தபடியாக இது எத்தனை பாக் கதற்கும்தான் எல்லாரும் கேட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கவனித்துக் கொள்ளுங்கள். இந்த ஒன்றுதான் இப்ப சந்தர்ப்பம் இருக்கு. இதை வசூல் சமாளிக்கிறது அதனைக்கு இப்போ கொஞ்சம் சிரமமாக இருக்கு. அதை மரத்தின் போல மாடு. ஆனால் அதுக்காக நான் கவனிப்பது அசட்டை பண்ணவில்லை. பாக் கதர்த் போது ஊட்டமா எப்படித் தீர் கொடுத்தும் கவனிச்சேமோ அதுபோல இப்பவும் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்.”

“வயதான மனிதரின் குறும்பத்துக்குப் பாரம்பரம் தீர்ந்திருக்கிறது” - மென் மையமாகச் சொன்னார்கள் அவர்கள்.

“எங்கள் அப்பா சொன்னார், ‘பந்தவக் குதிரை தன்னை ஒரு டிரைவர்க்குக் கொடுக்கும் வரை அதைத் தீவிரமாகக் கவனிச்சுக் கொள்ளுங்கள். ஒரு டிரைவரின் இடத்தில் இருந்து காரை ஓட்டுவதற்குக் கொண்டு வராதது அந்தச் சட்டக் கொண்டு விடுவார்களாம். எனக்குக் கேட்டபடி ரோம்பச் சங்கடமா இருந்தது. பாக் கதர்தும் வரை மாட்டை வசூல்க்கக் கொண்டுவிட்டு அது சிறுமாவிலிட்டதும் சிக்க நினைக்கிறது ரோம்பத் தவறாமல் மனிதன் பட்டது. அப்பா வாய்க் குருமைவாய் குழந்தைவாய் போல் வளர்த்த மாடு இது.”

அதனுடன் வசூலுக்கு இதைத் தவிர்த்து வசூல் காப்பாத்தலும்தான் ஒரு ஆவல்.”

“நான் இந்த மாட்டின் சொந்தக்காரனாக இருந்தால் அப்படித்தான் முடிவெடுத்திருப்பேன்.”

விவரப்படி அவன் நினைத்து பார்த்தான் சந்திரன், அவனுக்கும் அவனைப் போல் எட்டென தெரிந்தது போலும் கபாலம் இருக்கிறதோ கிணரலில் பேச்சை மாற்ற விரும்பி. “இந்தத் தோட்டத்தில் உள்ள செடி, கொடி, மரம் எல்லாம் அப்பா தட்டும் பரிசாகியவை...”. என்று சொல்லிக் கொண்டு நடந்தான். சற்று முன் ஏற்பட்டிருந்த உடல் அபத்தி இப்போது அவ்விடம் இருக்கவில்லை. தோட்டம் முழு வகையாகச் சலிக்காது அவனுக்குக் காட்டிச் சந்திரன் முடியும் போன்றதொரு உதாரணம் தெரியும் திடீரென்று அவன் அப்பா கொண்டான். இவர் குரல் வெளிச்சத்தில் பசுவைப் போலத்திக் கொண்டிருந்த தோட்டத்தை மிகவும் விவரப்படிச் சிந்தரன் பார்த்தான்.

“உங்கப்பாவுக்குச் செடி கொடியை மீது ரொம்பவும் ஆசை இருந்திருக்க வேண்டும். எத்தனை திறை மரங்கள் - எத்தனை மலர்கள் குரோட்டங்கள்! அப்பப்பா... அதனால் தான் இந்த விட்டை நத்தவனம் வீடு என் கிணரலில் போலிருக்கிறது. இது மாதிரி சூழ் நிலையிலிருந்து கொடுத்து வசூலிடுவதும்.” சொல்லிக்கொண்டே ஒவ்வொரு செடியையும் ஆராய்ந்தபடி மிகவும் செழிப்பாகப் பந்தவில் பட்டிருந்த ஒரு பூக்கொடி அருகே வந்தான். நீண்ட கம்புகளுடன் வெள்ளை இதழ்களை விசித்தக் கொண்டு வளர்த்திருந்த அந்தப் பூக்களிலிருந்து எழுந்த மணம் முகத்தில் மோதியதும் விவரப்படித் தின்றான்.

“ரோம்ப வசூலையா இருக்கோ இந்த மாதிரிப் பூவை நான் பார்த்திருக்கிறேன்...”

“அதைக்கு இந்தப் பூ ரோம்பப் பிடிக்கும். சொல்லுக்குப் போலும்போது பரிசாக மாலை கட்டி எடுத்துக்கொண்டு போவாங்க” என்று ஒரு பூவைக் கிள்ளி “இந்தாங்க... வசூலையப் பாரங்க” என்றான்.

காங்கி மூன்றாது, கம்மென்று நுதனமானதொரு சசத்தமணம்மூக்கில் மோதியது. “இது என்ன வகையைச் சொந்த மணி? பேர் என்ன?” கேட்டபடி நிமிர்ந்தான்.

“இந்தத் தோட்டத்தின் விட்டத்தட்ட ஏழு வகை மணிகள் இருக்கு. அந்த இதுவும் ஒரு வகை. பெயர் விட்டா விடுதலா இருக்கும். அன்னிக்குக் கோவிலில் அர்ச்சகர் சொன்னாரே...” அவன் முடிக்காது நினைத்தான்.

“ஆமாம் நினைக்கிறேன்... எம்மையானது பேர் சொன்னார்” திடீரென்று மேலே போது மெனமமாக அவளது விவரத்திற்குத் திரும்பினார் ஒரு கணம் மேல் மறந்து பார்த்தான். நெஞ்சு பட்டபட்ட அவன் எட்டென்று அருகிலிருந்த தூவத்தி பாத்நிலைக்குத் திரும்பினார். அது சமயம் அந்தத் தூவத்தி வீடுக்குத் தோட்டத்துக்குள் வந்தான்.



“என்றோட வெய் ஒழிவே தாமதமாகாத கடை இருத்திருந்தா இதுக்குள்வே பத்து கண்களையும் பண்ணிக்கிட்டிருந்திருப்போம்... ராஜாஜிவா முகவர்கள் கொடு”

தாமதமாகாத செலிபிரெட்டர்
கடை ஆர்டர் - பணம் பரக்க ஆரம்பி
திரைப்படம் என். கோபால்-800017

"தொட்டத்தைப் பார்க்கணும்னு டாக்டர் ஆசைப்பட்டார். சத்தியா இருக்கா. கத்திக் காட்டுவா பார்க்குட்டு வாய்க்கண்ணே... பறிச்ச பூக்களை இந்தக் கடைவிலே போடு. போதும், எங்காரும் உன்னை போவோம். டாக்டர்! முதல் முதலா எங்க விட்டியே சொஞ்சம் காப்பி பலகாரம் காப்பிட்டுட்டுப் போகலாம் இருக்க. குடா ஆப்பம் வார்த்துப் போட்டறேன். தொட்டத்து மரத்தினே காப்பிச் தேவலையை உடைச்சத் துருவிப் பாய் எடுத்து வைச்சிருக்கேன். அதை வைத்தி ஆப்பம் காப்பிட்டுப் பாகுக்க... வாலிலேயே ஆப்பம் களைஞ்சு போயிட்டும்." புட்டவென்று உற்சாகமாகப் பேசினான் துகடா.

"உண்மைதான் அம்மா. ஆப்பம் ரொம்ப ருசியாக இருந்தது. தந்தி..." - கூறிக் கொண்டு காப்பி பலகாரத்தை முடித்துக் கொண்டு அவன் முற்றத்தில் கையைக் கழுவி இறங்கினான். சத்தியாவுக்கும் குற்ற உணர்வு தென்படச் சிறுத்தியது.

"டாக்டர் உங்கன் பீஸ் என்ன ஆக்கண்ணு சொன்னு அதைக் கட்டிலிடச் செனெரியமா இருக்கும்..."

"இந்த வணிக தான் விலைகித் திறத்ததும் விட்டுக்கு வந்து வணிகை நேர்ந்த முதல் கேஸ் உங்கன் அதனையம்மாள்தான். அதனும் அதுக்கு பீஸ் ஏதும் எடுத்துக்கிறதில்லைன்னு முடிவு செய்து விட்டிருக்கேன்" - மித்ரன் சிரித்தான்.

"வைத்தியர் கூடா வச்சுக்கிறது ரொம்ப பத் தப்பு தம்பீ! தொடர்ந்து ஏதாச்சும் உடம்புக் கொணாது வந்துக்கிட்டிருக்கும்... ஏதாவது வாய்க்கிடுகோ... இவ்வாட்டா... தானையும் பின்னையும் உங்க உதவி தேவைப்பட்டா ஒடிவந்து கப்பிட மனசு வங்கடப் படுமே." அதனை குழைத்தான்.

"அப்படிக்கு ஒன்றைச் செய்யுங்க. தான் வந்து வணிகைத்துக்கா உங்க தொட்டத்து மரத்திலே பழுத்த எலுமிச்சம் பழம் ஒரு ஆறு பறிச்சுக் கொடுங்கோ, போதும்." - புண்ணகத்தான்.

"ஆறு என்ன பண்ணிண்டு வேணுமாதான் கொடுக்கிறேன். சர்பத் பண்ணிச் சாப்பிடுங்கோ. இன்னொரு மையம் தான் போட்டு வச்சிருக்கிற ஹைகாஸிக்குத்து கொஞ்சம் பாட்டிலில் போட்டுத் தரேன். நேராட்டலில் சாப்பிடுகிறீர்கள் என்று கேள்வி. தாக்குச் செத்துப் போயிருக்கும் தம்பீ..." சொல்விக் கொண்டு அதனை வேகமாக எம்மாள் அரைக்கும் சென்றுள். மறுதான் சத்தைக்கு அணுப்ப வைத்திருந்த கடைவிலிருந்து சில எலுமிச்சம் பழங்களைப் போதுங்கி ஒரு பிளாஸ்டிக் ஸ்பைல் போட்டு எடுத்துக் கொண்டு வந்தான்.

அதற்குள் சத்தியா தன் அரைக்கும் சென்று பிரோவைத் திறத்தான். தனக்குள்ளே நுகுவாறு வைக்கிட்டுக் கொண்டான். முதல் தடவை வணிகை போட்டு மருத்து கொடுத்துக் கவனிச்சதற்கும் பின்னர் தொடர்ந்து வந்து வணிகைத்துக்கும் ஒட்டு மொத்தமாக இருக்கட்டும் என்று

விட்டுச் செல்லுக்கு வைத்திருந்த பணத்திலிருந்து லும்புது குப்பாக்களை எடுத்து ஒரு கடித உரைக்கும் போட்டு எடுத்து வந்தான்.

அந்தத் தொகை அவர்கள் சத்திக்கு அறிவத்தான். ஆனாலும் மையத்துக்கு வந்து உதவிய டாக்டரை மோசம் செய்யலாமா? எண்ணியபடி அதனை மேலாறு மீது வைத்த பிளாஸ்டிக் ஸ்பைல் அருகே காதெ உரைவைக் கொண்டு வைத்தான்.

"தொட்டத்தைப் பார்க்க ஆசைப்பட்டு வந்தேன். காப்பி பலகாரம் கிடைச்சது. ஆப்பம் ரொம்ப நல்லா இருந்தது. தந்தி... தான் வரேன்." - கூறிவிட்டு மேலே தாவிய ஸாமன்கைச் சமாதானப்படுத்தியபடி பிளாஸ்டிக் ஸ்பைலைத் தூங்கிக் கொண்டு அவன் வெளியே போய்வினான்.

பரபரப்புடன் பின்னால் ஓடினான் சத்தியா. "டாக்டர்! இந்தக் கண்ணு உங்களுக்குக் காத்தான். அதனை வைக்கச் சொன்னுங்க. இதையும்..." என்று கூறியபடி அவனிடம் காதெ உரைவை நீட்டினான்.

"அதனையம்மாளிடம் தான் கொடுத்த தாகத் தாய் செய்து தீர்ச்சி திருப்பிக் கொடுத்துருங்க. எலுமிச்சம்பழ சர்பத் சாப்பிடும் போது அவர்களை ரொம்பவே தீர்ச்சுக்கு வேணு சொன்னுங்க. தாங்கியு!..." மடமடவென்று அவன் வெளியேறிவிட்டான்.

சில விநாடிகளில் மோட்டார் வாகனவின் பட்ட ஓசை கேட்டது. அவன் நெஞ்சம் ஒரு கணை உணர்விலே வேறு நேரம் படபடத்துக் கொண்டிருந்தது. (தொடரும்)



"மஞ்சள் குங்குமத்தோடே இப்போ போலவே எப்பவும் மங்களகரமாக நாமவணிக புடவை உடுத்திண்டு சத்தோஷமா தீடுதி வாழ்மமா!"

நாகமாலிகா சேலைகள்
கடை ஆடுவல் - புனை பார்க் அருகே
தொடர்பு எண். 060017

அடிதல்

சுபா

அவர் நடைவேகத்துக்கு அடு கொடுக்க முடியாமல் வேதம் தடுமாறினான்.

வீசிய காற்றில் கெட்டிருந்த புடவை வேறு படபடத்துத் தொத்தரவு பண்ணிற்று. எடுத்து வைத்த ஒவ்வொரு அடிக்கும் செருப் போடு மணம் பேயர்ந்து, புடவைவைப் பிழிக் கொண்டோடு, "கன்" "கன்"கொண்டு அடு சாத்தியம் சாட்டையாய் வீசிற்று.

"தண்ணி இட்டக்கப் போகாட்டாதான் என்ன?...அங்கே அப்படி என்ன கொட்டிக் கிடக்கு?" என்று முணு முணுத்துக் கொண்டாக், ஸூக் யாங்கிக் கொண்டே அதை ஒட்டமும் அதை நடைவுமாய் அவரைத் தரத்தினான்.

நெற்றி நிலைபத் திருத்தும், தடுவின் ஒரு விண்மாய்ச் சத்தமாலும் வைத்திருந்த

கண்டன்காரன் வயயன் திருக்கொன்று வழி மறித்தான்.

"கண்டக் கெணுமா மாட்டி?"

வேதத்துக்கு மனம் இளைப்பிப் போயிற்று.

"குடு...."

வயயன் சட்டென்று தரைப் பெட்டிகளை மணலில் வைத்தான்.

"சேத்த இரு... போட்டணம் கட்டறதக்கு ஒன்றாடி. அதோ அங்கே போருமே... அந்த மரமாதைப் பரபரன்னு கையைப் பிடிச்ச இருத்தலுண்டு எத்த இங்கே விடு...."

கண்டக் வயயன் சொன்னபடிக்குச் செய்து விட்டான்.

"இப்ப என்னத்துக்குக் கண்டக்? இப்பத் தானே விட்ட லீடெனா அதை சாப்பிட்டுட்டு வரோம்..."



“குழந்தை பாவம்னு...”

“ஓஹோஹோ... எப்பன் பாயிண்ட்ஸே டிப்சிசிட்டானு? கட்டு அம்பி... ஒரு ரூபாய்க் குக் கட்டு.”

வேதம் ஒரு பொட்டலத்தைக் கையில் வாங்கிக் கொண்டு மற்றதை அகர் கையில் திணித்தான்.

ராமானுஜம் பொட்டலத்தைப் பிரித்தார். ஒவ்வொரு பட்டாளி மணியாய் எடுத்து வாயில் போட்டுக் கொண்டார். நிதானமாய் ஒவ்வொரு அடியாய் எடுத்து வைத்து நடந்தார்கள். தப்படி ஒவ்வொன்றுக்கும் மேலே எழும்பிய மணல், வீசிய காற்றில் அப்படியே பக்கவாட்டில் பறந்து போயிற்று.

“அதிலு கேட்ட ஐன்மாக்கன்...”

ராமானுஜம் திருக்கிட்டு நின்றுார். குரல் வந்த திக்கில் கண்ணைக் கசக்கிக்கொண்டு ஒரு பெரியவர் யானைச் சொல்சிறுர் என்று தெரிவதில்லை.

“இத்தனை வயசுக்கப்பறம் என்ன கோக் வேண்டியிருக்கு... மனுஷன் உட்கார்த்திருக் கறதுகடத் தெர்யாம மேலே மணலை இதைச் சிட்டு இழைஞ்சு இழைஞ்சு போறதுகள்...”

ராமானுஜத்துக்குக் கொஞ்சம் ஆச்சரிய மாய் இருந்தது. அவர் தெரிந்துதான் சொல் சிறுரா, இல்லை போய்விட்டார்கள் என்று நினைத்துச் சொல்சிறுரா?

“கொஞ்சம் இரு வேதம்...” என்று மேலே நடத்த வேதத்தைத் தேக்கிறார்.

மெதுவாய் போய் உட்கார்த்திருத்தவர் பக்கத்தில் நின்றுார். அவரை இதற்கு முன்னால் எங்கேயோ பார்த்தமாதிரி தோன் திற்று.

“அடேய்... ராமானுஜண்டா... கொட்டாப்புளிராமானுஜம்...”

“வாரு... ஓஹோ... ஹோ... உக்காரு... உக்காரு...” என்று, திட்டுவ மனிதர்.

“வா... வேதம்... தான் அடிக்கடி சொல்லு மாட்டேன்... டி.பி. பரத்தாமன், டி.பி. பரத்தாமன்னு... அவந்தான்... இது என் மனை...”

“தமஸ்காரம்” என்று பரத்தாமன். குரல் வதுவழித்து போயிருந்தது.

“படவா... எங்களைப் பார்த்து ‘ஷோக்’ பேர்வழிங்கன்னவன்?”

“தெரியாமத் கொல்லிட் டேண்டா... மேலே மணல் விழுந்து கண்ணை மறைக் கடுத்தா... அந்த எரிச்சல்...”

“பரவாயில்லை... இத்தா கண்டிட எடுத்துக்கொ...”

“நீ சாப்பிடு...”

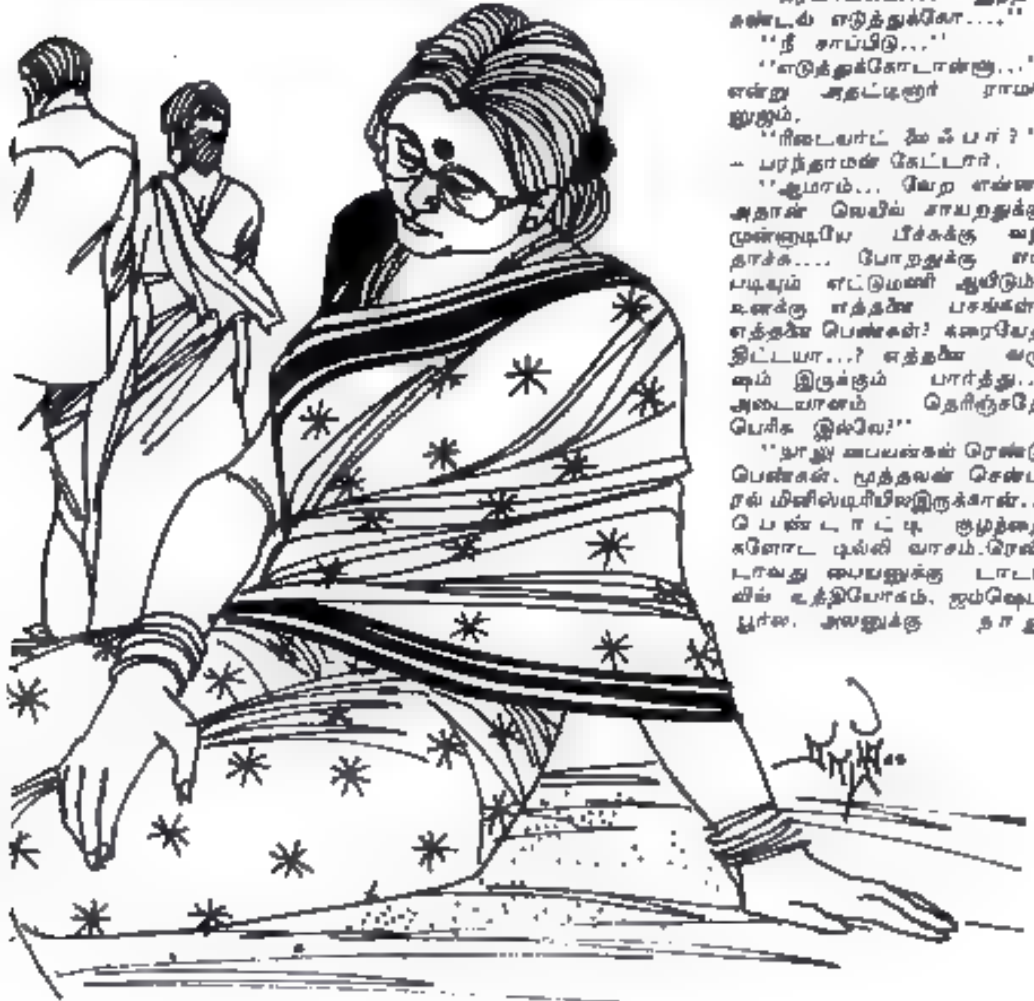
“எடுத்துக்கொடான்று...” என்று அதட்டினார் ராமானுஜம்.

“ரிடைவரட் ஹைப் பர்?”

“பரத்தாமன் கேட்டார்.

“ஆமாம்... வேற என்ன? அதான் வெயில் சாயறதுக்கு முன்னடியே பீச்சுக்கு வந்தாச்சு... போறதுக்கு எப்படியும் எட்டுமணி ஆயிடும். உனக்கு எத்தனை பசங்கள்? எத்தனை பெண்கள்? கரைவேத் திட்டயா...? எத்தனை வருஷம் இருக்கும் பார்த்து... அடையாளம் தெரிஞ்சதே பெரிசு இல்லை?”

“நான் எப்பன்கள் ரெண்டு பெண்கள். மூத்தவன் சென்ட்ரல் மினிஸ்டிரியிலிருக்கான்... பெண்டாட்டி குழந்தை களோட டில்லி வாசம். ரெண்டாவது எப்பனுக்கு டாடாவில் உத்தியோகம். ஐம்ஷெட்டப்ஸ். அலனுக்கு தாது



பொன்னகர், ஸ்ரீரங்கத்து அபயன் டாக்டர், அவன் மனைமும் டாக்டர் பெங்களுரிலே. நாலாவது அபயன் ஸ்டேட்டஸ் இருக்கான். இவ்விதீர், அவனுக்கு தான் உய்யானம் பண்ணி வக்கிலே.."

"ஏன், இன்னும் சரிவா வரன் அமை வலியா?" ராமானுஜமும் கேட்டார்.

"அதில்ல, அவனை பண்ணிண்டான்... நீங்க என்னை சொன்னீங்காரப்பி..."

"பெயர்... பெயர்... உய் மாறேஜோ?... பென்னகர்?"

"ஒருத்தி பாய்பே..., ஒருத்தி எக்கத்தா, இப்ப நானும் இவளும்தான் மிச்சம். எம் முக்கத்தை அவரும் அது முக்கத்தை நானும் பிடித்துண்டு உக்காத்திண்டிருக்கோம். பிடிக்கலையெனா இதோ இப்ப வந்திருக்கிற மாநிலி பீச்சுக்கு வந்துடுவோம்."

சொல்லிவிட்டுப் பரத்தாமன் மனைவிக் கைகளால் அணைத்தார். மனைவியே கிரகத்தி றராளாமாய் ஏதிலிருந்த மாநிலி தெரிந்தது. பேச்சை மாற்றினும் உசிதம் போல் தொன் றிற்று ராமானுஜத்துக்கு.

"வீடென்னாய் கட்டினியா? என்ன உத் தியோக்கதில் இருந்தே?"

"அதுக்கென்னவாய் வக்கெதுடா ராமா... அரைக்காசைப்பன்னாதுமே அரண்மனை உத்தி யோகம்னுட்டு அந்தக் காவத்திலே ஸ்டேட் ஸ்வர்க்கெண்ட்டு சேர்ந்தேன். எடன் வாக் கிங் பச்சாசிறப்பு படிக்க கைக்கிதறுக்கும், பொன்னகர்க்கு கட்டிக் கொடுக்கிறதற்கும் சரி யாவிடுத்து..., பச்சாசள்ளாய் கம்மா சொல் வக்கடாது. ஒண்ணுக்கொண்ணு சொடை போகவியே, எல்லாம் ஸ்வரம்தான். அதுசரி, நீ என்ன உத்தியோகத்தில் இருந்தே?"

"பாக்கவ இருந்தேன். எடன் குத்தான் ஷெனாய் நகரிலே வீடு..., தன்னு பெரிசாயே கட்டிட்டுடன். இப்ப கிராஜாடி, பிராவி டெண்டர் ஸ்பென்ட் கொட்டு கொடுக்கு மொத்தமா குடுத்தான். மேல் போர்ஷன் கூடாக்ககு கிட்டாக்க, கூடாக்க வர்த்து, மாசம் ஒண்ணுத் தேவியானு வட்டிப் பணம் வந்துடறது. எப்பிட்டுமே, நிம்மதி வாவிருக்கோம்."

"குடுத்து வக்கவன் நீ!" என்னார் பரத் தாமன். குரல் கம்மிப் போயிருந்தது.

"என்னத்தைக் குடுத்து வச்சோம்? அவ னுக்கு இன்னும் சொகறதான்."

"சொன்னுத் தப்பா தெரிவக்கக் மாட் டியி?" என்னு இடை மறித்துக் கேட்டார் பரத்தாமன்.

"சொல்லுடா..."

"ஒரு மூன்று ரூபா இருந்தான் குடென்... அப்பறம் தரேன்."

"என்னது?"

"ஆமாண்டா... உங்கிட்டச் சொல்றதுக் கென்ன? லார் பெங்குன் பணம் காட அக்கரும் வயித்துக்குமே இரு பறியா இருக்கு. ஸ்கெமிக்கு வெள்ளெழுத்து எண்ணுதெரியலி, தெரிவலியெனா சொல்கு... தண்ணியா கொட்டறதுங்கு..., என்மவலுலாம் அவதான். ஏதாவது ஒண்ணு செட்டக் ஒண்ணு ஆபீடப் போர்தென்னு ஆல்பத்திரிக்குக் கட்டியெடு போலேன். டெஸ்ட் பண்ணிக் என் னுடிக்கு எழுதிக் கொடுத்திட்டான். நூறு ரூபாய் ஆறுமாய் என்னுடிக்கு. எங்கே போவோம்?"

"நாது பச்சாசெனா சொன்னியே."

"நாது பச்சாசெனாண்டு சேப்பியே..., அதான் தடுத்தெழுக்கு வத்துட்டென்போவ் இருக்கு..., வரட்டுமா?"

விட்டுடன் எழுத்து கொண்டார் பரத் தாமன்.

அவர் தொலைப் பிடித்து உட்கார்த்தி வைத்தார் ராமானுஜம். பர்ணைத் திறந்து ஒன்றை நூறு ரூபாய் தொட்டை எடுத்து அவர் உள்ளங்கையில் வைத்து அழுத்தினார்.

"போ... முதவியே ஆமடைபாளுக்குக் கண்ணுடி வாக்கிப் போடு."

"சொம்ப தாங்கண்டா..." என்னார் பரத் தாமன் மனைவியோடு போரித்தியிருந்த புறங் கையால் என்னத்தைத் துடைத்து விட்டுக் கொண்டே.

"பரவாயில்ல...,"

"அவசியம் ரெண்டு பேரும் வீட்டுக்கு வரணும்."

"ஆகட்டும்."

"வரட்டுமா... வரட்டுமா மாநிலி?"

விதுக் விதுக்கென்று ஒன்றைக் கையை மாத்திரம் அந்தமாய் வீலிக் கொண்டு வாக்கினைச் சின்னச் சின்ன எட்டாய் வைத்து வேகமாய் அவர்களைப்பிடுத்து விவி நடத் தார் பரத்தாமன்.

"பாயம்..., என்னு முனைஞர் ராமா னுதும். விவாசம் கொடுக்காமலே வீட்டுக்கு அழைத்தது எப்படி. என்னு புரீயாமல் போயிற்று. ரூபக மறதியாய் இருக்கும்..., "போகலாமா வேதம்?"

"எனக்கு இப்பத்தான் சத்தொஷமா இருக்கு" என்னுக் வேதம்.

"என்னத்துக்குச் சத்தொஷம்?"

"நான் மனடியாய்ப் போயிட்டதில் தான்!"

"அசடு..., என்னு சொல்லிவிட்டு அவன் முனைத் தட்டிக் கொடுத்துவிட்டு எழுத் தார் ராமானுஜம்.

அவன்: 'வேலை நிறுத் தினைதத் தடை செய்து அவ சரத் சட்டம் வந்திருக் காமே...?'

இவன்: "ஆரோக்ய தூவ் தேவயக்கி அத்தச் சட்டம் ஒண்ணும் பாதிக்காது..., 'நீ ரீனா நடுவில்க்காக்காதே!'

-உ. ராஜாஜி



திரைநாணி

சீனிமா

சீனிமா

'மொக் மொக்' என்று இருமி ரத்த வரத்தி எடுக்கும் புற்று நோயாளி வேட்டி கமலாக்குப் புதுசொருவர்.

"தாபகம்வர ராவும், 'வசந்த மானிமா' விவாதி கண்ணெனும் தின வுக்கு வராமல் இருந்தால் நமக்குப் புதுசொருவர்.

இடைவேளையில் பிறகு வரும் நோய்க்கு மூலம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார். மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார். மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார். மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்.

என்னுடைய பிள்ளைகளையும் சிகிச்சை பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார். மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார். மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்.

மேலும் தனது நடிப்பில் இருமலாக்கும் வரத்திக்குமே முகவிலத்தையும் கொடுக்க

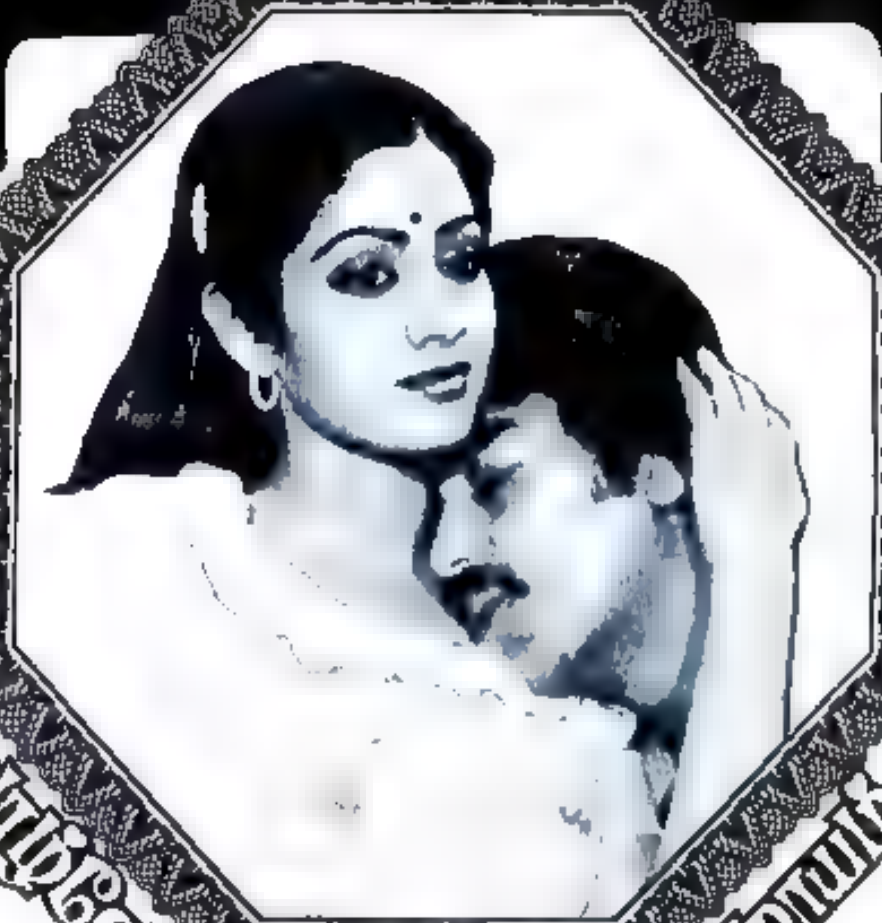
காமம் நோயின் பாதிப்பை முகத்தில் பிரதிபலித்துக் காட்டி விடுகிறார். பாதிப்பு.

தாயகத்தை இரண்டு 'சூ'க்கள் போட்டி போடுகிறார்கள். கமலா அண்டவ ஒரு போட்டி, நடிப்பில் சித்க ஒரு போட்டி. மூன்றாம் சூப்பிரீமாவும் பிள்ளை சூப்பிரீமாவும் வெற்றி பெறுகிறார்கள்.

'திமர்' பிரதம திடீரென்று வருகிறார். திடீரென்று வருகிறார் போலிஸ்; திடீரென்று திடீரென்று மாற்றிவைக்கப்படுகிறார். கமலாவின் திடீரென்று சூப்பிரீமாவை கமலாவிற்குள் நடிப்பு! திடீரென்று நோய் நிகழ்தல் உண்டு.

மகனாகும் புற்று நோய் என்பது பெற்றோர்களுக்கே தெரியாது எனச் சொல்லப்படுகிறது. மூத்த நாய் பார்த்த பெண்ணை மறு நாய் 'நீயார்' என்று கமல் கேட்பதும் கதைப்போல் மாலம்!

விமர்சனம்



ராஜ் ராஜ்

ராஜ் ராஜ்



ஏ.வி.எம். பங்களாத் தோட்டத்தில் ஒரு மரத்தடியில் ஐந்தாறு வயதான சிறுவன் அமர்ந்து அரட்டை அடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுள் ஒருவர் மட்டும் எனக்கு அறிமுகமானவர். அந்தக் காவல் கிரிப்பு நடவடிக்கை அங்கமுத்துதான் அவர்.

அவர் எங்கே இங்கே வந்தார்?

அவரையே கேட்டேன். காலும் சரியாகக் கேட்கவில்லை. கண் பார்வையிலும் சற்றுக் கொண்டாது. உரக்கவே பேசவேண்டியிருந்தது.

"நம்ம வளர்ப்புப் பிள்ளை மொகனாக் காகப் படம் எடுக்கிறேன். அதோ பாருங்க. அங்கே நடக்குறே அது நம்ம படத்து ஷூட்டிங்ஸ்தானுங்க" என்றார்.

அவர் கட்டிக் காட்டிய இடத்தில் ராஜேஷும், 'மாஜிக்' ராஜிகாவும் நடித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

"படத்துக்கு என்ன பெயர் வைத்திருக்கிறீர்கள்?" - கேட்டேன்.

"தண்டவாளம்" என்று பேரு வெக்கிருக்கேன். டைரக்டர் பேரு சாமி" என்றார்.

அதற்குள் மாஜிக் ராஜிகா என்னிடம் வந்தார்.

"வருகிற மாஜிக் மாதம் முதல் தேதி என்னுடைய நாடகத்தை அரசங்கத்திடம் போடுகிறேன். நாடகத்தில் இதுவரை யாரும் புருத்தாது அளவு மாஜிக் காட்டுகளைப் புருத்தியிருக்கிறேன். தமிழ் நாட்டுக்கு இது புதிய முயற்சி" என்றார்.



பாலாஜிகை 'ஜி'ர்ப்பு' பட செட்டிங்ஸ். வசனகர்த்தா ஏ. எம். நாராயணனுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். பலமுயற்சியைக் களை அனை போட்டுக் கொண்டிருந்தார். அந்தக் கால வசனங்களை பெய்வாய் அப்படியே ஒப்பித்தார் மனுஷன். நல்ல ஸூபாக் கதி.



தான் இதுவரை 118 படங்களுக்கு வசனம் எழுதி முடித்து விட்டதாகச் சொன்னார்.

"இத்தனை படங்களுக்கு வசனம் எழுதி விடுக்கிறீர்களே! உங்களுக்குப் பொன்னுடை போர்த்த வேண்டாமா?" என்று கேட்டு ஒருவர் என்னிடம் வந்தார். "பொன்னுடை யும் வேண்டாம், பாராட்டும் வேண்டாம்" எனக் கூறிவிட்டேன்" என்றார். அது அருளுடைய தன்னடக்கத்தைக் காட்டியது.

வசன கர்த்தா எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு மூன் உதாரணமான சில விஷயங்களை அவர் கிண்கிப்பிபாது அவருடைய அனுபவம் அதில் பளிச்சிட்டது.

"ஒரு நிமிஷத்துக்கு 30 அடி படம் ஓடுகிறது. அந்த ஒரு நிமிடக் காட்சிக்கு எத்தனை



வரிசை எழுதினால் சரியாக இருக்கும் என்பது எனக்குத் தெரியும். யார் யாருக்கு எப்படி வசனம் எழுதினால் அது பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதும் தெரியும். அன்றைய நாட்களில் 9 மணிக்கு எந்த நடிகர் வருகிறார், 11 மணிக்கு யார் வருகிறார், 1 மணிக்கு யார் வருகிறார் எனத் தெரிந்து வைத்துக்

கொண்டு அவரவர்கள் வருவதைத் தடுத்த மாதிரி காட்டு அமைத்துக் கொடுப்பேன். வராத நடிகர்களுக்கு முதலில் எழுதிவிட்டு, வந்திருக்கும் நடிகர்களைக் காக்க வைத்து நேரத்தை விரயமாக்க மாட்டேன்" என்றார்.

நாராயணன், தான் எம்மாப் பத்திரிகை களையும் வாங்குகிறாகவும், ஒரு வரி விடாமல் படிப்பதாகவும் சொன்னார். "அப்படிப் படிக்கும்போது தவ்வு ஒரு இருந்தால் அதை எடுத்துக்கொள்வேன். சமீபத்தில் ஒரு தபாலீப்பாளனுக்கு ஒரு கதை கொடுத்துள்ளேன். அந்தக் கதையில் கதைக் கருவை வாரீரோ ஒருவர் என்னிடம் சொன்னார் என்பது மட்டும் ஞாபகம் இருக்கிறது. எந்த இடத்தில் அவரைச் சந்தித்தோம் என்பதும் ஞாபகம் இருக்கிறது. அது யார் என்பது மட்டும் நினைவில் இல்லை. "இக்கதையில் கருவைச் சொன்னவர் நேரில் வந்து என்னிடம் உரிய சன்மானத்தைப் பெற்றுச் செல்வக் கொடுகிறேன்" என்று விளம்பரப்படுத்தவோ அல்லது படத்தில் கடைசியில் எழுதிக் காட்டவோ நினைத்துள்ளேன்" என்றார்.

அது நாராயணனின் பெருந்தன்மையை உணர்த்தியது.

★★★★★★★★



‘கிசகிச’ பொம்மை

மேனகா படப் பிடிப்புக்குச் செல்லும்போழுது ஸ்கைட் அழகான பிளாண்டிக் பொம்மை ஒன்றை எடுத்துச் செல்வீரார். அந்தப் பொம்மைக்கு ‘சந்திரன்’ என்கிற பெயரைக் குட்டியுள்ளார். சாதாரண பொம்மை அல்லது. யாரும் பொம்மை. அதாவது டிராக் ஸ்கைட் பொம்மை.

தபாலீலிருந்து அவருடைய உறவுக் காரர் வாக்வி வந்தது. அது கிசி அந்தப் பொம்மைக்கு ‘சந்திரன்’ என்றும் பெயரைக் குட்டியது ஏன்? அதில் தான் ‘கிசகிச’வோ அடக்கிவிடுகிறது! ஊதாரம்! அதைச் சொன்னால் அவர் கோபித்துக் கொள்ளார்.

படம்: எ. வெ. ரா. மோகன்



இசைவ தலைமுறை

‘மற்றவை நேரிக்’ பாஸ்கர் பெருக்க னுரில் என்னிளியர் படிப்புகுப் படித்துக்கொண்டிருந்தார். இவரை பிரேமசம் இவரது பிடிப்புக்கு கவன வைத்துள்ளது. தொடர்ந்து படிக்க வாமா வேண்டாமா என்று யோசித்துக்கொண்டிருக்கும்போதேயில் ‘சிம்வா கிபெஷல்’, ‘தந்திராஜ’ படங்களில் நடிக் வாய்ப்புக் கிட்டியுள்ளதாம்.

இவரது முந்தைய படங்கள்: ‘சரணம் ஐயப்பா’ ‘சூரியம் ஒரு சதம்பம்’ ‘ஒரு வாகி உருவாகிறது’. இதுவரை இவரைப் பற்றி வெளி வராத செய்தி: கதாநாயகர் மகன் இவர் என்பது தான். மகியாளத்தில் வெளி வந்த ‘செண்டா’ தழிழில் வெளி வந்த ‘வரவேற்பு’ ‘பொன் மகன் வந்தான்’ ஆகிய படங்களுக்குக் கதை எழுதியிருப்பவர் இவருடைய ‘அப்பா’ தான். அவர் ராமலுதம்.

படம்: எ. வெ. ரா. மோகன்

இவர் சூப்பிரியா மாதிரி

சிரித்தால் கண்ணத்தில் குழி விழும் ஒரே தடிமை சூப்பிரியா, அதே மாதிரி தடிக்கான யாருக்குக் கண்ணத்தில் குழி விழுமெது?

நடிகர் இளம் விவாஜி கணேசனின் புதல்வரும் ‘காதலர்கள்’, ‘தந்திராஜ’ ‘சங்கிளி’ ஆகிய படங்களில் நடத்து வருபவருமான பிரபுதான் அவர்.

இவரது இடது கண்ணத்தில் அந்த ‘அதிர்ஷ்டக் குழி’வைக் காணலாம்.

படம்: எ. வெ. ரா. மோகன்



வாகைவா

வெள்ளி கண்களின் தடிப்பில் நவரசத்தை யும் காட்டிவிட்டார் என்று சொல்லப்படுவ தெல்லாம் கத்தப் போய் தலரசன்களுக்கும் மெலகை பல ரசனைகளை அவரால் நடித்துக் காட்ட முடியும் என்பதை 'வா... கண்ணு வா' படம் பார்த்தவர்கள் புரிந்துகொள் வார்கள்.

கதை சொல்லப்போனால்... பக்கத்துப் போர்ஷனில் குடிவந்த தம்பதி களுக்குப் பிறந்த கண்ணன் பிது தனது உயிரைப் பணயம் வைத்துப் பாசம் காட்டு கிறார் நாயுடு. அந்தக் குடும்பம் அந்தக் குழந்தையுடன் அவரை விட்டுப் பிரிய தோற்றப்பொழுது அவர் மெழுகாக உருவிக் கணரத்து போகிறார்...

சில காட்சிகள் நினைவுகூர்தாய்... 'தினசரி' பத்திரிகையில் நெய்மாலைலியின் தடவ விளம்பரத்தைப் பார்த்துவிட்டுக் கத பியியில் பிதகிவிடுகிற அமைதிடம்...

தலைமுடி வெட்டிக்கொள்ள அடம்பிடித் தும் பேரணுக்குப் பின்னாலேயே குடிப் பிடித்து அவரை அழக்கி முடிவெட்டிக்கொள்ளச் செய்கிறாரே... அமைதிடம்...

மேஜைக்குப் சுபத்தியமோ என்று இவர் சந்தேகப்பட, அவர் இவருக்குப் சுபத் தியமோ எனச் சந்தேகப்பட பரவத்தா யேயே அவரை ஒரு மாதிரிப் பார்த்துவிடுகிறார்... அமைதிடம்...

பேரணு விட்டுப் பிரிந்த பிறகு ஒரு நாள் விட்டுக்கு வந்த வி. கே. ராமலாமி வாய் தவறி "உங்க பேரன்" என்று சொல்ல, "பாப்பா... பாப்பா... வந்து பாரேன்... நமக்குப் பேரனும்" என்றவாறே ஓரிப்பை யும் அழகைவையவும் மாறி மாறி தடிப்பில் காட்டுகிறாரே... அந்த இடம்...

சொந்தை இவியில் வைத்துக் கொண்டு 'கண்ணன் சாப்பிட்டிருப்பானா' என்று மனைவியைக் கேட்டவாறே கண் கண்கள் கையில் உள்ள சொந்தை நழுவ விடுகிறாரே... அந்த இடம்...

கண்ணனைத் தேடிச் சென்ற மேமெய்வரம் நடந்து காலில் இரத்தம் பீறிட உடல் தளர மனம் தளர, நடந்து வரும் அந்த நடை யிதயம் ஒரு தளர்ச்சியைக் காட்டியிருக்கிறாரே அந்த இடம்...

ஓ இன்! இவ்வு நிவய போன்ற குஞ்சும் போட்டு, வெள்ளியின் கண்ணத்தை அடிக்கடி இடித்த வாரே 'தம்பி...தம்பி' என்றவழக்கும் உரிமை இரண்டுக்கும் சொத்தக்காரிகளானா. கணவருக்குத் தெரியாமல் தழுந்தது போய் பேரனைத் திருட்டுத்தனமாப்ப பார்த்தும் பாசத்தில் வெள்ளிக்குத் தோள் கொடுக்கிறார் இவர். அவரது போட்டைப் போலவே தடிப்பும் குழ நியவு.

நெய் கிணறும் வடிவுக்கரமொன்றைக் குத் தொட்டுக்கொள்ளும் கண்காப் மாதிரி. நாக்கை, மேஜை கத்தரராஜன், வி.கே. ராமலாமி, மகேந்திரன், குன்னம்ணி, ஒரு விரல் மிருஞ்ஞ ராய், மல்லிகா பகீர் ஆகியோர் கவகைய்ப்புது.

வியத்தால் விடு கத்தரத்துக்கும் வெள்ளி கண்களுக்குக் ஒரு ராசி உண்டு. அதற்குப் பெயர்தான் கண்ணமோ?

விலங்காதவின் இரை கதாபாத்திரங் களின் இயல்போடு ஒட்டி உறவாடுகிறது. கண்ணன் கவரிக்கு எழுதிய 80ல் 8ஜி மட்டும் அழித்துவிட்டு 'அந்த 8 வயதுச் சிறுவன் இவ்வாத தன் காழ்க்கை பூத்யம்' என்பதை நாயுடு சொல்லாமல் சொல்தும் இடத்தில் ஸ்டைரட்டர் யார் என்று கேட்ட பதில் டி. யோகானந்த். (எனக்கு ஒரு பிள்ளை பட்டதை இயக்கிறாரே அவரை? ஆசரி யம்தான்!)

பார்க்க வேண்டிய படம் அவ்வ: 'அன்று அனுபவம் ரசிக வேண்டிய படம்.



பொய்யை மோகம்!

ஒரு நாள் முழுதும் கொட்டைகளை நிரம்பி வழிந்த சினிமா முதல், புதிதாகத் துவக்கப்பட்ட ஒட்டல் உள்பட எங்கும் எதற்கும் போகட்டர், போகட்டர் தான்! இப்படி சில போகட்டர்களைச் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஒட்டிப் பார்க்கலாமோ!

வெற்றிகரமான

25வது நாள்!

கோன அமைச்சரவை கொண்டிருக்கிறது! இத்தகைய முழு ஒத்திழைப்பு நகுவிய சபா தரவாகுக்கு எங்கள் நன்றி! நன்றி!

என். என். என். என்.



அதீத கண்டு பொருளிச் செல்லும் நெடிய பயணம்! அஞ்சாத அஞ்சலம் கொங்கிரஸ்! இதரவாழ்த்திலிருந்து டெய்லிக்கு திரண்ட மக்கள் புடை ருது ருமினியே பயணமாகிறது

கற்பனை: 'எங்கள் குயர்'

தமிழ்க்கிணை தோம்!

பயத்து தாப்பது ஆண்டுக்கு மெல் மனைவிக்குப் ஆவக்கியுள்ளது வந்த ஏகாம்பரம், இக் கழகத்தைத் தவிர மனைவியைக் கிண்டித் தட்டிவிட்டால் - அதாவது மனைவியைப் பற்றி அறிக்கப்படும். கோவிலில் தோப்புக்கரணத் திட்டம் கழகம் துவங்கும்.

புதுமைப் பட்டி மன்றம் திருச்செந்துர் கோவில் அறங் காவலர் ராஜினாமா செய்ததற்கு உயர் காரணம்?

புரட்சித் தலைவரே!

காந்தாடுபவர்கள் அடியார் டி. ஆர். ஆர். காவலர்

கலைஞரே! காந்தாடுபவர்கள் முரசொலியாரை கிவ்ஜி பேராசிரியர்

நினைப்புரை இராம அரங்கண்ணல் மாதவன்

தமிழ்க்கிணை! மகாபெருந்திரண்டு வகுவி!



மகாத்மா காந்தியின் 'கவிகார புத்திரி' என்று போற்றப்படுபவர், திருமதி அம்புஜம்மாள். காந்திஜி 'அம்புஜ வல்லி' என்ற பெயரை 'அம்புஜம்' என சுருக்கி அழைக்க, அதுவே பின் 'அம்புஜம்மாள்' ஆகி விட்டது. இளம் வயதிலேயே காந்திஜியின் கொள்கைகளால் கவரப்பட்டு, அவர் வழியில் நின்று, அன்று சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு, சிறை சென்று, இன்று, தள்ளாத வயதிலும் சமூகப் பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ளார் அம்மையார்! 'மகாத்மா காந்தி, 'ஸ்ரீ துளசி ராமாயண'த்தை இந்தியிலிருந்து தமிழில் மொழி பெயர்த்து எழுதும்படி என்னைக் கேட்டுக் கொண்டார். அதன்படி மொழி பெயர்த்து, முதல் பகுதியான 'பாலகாண்ட'த்தை

புத்தகமாய் வெளியிட்டபோது, காந்திஜி அப்புத்தகத்துக்கு 'முகவுரை' எழுதித் தந்து, என் பணியை ஊக்குவித்தார். அந்நூலை மகாத்மாவுக்கே பக்தியோடு சமர்ப்பித்தேன்" என்பதொரு நிரூபணம் அம்புஜம்மாள்.

பேட்டி: ஷண், சந்திரமௌலி

கடிதத்தின் மொழிபெயர்ப்பு

ஸ்ரீமதி அம்புஜம்மாளுக்கு, எனக்கு முன்ன பரிச்சயத்தை வாவரும் அறிவர். மிக்க அன்புடன் அவர் ஓர் ஓர் பதிவுகளை நிரூபித்தார். அவ்வளவு அன்புடன் இராமாயணமும் கற்றிருக்கிறார். இப்போது அவர் அந்த நிகரற்ற நிரந்தரத்தை தமிழில் மொழி பெயர்த்திருக்கிறார். தமிழ் மக்கள் அதை அன்புடன் படிப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அம்புஜம்மாளுக்கு நான் வந்தனம் செலுத்துகிறேன்.

வேவாக்கிராமம்,
வந்தா, 7-8-40

M. Ganeshi

உங்கள் கேசம் அடத்தியின்றி
சக்தியின்றி இருக்கிறதா? உங்கள்
கேசத்தைப் பக்குவப்படுத்தி அழகையும்
ஆரோக்கியத்தையும் அளிக்கிறது -



**செழுமையான மூதற்போஷணக்கு நிறைந்த
ஹேலோ எக் ஷாம்ப்யூ**

ஈட்டம் குறைந்த நிலையில் உங்கள் கேசம் அடத்தி
யின்றியும், சக்தியின்றியும், ஆரோக்கியத்தின்றியும்
உணரப்படுகிறது.

மட்டுப்போன்ற, போள் கிறுக்கள் வழவழப்பான
ஹேலோ எக் ஷாம்ப்யூ செழுமையான புதித ஈட்டம்
நிறைந்த உத்தியின் மூலம் உங்கள் கேசத்தை சீராகப்
படிப்பவைத்து அதற்குத் தேவையான எல்லா
ஈட்டங்களையும் அளிக்கிறது. உங்கள் கேசம் அழகாக
ஆரோக்கியமாக, அடத்தியாகத் திகழ்கிறது.

ஹேலோ எக் ஷாம்ப்யூயின் செழுமையான நுகரவசம்
உங்கள் கேசத்தில் புகுந்து அதை மென்மையுடனும்
வாப்பையான பளபளப்புடனும் திகழச் செய்கிறது.

ஹேலோ எக் ஷாம்ப்யூ...

அழகிய அடத்தியான ஆரோக்கியமான கேசத்திற்கு



ராசி வண்ணம்



ரிஷபம்

வெள்ளையே ரிஷபராகியில் வண்ணம்
வண்ணத்தில் மலையகை காட்டும் திண்ணம்
கலையகை ஆனதும் துன்பப்படு வெண்ணிறம்
கலையகை துன்பத்தும் துன்ப துன்பம் கலையகை
பலியகை துன்பத்தில் பறத்திடும் துன்பம்
இளங்கலம் 'கட்டு'வின் கலையகையில் பறத்திடும் இளங்கலம்

ஏஷியன் பெயரிண்டஸ்

